

ใบรับรองวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

เรื่อง การประเมินผลหลักสูตรคหกรรมศาสตรบัณฑิต (ต่อเนื่อง) พุทธศักราช 2543

สาขาวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย คณะคหกรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ พระนครใต้

โดย นางสาวพัชรนันท์ ลีประเสริฐ

ได้รับอนุมัติให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ครุศาสตรบัณฑิตสาขาคหกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาบริหารอาชีพและเทคโนโลยีศึกษา

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(อาจารย์ ดร.มงคล หวังสถิตย์วงศ์)

16 พฤษภาคม 2550

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศรีเพ็ญ เศรษฐเสถียร)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชูจิตร์ รินทะวงศ์)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรพันธ์ ดันศรีวงศ์)

กรรมการ

(ดร.วิเชียร เกตุสิงห์)

การประเมินผลหลักสูตรคหกรรมศาสตรบัณฑิต (ต่อเนื่อง) พุทธศักราช 2543
สาขาวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย คณะคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ พระนครใต้

นางสาวพัชรนันท์ ลิ้มประเสริฐ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ครุศาสตรบัณฑิตสาขาคหกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาบริหารอาชีวะและเทคนิคศึกษา ภาควิชาบริหารเทคนิคศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
ปีการศึกษา 2549
ลิขสิทธิ์ของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

ชื่อ : นางสาวพัชรนันท์ ลิ้มประเสริฐ
ชื่อวิทยานิพนธ์ : การประเมินผลหลักสูตรคหกรรมศาสตรบัณฑิต (ต่อเนื่อง)
พุทธศักราช 2543 สาขาวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย
คณะคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
พระนครใต้
สาขาวิชา : บริหารอาชีวะและเทคนิคศึกษา
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : รองศาสตราจารย์ ดร.ศรีเพ็ญ เศรษฐเสถียร
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชูจิตร์ รินทะวงศ์
ปีการศึกษา : 2549

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อประเมินผลหลักสูตรคหกรรมศาสตรบัณฑิต (ต่อเนื่อง) พุทธศักราช 2543 สาขาวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย คณะคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ พระนครใต้ ใช้วิธีการประเมินผลแบบจำลองชิป (CIPP) โดยประเมินบริบท สภาพแวดล้อม ปัจจัยเบื้องต้น กระบวนการ และผลผลิต เพื่อเสนอเป็นแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาหลักสูตร และพัฒนาการเรียนการสอนของครู กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญหลักสูตร 5 คน อาจารย์ 8 คน นักศึกษา 42 คน ผู้สำเร็จการศึกษา 83 คน และหัวหน้างาน 83 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามจำนวน 5 ชุด วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS

ในการประเมินบริบท ผู้เชี่ยวชาญและอาจารย์ เห็นว่าจุดประสงค์ของหลักสูตร มีความชัดเจน สามารถนำไปปฏิบัติจริงได้ สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน มีจำนวนหน่วยกิตมาก

การประเมินปัจจัยเบื้องต้น พบว่า อาจารย์ส่วนใหญ่เป็นอาจารย์ประจำ ระดับการศึกษา มีวุฒิปริญญาโท มีประสบการณ์การสอน 20 ปีขึ้นไป และผู้สำเร็จการศึกษามากกว่าร้อยละ 80 สำเร็จการศึกษา 2547 มีอุปกรณ์การเรียน ตำรา และสถานที่ พบว่ามีปริมาณเพียงพอ มีคุณภาพที่ทันสมัยและสะดวกในการใช้บริการ โดยรวม มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

การประเมินกระบวนการ พบว่า ผู้สำเร็จการศึกษาและนักศึกษา มีความเห็นว่า การจัดการเรียนการสอน โดยรวม มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

การประเมินผลผลิต พบว่า ผู้สำเร็จการศึกษาและนักศึกษา มีความรู้ความสามารถที่ได้รับ มีประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพ อยู่ในระดับปานกลาง ความเห็นของหัวหน้างานที่มีต่อผู้สำเร็จการศึกษาทำงานอยู่ด้วย เห็นว่าผู้สำเร็จการศึกษามีความรู้ และทักษะการปฏิบัติงาน อยู่ในระดับปานกลาง และมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ อยู่ในระดับมาก

(วิทยานิพนธ์มีจำนวนทั้งสิ้น 137 หน้า)

คำสำคัญ : การประเมินผลหลักสูตร

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

Name : Miss Patcharanan Limprasert
Thesis Title : An Evaluation of Home Economics in Fabrics and Costumes,
a B.E. 2543 Continuing Curriculum, Faculty of Home Economics,
Rajamangala University of Technology Krungthep, South Bangkok
Campus
Major Field : Vocational Management and Technical Education
King Mongkut's Institute of Technology North Bangkok
Thesis Advisors : Associate Professor Dr. Sripen Srestasathiern
Assistant Professor Choojit Rintawong
Academic Year : 2006

Abstract

The purpose of this study was to evaluate a B.E. 2543 continuing curriculum, Home Economics in Fabrics and Costumes, implemented in Faculty of Home Economics, Rajamangala University of Technology Krungthep, South Bangkok Campus. CIPP Model was used to evaluate the curriculum context, environment, basic factors, process and products. The outcome of the study was hoped to be used as a guideline for curriculum, learning and teaching development. The informants of the study were those involved in the curriculum comprising 5 curriculum experts, 8 teachers, 42 present students, 83 alumni, and 83 alumni's job supervisors. Five sets of questionnaires were used to collect the data. SPSS software was used to analyze the data.

With respect to the evaluation of the context, the experts and the teachers were asked for their opinions. They indicated the objectives of the curriculum were clear and practicable. The curriculum met the labor market need. The number of credits was very appropriate.

Regarding the evaluation of the basic factors, the teachers and the alumni were asked to respond to the questionnaires. It was found that most teachers were permanently employed, held Master's Degree, and had at least 20 years of teaching experience. Most alumni graduated in 2004. Most informants said that teaching and learning instruments, textbooks, and space were moderately sufficient, of good quality, and up to date. The convenience to access the service was at a moderate level.

As for the process evaluation, the alumni and the present students articulated that the teaching and learning organization was moderately appropriate.

With regard to the product evaluation, the alumni and the students viewed that the knowledge and skills obtained from the curriculum were moderately beneficial to their career. The supervisors also thought that the alumni's knowledge and skills were at a moderate level while their required characteristics were at a high level.

(Total 137 pages)

Keywords : Study and Evaluate

Advisor

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงไปได้ ด้วยความช่วยเหลืออย่างดียิ่งของท่านรองศาสตราจารย์ ดร.ศรีเพ็ญ เศรษฐเสถียร ประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ชูจิตร์ รินทะวงศ์ กรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ซึ่งท่านทั้งสองได้ให้ความกรุณาแนะนำ ช่วยเหลือ ปรับปรุง แก้ไข ข้อบกพร่องต่างๆ อันเป็นประโยชน์ต่อการวิจัย ด้วยความเมตตา มาโดยตลอด ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้ง และประทับใจต่อท่านทั้งสองมาก จึงกราบขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ประจำสาขาบริหารอาชีพและเทคโนโลยีศึกษา ภาควิชาบริหาร เทคโนโลยีศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือทุกท่าน ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ และแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ในการทำวิจัยอย่างต่อเนื่อง

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้บริหารของสถานประกอบการ หัวหน้างาน และผู้เชี่ยวชาญ ทุกท่าน ที่กรุณาให้คำแนะนำและความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นประโยชน์ อย่างยิ่งต่อการวิจัย

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้อำนวยการ อาจารย์ และนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชชมคลองกรุงเทพ (พระนครใต้) ที่กรุณาให้คำปรึกษา และอำนวยความสะดวกในการทำวิจัย ด้วยดีมาโดยตลอด

ขอกราบขอบพระคุณ มูลนิธิช่วยคนตาบอดแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ท่านอาจารย์ใหญ่ ครู และเพื่อนร่วมงานโรงเรียนสอนคนตาบอดกรุงเทพทุกท่าน ที่กรุณา ให้โอกาสได้ศึกษาต่อ และให้คำปรึกษา แนะนำ และเป็นกำลังใจมาโดยตลอด

ขอขอบพระคุณ เพื่อนๆ สาขาวิชาบริหารอาชีพและเทคโนโลยีศึกษา ภาควิชาบริหาร เทคโนโลยีศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือทุกท่าน ที่ให้คำปรึกษา คำแนะนำ และเป็นกำลังใจมาโดยตลอด

ขอกราบขอบพระคุณ บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ทุกท่าน ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ อำนวยความสะดวกในการทำวิจัยในครั้งนี้ด้วยดีมาโดยตลอด

ท้ายนี้ผู้วิจัยใคร่ขอกราบขอบพระคุณ บิดามารดา ผู้ให้กำเนิด ซึ่งสนับสนุนในด้านการเงิน และกำลังใจ จนสำเร็จการศึกษา

พัชรนันท์ ลิ้มประเสริฐ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญตาราง	ซ
สารบัญภาพ	ญ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
1.3 ขอบเขตของการวิจัย	3
1.4 นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย	4
1.5 ประโยชน์ของผลการวิจัย	5
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
2.1 ประวัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ พระนครใต้	7
2.2 หลักสูตรและโครงสร้างหลักสูตรคหกรรมศาสตรบัณฑิต (ต่อเนื่อง) พุทธศักราช 2543 สาขาวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย	9
2.3 แผนการเรียนหลักสูตรคหกรรมศาสตรบัณฑิต (ต่อเนื่อง) พุทธศักราช 2543 สาขาวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย	12
2.4 หลักสูตร การประเมินผลหลักสูตร และจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่ดี	14
2.5 การติดตามผลการปฏิบัติงาน	28
2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	33
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	37
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	37
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	37
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล	40
3.4 สถิติและการวิเคราะห์ข้อมูล	40
บทที่ 4 ผลการวิจัย	43
4.1 การวิเคราะห์การตอบแบบสอบถามของผู้เชี่ยวชาญหลักสูตร	43
4.2 การวิเคราะห์การตอบแบบสอบถามของอาจารย์	49
4.3 การวิเคราะห์การตอบแบบสอบถามของนักศึกษา	57
4.4 การวิเคราะห์การตอบแบบสอบถามของผู้สำเร็จการศึกษา	62
4.5 การวิเคราะห์การตอบแบบสอบถามของหัวหน้างาน	72

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	87
5.1 สรุปผลการวิจัย	87
5.2 อภิปรายผลการวิจัย	89
5.3 ข้อเสนอแนะจากการวิจัย	91
5.4 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป	92
บรรณานุกรม	93
ภาคผนวก ก	99
หนังสือแต่งตั้งกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	100
หนังสืออนุมัติหัวข้อวิทยานิพนธ์	101
หนังสือขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม	102
หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล	109
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย	112
ประวัติผู้วิจัย	137

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1-1 จำนวนผู้สำเร็จการศึกษา	2
2-1 แนวคิดการประเมินตามรูปแบบของสตัฟเฟิลบีม	27
3-1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างของการวิจัย	37
4-1 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ของผู้เชี่ยวชาญหลักสูตร	44
4-2 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านโครงสร้างของหลักสูตร ของผู้เชี่ยวชาญหลักสูตร	45
4-3 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านเนื้อหาสาระของผู้เชี่ยวชาญหลักสูตร	46
4-4 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านวัตถุประสงค์ของหลักสูตรของอาจารย์	52
4-5 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานในด้านโครงสร้างของหลักสูตร จากความคิดเห็นของอาจารย์	53
4-6 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านเนื้อหาสาระของอาจารย์	54
4-7 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านการอำนวยความสะดวกของนักศึกษา	59
4-8 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านการจัดการเรียนการสอนของนักศึกษา	60
4-9 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านการวัดผลและประเมินผลของนักศึกษา	61
4-10 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานการดำเนินการนำความรู้ตามหลักสูตร ไปใช้ในการปฏิบัติงาน จากความคิดเห็นของผู้สำเร็จการศึกษา	65
4-11 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานการดำเนินการอำนวยความสะดวก ของผู้สำเร็จการศึกษา	69
4-12 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การประเมินการจัดการเรียนการสอน ของผู้สำเร็จการศึกษา	70
4-13 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การประเมินด้านการวัดผล และประเมินผลของผู้สำเร็จการศึกษา	71
4-14 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การประเมินด้านปัญหา และอุปสรรคในการปฏิบัติงานของผู้สำเร็จการศึกษา	72
4-15 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การประเมินด้านความรู้ความสามารถ ในการปฏิบัติงาน ของผู้สำเร็จการศึกษาของหัวหน้างาน	76
4-16 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การประเมินด้านคุณลักษณะ ของผู้สำเร็จการศึกษาของหัวหน้างาน	83

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4-17 แสดงข้อมูลแบบปลายเปิดเกี่ยวกับความต้องการด้านความรู้ และด้านทักษะของผู้สำเร็จการศึกษาของหัวหน้างาน	84
4-18 แสดงข้อมูลแบบปลายเปิดเกี่ยวกับความต้องการด้านคุณลักษณะ ของผู้สำเร็จการศึกษาของหัวหน้างาน	85
4-19 แสดงข้อมูลแบบปลายเปิดเกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติงาน ของผู้สำเร็จการศึกษาของหัวหน้างาน	85

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
4-1 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามตำแหน่งงาน	49
4-2 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามตำแหน่งวิชาการ	50
4-3 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามวุฒิการศึกษา	50
4-4 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามประสบการณ์ ด้านการสอนก่อนที่จะมาสอนมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ	51
4-5 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามประสบการณ์ ด้านการสอน	51
4-6 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ	57
4-7 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามคะแนนเฉลี่ย	57
4-8 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเหตุผล ที่เลือกเรียนคหกรรมศาสตรบัณฑิต (ต่อเนื่อง) สาขาผ้าและเครื่องแต่งกาย	58
4-9 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามปีสำเร็จการศึกษา	62
4-10 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการใช้เวลา ในการหางานทำ	63
4-11 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการมีงานทำหรือไม่	63
4-12 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามตำแหน่งงาน	64
4-13 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรายได้ที่รับต่อเดือน	64
4-14 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ	72
4-15 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ	73
4-16 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามตำแหน่งงาน	73
4-17 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามวุฒิการศึกษา	74
4-18 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามประสบการณ์ ในการทำงาน	74
4-19 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามหัวหน้างาน โดยตรงของผู้สำเร็จการศึกษา	75

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในกระแสโลกาภิวัตน์ เรื่องของเศรษฐกิจโลก การแข่งขันด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รวมทั้งปัญหาขีดความสามารถของทรัพยากรมนุษย์ ตลอดจนความขัดแย้งด้านวัฒนธรรม เป็นผลให้หลายประเทศมีการปรับปรุงระบบการศึกษา เพื่อมุ่งหวังว่าระบบการศึกษาจะช่วยพัฒนาประเทศได้ จึงทำให้แต่ละประเทศตื่นตัวและหันมาปฏิรูปการศึกษาอย่างจริงจัง โดยเฉพาะประเทศไทยตระหนักถึงความสำคัญ ในการปฏิรูปการศึกษา และได้มีการออกกฎหมาย ด้านการศึกษา ที่เรียกว่า “พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ฉบับพุทธศักราช 2542” ขึ้น โดยยึดหลักการศึกษาลดตลอดชีวิต ให้สังคมมีส่วนร่วม ในการจัดการศึกษา และพัฒนาสาระและ กระบวนการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง (วารสารวิชาการ, 2548: 40) ซึ่งการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาตินั้น ทรัพยากรมนุษย์เป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุด ก่อนที่จะพัฒนาทรัพยากรในด้านอื่นๆ ควรมุ่งพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ก่อนเป็นอันดับแรก เพราะมนุษย์เป็นทรัพยากรที่จะนำเอา ทรัพยากรอื่นๆ มาพัฒนาให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ในด้านรูปแบบ ลักษณะ คุณสมบัติ เพื่อให้เกิด ประโยชน์ต่อประเทศชาติมากที่สุดและจะนำพาชาติไปสู่ความมั่นคง ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าคุณภาพ ของมนุษย์ย่อมเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องพัฒนา อย่างเป็นระบบและประเมินคุณภาพได้ โดยการศึกษา เพื่อก่อให้เกิดการพัฒนาทักษะ ความรู้ ในการประกอบอาชีพ ตลอดจนสามารถที่จะปรับตัวเอง ให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม และสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคม (สำราญ, 2539)

ในการที่จะผลิตบัณฑิต ให้สอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการ ต้องพิจารณา ความเหมาะสมของหลักสูตร สื่อ วัสดุ อุปกรณ์ที่ทันสมัย และสถานที่ รวมทั้งผู้ที่ทำหน้าที่ ในการสอน หรือถ่ายทอดความรู้ให้กับบัณฑิต ให้เป็นที่ยอมรับในระดับสากล และสามารถแข่งขันได้ ในตลาดโลกได้

จากสถานการณ์ความต้องการของสถานประกอบการในปัจจุบัน ของภาคอุตสาหกรรม ที่เติบโตอย่างรวดเร็วเพื่อการผลิตสินค้าอุปโภคบริโภคให้กับประชาชน ตลอดจนภาคบริการที่มี การแข่งขันอยู่ตลอดเวลาจึงจำเป็นอย่างยิ่ง ที่สถานประกอบการต้องการบัณฑิต ที่มีความรู้ ความสามารถ เพื่อเข้าไปทำงานในสถานประกอบการ และผู้ที่เข้าไปทำงานต้องมีความรู้ ความสามารถในการด้านนั้นๆ ซึ่งจำเป็นจะต้องมีการศึกษาเพื่อการพัฒนาและรองรับกับงานที่ต้อง ปฏิบัติ

ดังนั้นการศึกษาจึงเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่สุด ในการพัฒนาประเทศ ไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาในด้านการเมือง ด้านเศรษฐกิจ หรือในด้านสังคม และวัฒนธรรม เพราะการพัฒนาในด้านต่างๆ ดังกล่าว ต้องอาศัยกำลังคนเป็นปัจจัยสำคัญ และกำลังคนจะมีประสิทธิภาพเพียงใด ย่อมขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพ ในด้านการจัดการศึกษา ในการพัฒนากำลังคนโดยกระบวนการศึกษา จึงนับว่าจำเป็นและสำคัญมาก ซึ่งปัจจัยที่สำคัญอย่างหนึ่ง ของกระบวนการจัดการศึกษานั้นคือ หลักสูตร เพราะว่าหลักสูตร เปรียบเสมือนแผนหรือโครงสร้างของสถานศึกษา ที่จัดการเรียนการสอน ให้ไปสู่จุดหมายปลายทาง อีกทั้งเป็นแนวทางในการจัดการศึกษาให้วิชาความรู้ การถ่ายทอด วัฒนธรรม การปลูกฝังเจตคติ และค่านิยม เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาไปในทิศทาง ที่สอดคล้องกับ จุดมุ่งหมายทางการศึกษา ดังนั้นความสำเร็จของการศึกษา จึงขึ้นอยู่กับหลักสูตรเป็นสำคัญ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ เป็นสถาบันอุดมศึกษาด้านวิชาชีพที่มีจุดมุ่งหมาย ที่จะผลิตผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาชีพต่างๆ ทั้งในระดับต่ำกว่าปริญญาตรี และระดับปริญญาตรี ให้ตรงความต้องการของตลาดแรงงาน และมุ่งพัฒนาบุคคลให้มีความเชี่ยวชาญทางด้านการปฏิบัติการ ความเจนจัดทางวิชาการ และคุณลักษณะที่จะเป็นตามลักษณะอาชีพ พร้อมทั้งจะทำงาน และสามารถปรับปรุงตนเองให้ก้าวหน้าทันต่อการพัฒนาทางด้านเทคโนโลยี รวมทั้ง ปลูกฝังความมีระเบียบวินัย ความปรารถนาดี ความสำนึกในจรรยาอาชีพ คุณธรรมและ มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่และสังคม

การดำเนินการเรียนการสอน คณะวิศวกรรมศาสตร์ ตามหลักสูตรการดำเนินการเรียนการสอน คณะวิศวกรรมศาสตร์ ในหลักสูตร สาขาวิชาเอกผ้าและเครื่องแต่งกาย แบ่งออกเป็น สาขาวิชา ผ้าและเครื่องแต่งกาย สาขาวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย - อุตสาหกรรมเครื่องแต่งกาย และ สาขาวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย - ออกแบบแฟชั่น ซึ่งได้เปิดสอนระดับปริญญาตรี 2 ปีหลัง และ 4 ปี ตั้งแต่ปีพุทธศักราช 2519 โดยใช้หลักสูตรปีพุทธศักราช 2536

ต่อมาได้มีการจัดทำหลักสูตร สาขาวิชาผ้าและเครื่องแต่งกายใหม่ เนื่องจากสภาวะทางสังคม มีการเปลี่ยนแปลง จึงได้จัดทำหลักสูตรคหกรรมศาสตรบัณฑิต(ต่อเนื่อง) ปีพุทธศักราช 2543 และได้ใช้หลักสูตรนี้ จัดการเรียนการสอน ตั้งแต่ปีการศึกษา 2543 เป็นต้นมา มีนักศึกษาที่ จบการศึกษาจากหลักสูตรนี้มาแล้วทั้งสิ้น 177 คน ดังแสดงในตารางที่ 1-1

ตารางที่ 1-1 จำนวนผู้สำเร็จการศึกษา

ปีการศึกษาที่จบ	จำนวน (คน)
2545	55
2546	60
2547	62
รวม	177

ที่มา: งานทะเบียนและสถิตินักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ พระนครใต้

ตั้งแต่มีการปรับปรุง และใช้หลักสูตร พุทธศักราช 2543 มีนักศึกษาที่จบมาแล้ว 3 รุ่น แต่ยังไม่เคยมีการประเมินหลักสูตรอย่างเป็นระบบ และไม่เคยมีการติดตามประสิทธิภาพของผู้สำเร็จการศึกษา ซึ่งให้เป็นไปตามมาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา มาตรา ๔๙ ได้กำหนดให้มี สำนักงานงานรับรองมาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา เรียกโดยย่อว่า "สมศ." โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาเกณฑ์ และวิธีการประเมินคุณภาพภายนอก และทำการประเมินผลการจัดการศึกษาเพื่อให้มีการตรวจสอบคุณภาพของสถานศึกษา โดยคำนึงถึงความมุ่งหมาย หลักการ และแนวทางการจัดการศึกษาในแต่ละระดับตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ โดยให้มีการประเมินคุณภาพภายนอกของสถานศึกษาทุกแห่งอย่างน้อยหนึ่งครั้งในทุกห้าปี นับตั้งแต่การประเมินครั้งสุดท้าย และเสนอผลการประเมินต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชน จึงทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะประเมินหลักสูตรดังกล่าว ในด้านโครงสร้างของหลักสูตร วัตถุประสงค์ของหลักสูตรของหลักสูตร เนื้อหาสาระของหลักสูตร อาจารย์ด้านการอำนวยความสะดวกในการเรียน ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการวัดผลประเมินผล และประสิทธิภาพผู้สำเร็จการศึกษา เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงหลักสูตรและพัฒนาหลักสูตร ตลอดจนการเรียนการสอนของอาจารย์ และนักศึกษา และความต้องการของสถานประกอบการ ให้มีประสิทธิภาพต่อไป

จากการศึกษาผู้วิจัยได้เลือกการประเมินผลหลักสูตรแบบจำลองชิปปี้ (CIPP Model) ของ Stufflebeam (1971) ซึ่งสามารถใช้ประเมินครบองค์ประกอบ 4 ด้าน คือ การประเมินบริบท ประเมินปัจจัยเบื้องต้น ประเมินกระบวนการและผลผลิต ในการการประเมินผลหลักสูตร คณะกรรมการสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี (ต่อเนื่อง) พุทธศักราช 2543 สาขาวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย คณะกรรมการสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี พระนครใต้

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อประเมินผลหลักสูตรคหกรรมศาสตรบัณฑิต (ต่อเนื่อง) พุทธศักราช 2543 สาขาวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย คณะกรรมการสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี พระนครใต้

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีขอบเขตดังนี้

1.3.1 การวิจัยครั้งนี้ เป็นการประเมินผลหลักสูตรคหกรรมศาสตรบัณฑิต (ต่อเนื่อง) พุทธศักราช 2543 สาขาวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย คณะกรรมการสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี พระนครใต้ ใช้วิธีการประเมินผลหลักสูตรของสตัฟเฟิลบีม ที่ได้เสนอรูปแบบเกี่ยวกับการประเมินหลักสูตร หรือโครงการซึ่งเป็นที่รู้จักทั่วไป ชื่อชิปปี้โมเดล (CIPP Model) คำว่า ชิปปี้ มาจากอักษรย่อของคำ 4 คำ คือ

C	=	Context	คือ บริบท
I	=	Input	คือ ปัจจัยเบื้องต้น
P	=	Process	คือ กระบวนการ
P	=	Product	คือ ผลผลิต

1. การประเมินบริบท (Context Evaluation) ได้แก่ การประเมินวัตถุประสงค์ของหลักสูตร
 2. การประเมินปัจจัยเบื้องต้น (Input Evaluation) ได้แก่ การประเมินโครงสร้างของหลักสูตร เนื้อหาของหลักสูตร อาจารย์ผู้สอน ผู้เรียน อุปกรณ์การเรียน การสอน ตำรา และสถานที่เรียน

3. การประเมินกระบวนการ (Process Evaluation) ได้แก่ การประเมินกระบวนการเรียนการสอน การวัดผลประเมินผล

4. การประเมินผลผลิต (Product Evaluation) ได้แก่ การประเมินประสิทธิภาพของผู้สำเร็จการศึกษา

1.3.2 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบไปด้วย ผู้เชี่ยวชาญหลักสูตร จำนวน 5 คน อาจารย์ผู้สอนสาขาวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย 8 คน นักศึกษาชั้นปีที่ 4 ปีการศึกษา 2549 จำนวน 42 คน ผู้สำเร็จการศึกษา สาขาวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย ปีการศึกษา 2545-2547 จำนวน 177 คน และหัวหน้างานที่ผู้สำเร็จการศึกษาศึกษาปฏิบัติงานอยู่ จำนวน 177 คน รวมประชากรทั้งสิ้น 409 คน

1.3.3 การวิจัยครั้งนี้จะเก็บข้อมูลในช่วงเดือน สิงหาคม- พฤศจิกายน 2549

1.4 นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

1.4.1 หลักสูตร หมายถึง เอกสารหลักสูตรคหกรรมศาสตรบัณฑิต (ต่อเนื่อง) พุทธศักราช 2543 สาขาวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย คณะคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ พระนครใต้

1.4.2 ผู้เชี่ยวชาญหลักสูตร หมายถึง หัวหน้างานหลักสูตรและการสอน หัวหน้าสายวิชาคหกรรมศาสตร์ และหัวหน้าสาขาวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ พระนครใต้

1.4.3 อาจารย์ หมายถึง ผู้ที่ทำการสอนวิชาชีพ ในหลักสูตรคหกรรมศาสตรบัณฑิต (ต่อเนื่อง) พุทธศักราช 2543 สาขาวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย คณะคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ พระนครใต้

1.4.4 นักศึกษา หมายถึง ผู้กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 4 ของหลักสูตรคหกรรมศาสตรบัณฑิต (ต่อเนื่อง) พุทธศักราช 2543 สาขาวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย คณะคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ พระนครใต้ ปีการศึกษา 2549

1.4.5 ผู้สำเร็จการศึกษา หมายถึง ผู้ที่สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรคหกรรมศาสตรบัณฑิต (ต่อเนื่อง) พุทธศักราช 2543 สาขาวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย คณะคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ พระนครใต้ ปีการศึกษา 2545 – 2547

1.4.6 หัวหน้างาน หมายถึง บุคลากรประจำสถานประกอบการ ซึ่งมีผู้สำเร็จการศึกษาได้ทำงานอยู่ภายใต้การควบคุมดูแลการปฏิบัติงาน

1.5 ประโยชน์ของผลการวิจัย

1.5.1 เป็นข้อมูลให้กับ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ พระนครใต้ นำไปใช้ปรับปรุง และพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน

1.5.2 เป็นข้อมูลให้กับอาจารย์ผู้สอน เพื่อนำไปปรับปรุง และพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การประเมินผลหลักสูตรคหกรรมศาสตรบัณฑิต (ต่อเนื่อง) พุทธศักราช 2543 สาขาวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย คณะคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ พระนครใต้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาข้อมูลจากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และเสนอตามลำดับหัวข้อดังต่อไปนี้

- 2.1 ประวัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ พระนครใต้
- 2.2 หลักสูตรและโครงสร้างหลักสูตรคหกรรมศาสตรบัณฑิต (ต่อเนื่อง) พุทธศักราช 2543 สาขาวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย
- 2.3 แผนการเรียนหลักสูตรคหกรรมศาสตรบัณฑิต (ต่อเนื่อง) พุทธศักราช 2543 สาขาวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย
- 2.4 หลักสูตร การประเมินผลหลักสูตร และจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่ดี
- 2.5 การติดตามผลการปฏิบัติงาน
- 2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ประวัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ พระนครใต้

จากอดีตถึงปัจจุบันสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครใต้ เป็นโรงเรียนการช่างสตรีแห่งแรกของประเทศไทย ที่เติบโตมาจากแผนกการช่างสตรีของโรงเรียนสตรีบ้านทวาย ซึ่งเดิม คือโรงเรียนสตรีวัดสุทธิวาราม ที่ก่อตั้งเมื่อ 1 สิงหาคม 2465 โดยเปิดสอนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 6 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2533: 134) การจัดการศึกษาระหว่าง พ.ศ. 2464 - 2475 แบ่งเป็นประถมสามัญ 3 ปี (ป.1 - 3) มัธยมศึกษาตอนต้น 3 ปี (ม.1 - 3) มัธยมศึกษาตอนกลาง 3 ปี (ม.4 - 6) มัธยมศึกษาตอนปลาย 2 ปี (ม.7 - 8) และตั้งอยู่ในบริเวณเดียวกันกับโรงเรียนวัดสุทธิวาราม เพียงแต่กันรั้วแบ่งเขตเท่านั้น ต่อมาจำนวนนักเรียนเพิ่มมากขึ้น จนสถานที่ไม่เพียงพอ ในวันที่ 17 พฤษภาคม 2474 กระทรวงธรรมการจึงให้โรงเรียนสตรีวัดสุทธิวารามย้ายมาอยู่ที่ตรอกยายกับตา (เพราะมีชนชาติเชื้อพม่าเผ่าทวายอยู่มาก จนเรียกขานชุมชนแถวนี้ว่า บ้านทวาย) อำเภอยานนาวา และเปลี่ยนชื่อมาเป็น “โรงเรียนสตรีบ้านทวาย” ตามชื่อตำบลที่ตั้งโรงเรียนสตรีบ้านทวาย สังกัดกรมสามัญเท่านั้น ในปี พ.ศ. 2476 ได้เปิดแผนกวิชาการช่างสตรีขึ้นอีกแผนกหนึ่ง หลักสูตร 1 ปี เรียกว่า “การช่างขั้นต้น” รับนักเรียนอายุ 15 ปีขึ้นไป ไม่จำกัดความรู้ สอนแต่วิชาการช่างสตรีล้วนๆ เช่น วิชาผ้า อาหาร จักสาน พับผ้าเช็ดหน้า แกะสลักผักผลไม้ ใบบทอง (บายศรี กระทง) เป็นต้น

พ.ศ. 2477 เปิดสอนแผนกมัธยมศึกษาวิสามัญการช่าง รับผู้มีพื้นความรู้ชั้นมัธยมปีที่ 4 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2533: 166) การจัดการศึกษาระหว่าง พ.ศ. 2477 - 2479 นั้น ทางการศึกษาวิสามัญ แบ่งเป็นประถมศึกษา 4 ปี (ป.1 - 4) มัธยมศึกษาตอนต้น 4 ปี (ม.1 - ม.4) มัธยมศึกษาตอนกลาง 4 ปี (ม.5 - 8)] ให้เรียนต่ออีก 4 ปี เมื่อจบแล้วได้รับประกาศนียบัตรประโยควิสามัญการช่าง และเมื่อเปิดสอนแผนกวิสามัญการช่างได้มีการเปิดรับให้นักเรียนอยู่ประจำได้ด้วย

พ.ศ. 2482 โรงเรียนสตรีบ้านทวายต้องแบ่งออกเป็น 2 โรงเรียนตามระบบการจัดการศึกษาของกระทรวงธรรมการ (เปลี่ยนชื่อเป็นกระทรวงศึกษาธิการเมื่อ พ.ศ. 2484) โดยให้แผนกวิชาสามัญศึกษา ใช้ชื่อว่า “โรงเรียนสตรีบ้านทวาย” สังกัดกรมสามัญศึกษา ส่วนแผนกวิชาสามัญศึกษา ใช้ชื่อว่า “โรงเรียนการช่างสตรีบ้านทวาย” สังกัดกรมอาชีวศึกษา 15 พฤศจิกายน 2482 โรงเรียนการช่างสตรีบ้านทวาย ได้เปลี่ยนชื่อเป็น “โรงเรียนการช่างสตรีพระนครใต้” และโรงเรียนสตรีบ้านทวายเปลี่ยนชื่อเป็น “โรงเรียนสตรีศรีสุโขทัย” โรงเรียนการช่างสตรีพระนครใต้ เปิดสอนประโยคอาชีวศึกษาชั้นสูง แผนกวิชาการช่างสตรี หลักสูตร 3 ปี รับผู้ที่สำเร็จชั้นมัธยมปีที่ 6 รับทั้งนักเรียนประจำ (เลิกเมื่อ พ.ศ. 2519) และนักเรียนประเภทเดินเรียน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2507: 789 - 790) มีนักเรียนสมัครเข้าเรียนจนสถานที่เรียนเดิมไม่พอ

พ.ศ. 2485 ได้ติดต่อดำเนินการจัดซื้อสถานีอนามัย 5 ซึ่งด้านหลังมีอาณาเขตติดต่อกับโรงเรียนการช่างสตรีพระนครใต้ และด้านหน้าอยู่ริมถนนเจริญกรุง ทำให้โรงเรียนมีบริเวณกว้างขวางสวยงามขึ้นและสามารถรับนักเรียนเพิ่มขึ้นได้อีกหลายชั้น นอกจากนี้ยังได้เปลี่ยนด้านหน้าของโรงเรียนจากเดิมซึ่งออกทางซอยดอนกุศล (ซอยเจริญกรุง 57) มาออกทางถนนเจริญกรุง

พ.ศ. 2485 ให้นักเรียนที่เรียนจบหลักสูตร 3 ปี แล้ว เข้ารับการอบรมวิชาครูอีก 1 ปี ได้รับวุฒิ ป.ป.ช. ผู้ผ่านการอบรมสามารถสอบบรรจุเป็นข้าราชการครูรับพระราชทานเงินเดือนระดับชั้นจัตวาอันดับ 2 เงินเดือน 50 บาท นักเรียนแต่งกายตามระเบียบของกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วย เครื่องแบบนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย เริ่มจากเครื่องแบบเป็นผ้าถุงสำเร็จสีกกรมทำป้ายซ้าย เสื้อนักเรียนแขนจีบพองต่อมาก็คือเป็นเครื่องแบบนักเรียนมัธยมปลาย สวมใส่อยู่ในสมัยปัจจุบันนี้ ปัก “ช.ส.ต.” ที่อกเสื้อด้านซ้าย และเปลี่ยนเป็นปัก “ช.พ.” เมื่อ พ.ศ. 2493

พ.ศ. 2513 เปิดสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) โดยเปิดสอนแผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ทั่วไปก่อน ส่วนแผนกวิชาอาหารและโภชนาการ เปิดสอนเมื่อ พ.ศ. 2519 และแผนกวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย เมื่อ พ.ศ. 2520 เนื่องจากการสอนระดับ ปวส. นี้รับนักศึกษาไม่จำกัดเพศ จึงเริ่มมีนักศึกษาชายเป็นครั้งแรกใน พ.ศ. 2514 สำหรับเครื่องแบบนักศึกษาระดับ ปวส. หญิงสวมกระโปรง 4 ตะเข็บ สีกกรมทำหรือดำ ชายสวมกางเกงขาวาวสีกรมทำหรือดำ เสื้อเชิ้ตสีขาว มีกระดุมขาวพร้อมอักษรย่อชื่อโรงเรียน (ช.พ.) บนสัญลักษณ์รูปดอกไม้ 4 กลีบ (ดอก Clover เป็นดอกไม้สัญลักษณ์ของความโชคดี) ติดเครื่องหมายทำด้วยโลหะขาว มีอักษรย่อ

ช.พ. ลงยาสีกรมท่า บนสัญลักษณ์รูปดอกไม้ 4 กลีบ ลงยาสีขาว สอดชายเสื้อไว้ในกระโปรง กางเกง คาดเข็มขัดหนังสีดำ หัวโลหะขาว มีสัญลักษณ์เหมือนกระดุมส่วนนักเรียนระดับ ปวช. แต่งกายเครื่องแบบมัธยมศึกษาตอนปลาย ปัก "ช.พ." ที่อกเสื้อด้านซ้าย เหนือ "ช.พ." ติดเครื่องหมาย ช.พ.

พ.ศ. 2515 โรงเรียนได้รับการยกฐานะขึ้นเป็นวิทยาลัย ใช้ชื่อว่า "วิทยาลัยอาชีวศึกษา พระนครใต้" และเปิดสอนระดับประกาศนียบัตรประโยคครูมัธยม (ป.ม.) ขึ้นในปีนั้น ส่วน ป.ม. ภาคคำ เปิดเมื่อ พ.ศ. 2518

พ.ศ. 2518 วิทยาลัยอาชีวศึกษาพระนครใต้ ได้โอนจากกรมอาชีวศึกษามาสังกัดวิทยาลัย เทคโนโลยีและอาชีวศึกษามาสังกัดวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา โดยใช้ชื่อว่า "วิทยาลัย เทคโนโลยีและอาชีวศึกษา วิทยาเขตพระนครใต้"

พ.ศ. 2523 เปิดสอนระดับ ปวช. 3 พิเศษ รับผู้มีความรู้ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 (ม.6 ปัจจุบัน) มาเรียน 1 ปี

พ.ศ. 2531 เปิดสอนระดับปริญญาตรี สายวิชาคหกรรมศาสตร์ หลักสูตรต่อเนื่อง (2 ปี) วิชาเอกอาหารและโภชนาการ – พัฒนาผลิตภัณฑ์(หลักสูตร 2 ปี) และในปีเดียวกันได้เปลี่ยน มาใช้ชื่อว่า "สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครใต้" สืบเนื่องมาจากการที่วิทยาลัย เทคโนโลยีและอาชีวศึกษา ได้รับพระมหากรุณาธิคุณจาก พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว พระราชทานชื่อให้ใหม่ว่า "สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล" เมื่อวันที่ 15 กันยายน 2531

พ.ศ. 2535 เปิดสอนสายวิชาศิลปกรรม โดยเปิดสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาศิลปกรรม

พ.ศ. 2536 เปิดสอนระดับปริญญาตรี สายวิชาคหกรรมศาสตร์ หลักสูตร 4 ปี วิชาเอก ผ้าและเครื่องแต่งกาย - อุตสาหกรรมเครื่องแต่งกาย และวิชาเอกพัฒนาการครอบครัวและเด็ก

พ.ศ. 2540 เปิดสอนระดับ ปวส. สายวิชาศิลปกรรม สาขาวิชาการออกแบบศิลปประยุกต์ - ออกแบบพาณิชย์ศิลป์และสายวิชาบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการโรงแรม

พ.ศ. 2541 เปิดสอนระดับปริญญาตรี สายวิชาคหกรรมศาสตร์ หลักสูตรต่อเนื่อง (2 ปี) วิชาเอกคหกรรมศาสตร์ศึกษา – คหกรรมศาสตร์ทั่วไป

2.2 หลักสูตรและโครงสร้างหลักสูตรคหกรรมศาสตรบัณฑิต (ต่อเนื่อง) พุทธศักราช

2543 สาขาวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย

2.2.1 วัตถุประสงค์ของหลักสูตร

2.2.1.1 เพื่อให้ นักศึกษามีความรู้ ความสามารถ และทักษะทางด้านผ้าและ เครื่องแต่งกายในระดับมาตรฐานสังคม

2.2.1.2 เพื่อปรับปรุงคุณภาพ ขององค์ความรู้ให้ สามารถนำไปวิเคราะห์และ ประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.2.1.3 เพื่อให้หลักสูตรมีความหลากหลายในทุกด้าน ครอบคลุมองค์ความรู้ มากยิ่งขึ้น

2.2.1.4 เพื่อปรับปรุงคุณภาพของบัณฑิตให้สอดคล้องกับความต้องการ ของ สถานประกอบการทั้งภาครัฐและภาคเอกชน

2.2.1.5 เพื่อให้จัดการหลักสูตรมีประสิทธิภาพ

2.2.2 หลักเกณฑ์การใช้หลักสูตรคหกรรมศาสตรบัณฑิต (ต่อเนื่อง) พุทธศักราช 2543 สาขาวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย

2.2.2.1 การเรียนการสอนหลักสูตรนี้ ผู้เรียนสามารถลงทะเบียนเรียนได้ทุกวิชา ที่กำหนด และขอเทียบโอนหน่วยกิตได้

2.2.2.2 การจัดการศึกษา

ใช้ระบบทวิภาคโดยแบ่งเวลาการศึกษาในปีการศึกษาหนึ่งๆ ออกเป็น 2 ภาคการศึกษาปกติ ซึ่งเป็นภาคการศึกษาบังคับ คือ

1. ภาคการศึกษาที่หนึ่ง ตั้งแต่วันจันทร์แรกของเดือนมิถุนายน เป็นต้นไป รวม 18 สัปดาห์
2. ภาคการศึกษาที่สอง ตั้งแต่วันจันทร์แรกของเดือนพฤศจิกายน เป็นต้นไป รวม 18 สัปดาห์ และคณะคหกรรมศาสตร์ อาจเปิดภาคการศึกษาฤดูร้อน ซึ่งเป็นภาคการศึกษา ที่ไม่บังคับ ใช้เวลาศึกษา 6-9 สัปดาห์ โดยให้เพิ่มชั่วโมงการศึกษาในแต่ละรายวิชาให้เท่ากับ ภาคการศึกษาปกติ

3. ระยะเวลาการศึกษาหลักสูตรคหกรรมศาสตรบัณฑิต (ต่อเนื่อง) สำเร็จการศึกษาได้ ไม่เกิน 4 ภาคการศึกษาปกติ และใช้เวลาศึกษาอย่างมากไม่เกิน 4 ปีการศึกษา

2.2.2.3 การคิดหน่วยกิต

ให้มีจำนวนหน่วยกิตตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 81 หน่วยกิต โดยการศึกษาหน่วยกิต ถึงเกณฑ์ ดังนี้

1. รายวิชาภาคทฤษฎี ที่ใช้เวลาบรรยายหรืออภิปรายปัญหา ไม่น้อยกว่า 15 ชั่วโมงต่อ ภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิต

2. รายวิชาปฏิบัติ ที่ใช้เวลาฝึกหรือทดลองไม่น้อยกว่า 30 ชั่วโมง ต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิต

3. การฝึกงานหรือฝึกภาคสนาม ที่ใช้เวลาฝึกไม่น้อยกว่า 200 ชั่วโมง คิดเป็นปริมาณ การศึกษา 2 หน่วยกิต

2.2.2.4 การลงทะเบียนเรียน

ในแต่ละภาคการศึกษาปกติ นักศึกษาจะลงทะเบียนเรียนได้ไม่ต่ำกว่า 9 หน่วยกิต และ ไม่เกิน 22 หน่วยกิต สำหรับภาคการศึกษาฤดูร้อน นักศึกษาจะลงทะเบียนเรียนได้ไม่เกิน 10 หน่วยกิต การลงทะเบียนเรียนเกินกว่าที่กำหนดไว้ จะกระทำต่อเมื่อได้รับอนุญาตจาก

คณบดีหรือผู้อำนวยการ จะต้องไม่เกิน 25 หน่วยกิต ในภาคการศึกษาใดภาคการศึกษาหนึ่ง
เพียงภาคการศึกษาเดียว

2.2.2.5 การวัดผลและการสำเร็จการศึกษา

ก) การวัดผลการศึกษา ให้ปฏิบัติตามข้อบังคับสถาบันเทคโนโลยี
ราชมงคล ว่าด้วยการศึกษาในระดับปริญญา พ.ศ. 2537 และข้อบังคับสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
ว่าด้วยการศึกษาในระดับปริญญา (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2541

ให้คณะและวิทยาเขตที่เปิดสอนในสถาบัน จัดการวัดผลและประเมินผลการศึกษา สำหรับ
รายวิชาที่นักศึกษาลงทะเบียนเรียนไว้ในภาคการศึกษาหนึ่งๆ

การประเมินผลการศึกษาในแต่ละรายวิชา ให้กำหนดเป็นระดับคะแนนต่างๆ ซึ่งมีค่าระดับ
ต่อหน่วยกิต และผลการศึกษา ดังต่อไปนี้

ระดับคะแนน (GRADE)	ค่าระดับคะแนน ต่อหน่วยกิต	ผลการศึกษา
ก หรือ A	4.0	ดีเยี่ยม (EXCELLENT)
ข หรือ B	3.5	ดีมาก (VERY GOOD)
ข หรือ B	3.0	ดี (GOOD)
ค หรือ C	2.5	ดีพอใช้ (FAIRLY GOOD)
ค หรือ C	2.0	พอใช้ (FAIR)
ง หรือ D	1.5	อ่อน (POOR)
ง หรือ D	1.0	อ่อนมาก (VERY POOR)
ด หรือ F	0.0	ตก (FAIL)
ถ หรือ W	-	ถอนรายวิชา (WITHDRAWN)
ม.ส. หรือ I	-	ไม่สมบูรณ์ (INCOMPLETE)
พ.จ. หรือ S	-	พอใจ (SAISFACTORY)
ม.จ. หรือ U	-	ไม่พอใจ (UNSAISFACTORY)
ม.น. หรือ AU	-	ไม่นับหน่วยกิต (AUDIT)

ข) การสำเร็จการศึกษา นักศึกษาได้ขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาของ
สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล และต้องศึกษารายวิชาต่างๆ ให้ครบตามหลักสูตรของสาขาวิชา
นั้นๆ กับหน่วยกิตสะสมรวมไม่ต่ำกว่าที่หลักสูตรกำหนดไว้ โดยได้ค่ารับคะแนนเฉลี่ยสะสม
ตลอดหลักสูตรไม่ต่ำ 6 โครงสร้าง

โครงสร้างหลักสูตรคหกรรมศาสตรบัณฑิต (ต่อเนื่อง) พุทธศักราช 2543 แบ่งเป็น 3 หมวดวิชา ดังนี้

ก) หมวดวิชาศึกษาทั่วไป

ข) หมวดวิชาเฉพาะ แบ่งเป็น

วิชาพื้นฐานวิชาชีพ

วิชาชีพบังคับ

วิชาชีพเลือก

ค) หมวดวิชาเลือกเสรี

จำนวนหน่วยกิต และรายวิชาของแต่ละหมวดวิชา แต่ละหมวดวิชาตลอดหลักสูตร ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในโครงสร้างของแต่ละประเภทรายวิชา และสาขา

ผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรคหกรรมศาสตรบัณฑิต (ต่อเนื่อง) พุทธศักราช 2543 สาขาวิชา ผ้าและเครื่องแต่งกาย ต้องศึกษารายวิชาในหมวดวิชาต่างๆ ไม่น้อยกว่า 81 หน่วยกิต ดังโครงสร้าง ต่อไปนี้

ก) หมวดวิชาศึกษาทั่วไป	15 หน่วยกิต
ข) หมวดวิชาเฉพาะ	63 หน่วยกิต
วิชาพื้นฐานวิชาชีพ	9 หน่วยกิต
วิชาชีพบังคับ	39 หน่วยกิต
วิชาชีพเลือก	15 หน่วยกิต
ค) หมวดวิชาเลือกเสรี	3 หน่วยกิต

2.3 แผนการเรียนหลักสูตรคหกรรมศาสตรบัณฑิต (ต่อเนื่อง) พุทธศักราช 2543 สาขาวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย

ปีการศึกษาที่ 3

ภาคการศึกษาที่ 1

01-xxx-xxx	กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์	3(x-x-x)
01-320-103	ภาษาอังกฤษ 2	3(3-0-3)
06-131-307	เทคนิคการตัดเย็บเสื้อ 2	3(2-3-3)
06-141-304	การออกแบบแฟชั่น 3	3(2-3-3)
06-221-002	โภชนาการเบื้องต้น	2(2-0-2)
06-331-303	ศิลปะประยุกต์	2(1-2-2)
06-412-104	พัฒนาการครอบครัวและเด็ก	2(2-0-2)
13-xxx-xxx	กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์กับคณิตศาสตร์	3(x-x-x)

รวม

21 หน่วยกิต

ภาคการศึกษาที่ 2

01-130-001	สังคมกับเศรษฐกิจ	3(3-0-3)
06-121-315	เคมีผ้าและการวิเคราะห์สิ่งทอเบื้องต้น	3(2-3-3)
06-123-102	ผ้าที่ใช้ในบ้าน	2(2-0-2)
06-131-209	เทคนิคการตัดเย็บเสื้อแบบเทเลอร์	3(2-3-3)
06-132-303	การออกแบบและทำแบบตัด 2	3(2-3-3)
06-211-100	การจัดอาหารครบครว	2(1-3-2)
06-421-105	การจัดและตกแต่งบ้าน	2(1-3-2)
06-xxx-xxx	วิชาชีพเลือก (1)	3(x-x-x)
รวม		21 หน่วยกิต

ปีการศึกษาที่ 4

ภาคการศึกษาที่ 1

01-320-003	ภาษาอังกฤษเทคนิค 1	3(3-0-3)
06-111-102	อุตสาหกรรมเครื่องแต่งกาย	3(2-3-3)
06-121-311	การวิเคราะห์โครงสร้างผ้า	3(2-2-2)
06-121-419	การทดสอบสิ่งทอ	3(2-3-2)
06-131-115	เทคนิคการตัดเย็บชุดวิวาห์ราตรี	3(2-3-3)
06-322-406	การฝึกงานคหกรรมศาสตร์	2(0-6-6)
06-xxx-xxx	วิชาชีพเลือก (2)	3(x-x-x)
รวม		20 หน่วยกิต

ภาคการศึกษาที่ 2

06-xxx-xxx	วิชาชีพเลือก (3)	3(x-x-x)
06-133-408	แผนงานพิเศษเรื่องผ้าและเครื่องแต่งกาย	3(3-0-3)
06-xxx-xxx	วิชาชีพเลือก (4)	3(x-x-x)
06-321-405	สัมมนา คหกรรมศาสตร์	1(1-0-1)
06-512-417	เสื่อการค้าและธุรกิจเสื่อผ้า	3(2-3-3)
06-xxx-xxx	วิชาชีพเลือก (5)	3(x-x-x)
xx-xxx-xxx	วิชาเลือกเสรี	3(x-x-x)
รวม		19 หน่วยกิต

2.4 หลักสูตร การประเมินผลหลักสูตร และจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่ดี

2.4.1 ความหมายของหลักสูตร

หลักสูตรมีความสำคัญอย่างยิ่ง ในการจัดการศึกษา เพราะเป็นตัวกำหนด หรือกรอบ แนวปฏิบัติที่จะทำให้การดำเนินงานนั้น บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ได้วางเอาไว้ ซึ่งนักการศึกษา หลายคน ให้ความหมายของหลักสูตร หลายทัศนะด้วยกัน ดังนี้

ลวัน (2535: 34) ได้กล่าวว่าหลักสูตรมักจะประกอบด้วยสิ่งที่เห็นชัดอยู่ 2 ด้าน คือ ด้านจุดมุ่งหมายกับด้านเนื้อหา จุดมุ่งหมายหรือจุดประสงค์มีอยู่หลายระดับ การอ่านจะต้องมีความเข้าใจให้ดี ต้องแยกแยะว่าจุดมุ่งหมายมีความสัมพันธ์กับเนื้อหา เพราะจุดมุ่งหมายเป็นความต้องการให้นักเรียนบังเกิดพฤติกรรม ส่วนเนื้อหาให้เป็นสื่อ เพื่อให้เกิดพฤติกรรมที่ต้องการในการวัดผล ควรพิจารณาวิเคราะห์แยกแยะรายละเอียดของหลักสูตรเป็นสิ่งที่จำเป็น มิฉะนั้นแล้ว จะวัดหรือประเมินผลการใช้หลักสูตรไม่ได้ ในการกำหนดรายละเอียดของหลักสูตร จะมีการหา นำหนักความสำคัญของเนื้อหา และพฤติกรรมแต่ละอย่างทำเป็นตารางความสัมพันธ์ เพื่อสะดวก ในการจัดการเรียนการสอน และตลอดจนการออกข้อสอบ ทำให้แปลความหมายจากหลักสูตร ได้ง่ายตรงตามความจริงและเป็นวิทยาศาสตร์มากขึ้น

สงัด (2525: 8) ได้จัดหมวดหมู่ของคำนิยามของหลักสูตรว่ามี 8 อย่างคือ

1. หลักสูตร คือ กระบวนวิชาหรือรายการเนื้อหาที่จัดสอนไว้ในโรงเรียน เช่นหลักสูตร คือรายการของสิ่งต่างๆ ซึ่งเด็กหรือ เยาวชนต้องทำเพื่อประสบการณ์ ในการพัฒนาความสามารถ ที่จะทำสิ่งต่างๆ ให้เหมาะสำหรับการดำรงชีวิตในวัยผู้ใหญ่

2. หลักสูตร หมายถึง กลุ่มประสบการณ์ ที่โรงเรียนจัดให้แก่นักเรียน เช่น หลักสูตร หมายถึง ระบบการเรียนและประมวลประสบการณ์ ที่เด็กได้รับภายใต้การจัดของโรงเรียน

3. หลักสูตร หมายถึง กิจกรรมการสอน เช่น จากความหมายของ Rumpand Miller กล่าวว่าหลักสูตร คือกิจกรรมการเรียนการสอนชนิดต่างๆ ที่เตรียมการไว้ และจัดให้แก่นักเรียน โดยโรงเรียนและระบบโรงเรียน

4. หลักสูตร หมายถึง สิ่งที่สังคมคาดหวังหรือมุ่งหวังให้เด็กได้รับ เช่น หลักสูตร คือ การเตรียมก่อนที่จะดำเนินการจัดการเรียนการสอน ในส่วนของการจัดลำดับเนื้อหาวิชาการ เลือกเนื้อหาที่เหมาะสมสำหรับนำมาสอน การเลือกวัสดุอุปกรณ์ รวมทั้งกฎเกณฑ์ในการจัดกลุ่ม เพื่อให้ผลการสอนได้ผลมากที่สุด

5. หลักสูตร หมายถึง สื่อกลางหรือวิถีทางที่จะนำเด็กไปสู่จุดหมายปลายทาง เช่น หลักสูตร คือ วิธีการเตรียมเยาวชนให้มีส่วนร่วมในฐานะที่เป็นสมาชิก ที่สามารถสร้างผลผลิต ให้แก่สังคมของเรา

6. หลักสูตร หมายถึง ข้อผูกพันระหว่างนักเรียนกับครู และสิ่งแวดล้อมทางการเรียน ความหมายของหลักสูตรลักษณะนี้ จะมีความหมายคล้ายกับสัญญาซึ่งนักเรียนจะต้องปฏิบัติตามข้อตกลงที่ทำไว้ จะเป็นข้อผูกพันที่นักเรียนกระทำร่วมกับครู เพื่อนนักเรียน สิ่งแวดล้อม

7. หลักสูตร หมายถึง กระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู และเนื้อหาสาระในส่วนที่เป็นงานทางการศึกษา ซึ่งจะประกอบด้วยข้อมูล ทักษะและค่านิยม เพื่อจะนำไปสู่จุดหมายปลายทางที่กำหนดไว้

8. หลักสูตร หมายถึง แผนงานที่วางไว้ล่วงหน้า ตามความหมายของ Solor and Alexander หมายถึง หลักสูตรที่เขียนไว้อย่างเป็นลายลักษณ์อักษร ทั้งนี้เพื่อเป็นแนวทางที่จะนำเด็กไปสู่จุดหมายปลายทางของการศึกษา

ธวัชชัย (2533: 10) ให้ความหมายของหลักสูตรว่า หมายถึง กิจกรรมหรือประสบการณ์ทั้งหลายที่โรงเรียนจัดให้แก่ผู้เรียน กิจกรรมและประสบการณ์ต่างกันตรงที่ว่า กิจกรรมเน้นที่กระบวนการ แต่ไม่ได้บ่งบอกถึงความสำเร็จของผู้รับประสบการณ์ มีจุดเน้นอยู่ที่การเรียนรู้ของผู้เรียน ดังนั้น การจัดประสบการณ์ จึงหมายถึง การจัดการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน

ธำรง (2531: 6) ความหมายของหลักสูตร ตามความคิดเห็น หมายถึง คือแผนซึ่งได้ออกแบบจัดทำขึ้นเพื่อแสดงถึงจุดหมาย การจัดเนื้อหาสาระกิจกรรม และมวลประสบการณ์ในแต่ละโปรแกรมการศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนมีการพัฒนาในด้านต่างๆ ตามจุดหมายที่ได้กำหนดไว้

Beaucham (1975: 196) ให้ความหมายของหลักสูตรว่า หมายถึง แผนงานที่อธิบายถึงขอบข่าย และการจัดการเตรียมโปรแกรมการศึกษาในสถาบันการศึกษา ในแผนงานอาจประกอบด้วยข้อความถึงความต้องการเป็นหลัก เป็นแนวทางสำหรับวางแผนการสอน วัตถุประสงค์ของสถาบันการศึกษา โครงสร้าง เนื้อหา สาระ และกระบวนการที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนการประเมินคุณค่า ประสิทธิภาพของหลักสูตร และระบบของหลักสูตร

Good (1973: 157) ให้ความหมายของหลักสูตร ไว้ในพจนานุกรมทางการศึกษาของเขาว่า มีความหมาย 3 ประการ คือ ประการแรก กลุ่มรายวิชาที่จัดเป็นระบบเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนให้จบชั้น หรือเพื่อให้ได้ประกาศนียบัตร ประการที่สอง แผนทั่วไปทั้งหมดของเนื้อหาหรือสิ่งที่สอน ซึ่งโรงเรียนจัดให้แก่ผู้เรียน เพื่อให้สำเร็จการศึกษา ได้รับประกาศนียบัตรวิชาชีพ หรือสายอาชีพได้ และประการสุดท้าย คือกลุ่มวิชาและแผนที่จัดประสบการณ์ที่นักเรียนควรได้รับภายใต้การชี้แนวทางของโรงเรียนหรือสถานศึกษา

จากความหมายของคำว่า “หลักสูตร” ที่นักการศึกษาได้ให้ไว้ข้างต้น พอจะสรุปได้ว่าหลักสูตร คือ สิ่งที่กำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยมีการระบุจุดมุ่งหมายของหลักสูตรรายวิชา องค์ประกอบต่างๆ ที่เกี่ยวกับเนื้อหาสาระวิชา ตลอดจนการจัดกิจกรรมและประสบการณ์ต่างๆ ให้แก่ผู้เรียนเพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถ และคุณลักษณะสอดคล้องกับความมุ่งหมายของสถานศึกษา โดยที่ประสบการณ์ต่างๆ เหล่านี้จะมีอยู่ในหรือนอกสถานศึกษาก็ได้

2.4.2 ความสำคัญของหลักสูตร

หลักสูตรมีความสำคัญในการช่วยพัฒนาบุคคลในทุกๆ ด้าน และยังเป็นเครื่องมือที่จะทำให้การจัดการศึกษาบรรลุผลสมความมุ่งหมาย ตามแผนการศึกษาของชาติ กล่าวคือหลักสูตร

มีส่วนช่วยในการสร้างคุณลักษณะของผู้เรียน ให้เป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพในอนาคต นอกจากนั้น หลักสูตรยังมีความสำคัญต่อสังคม การเมือง และเศรษฐกิจ เพราะผู้พัฒนาหลักสูตรสามารถที่จะกำหนดจุดมุ่งหมาย และเนื้อหาวิชาของหลักสูตร เพื่อวางรากฐานทางความคิด และความประพฤติของผู้เรียนให้มีคุณธรรม มีความสำนึกในสิทธิและหน้าที่ของพลเมืองดี ทำให้ผู้เรียนเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม หลักสูตรจะช่วยให้ผู้เรียนได้ค้นพบความสามารถ ความถนัด และความสนใจของตนเอง ทำให้เยาวชนเจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีประสิทธิภาพ และเป็นการเพิ่มผลผลิตให้สูงขึ้นในอนาคต นับเป็นกำลังสมองทางเศรษฐกิจของชาติที่จะนำประเทศไปสู่ความเจริญในทุกๆ ด้าน ทั้งนี้เพราะหลักสูตรเป็นพาหนะที่จะนำความมุ่งหมายของการศึกษา ออกไปสู่การปฏิบัติให้บรรลุความสำเร็จ หลักสูตรจึงเปรียบเสมือนหางเสือที่จะคอยบังคับ หรือกำหนดทิศทางในการเรียนการสอนให้เป็นไปตามความมุ่งหมายของการศึกษา (กาญจนา, 2527: 4) สันต์ ธรรมบำรุง ให้ความเห็นว่าหลักสูตรเป็นแผนปฏิบัติงานของครูที่จะกำหนด ความมุ่งหมาย เนื้อหาสาระ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน แผนการเรียนและการประเมินผล เพื่อเป็นมาตรฐาน การศึกษาของการเรียนการสอนในสถาบันระดับต่างๆ และยังเป็นเกณฑ์อย่างหนึ่งในการจัดสรรงบประมาณเกี่ยวกับบุคลากร อาคาร สถานที่ วัสดุอุปกรณ์การศึกษา เพื่อให้ผู้บริหารการศึกษา ดำเนินตามนโยบายการจัดการศึกษาไปในแนวทางที่ให้ความรู้ ทักษะ ความสามารถ ความประพฤติ อันจะเป็นประโยชน์ในการนำไปสู่การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ กล่าวคือ มีหลักสูตรที่เหมาะสม ทันสมัย มีประสิทธิภาพ ทันต่อเหตุการณ์ และการเปลี่ยนแปลง ซึ่งทำให้ได้กำลังคนที่มีประสิทธิภาพ (สันต์, 2527 : 9-10)

2.4.3 องค์ประกอบของหลักสูตร

องค์ประกอบของหลักสูตร นับว่าเป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้ความหมายของหลักสูตรสมบูรณ์ เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอน การประเมินผล และการปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรไปด้วย สำหรับองค์ประกอบของหลักสูตรนั้น มีผู้ให้ทัศนะไว้หลายท่านด้วยกัน เช่น

กรมวิชาการ (2521: 1) ได้สรุปองค์ประกอบของหลักสูตร ดังนี้

1. หลักสูตรแม่บท ได้แก่ ข้อกำหนดซึ่งประกอบด้วย จุดมุ่งหมายและแนวทางการศึกษา โครงสร้างของเนื้อหา ซึ่งประกอบด้วยหมวดวิชาหรือกลุ่มวิชา เนื้อหาวิชา อัตราเวลาเรียน แนวทางการสอนและการประเมินการเรียน

2. เอกสารหรือวัสดุอุปกรณ์ ได้แก่ เอกสารและวัสดุต่างๆ ที่ครูใช้สอนและผู้เรียนใช้เรียน เช่นหนังสือ แบบเรียน คู่มือครู แผนการสอน และวัสดุอุปกรณ์ การเรียนต่างๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการเรียนการสอน

3. กิจกรรมการเรียน ได้แก่ การดำเนินกิจกรรมต่างๆ ของผู้สอนและผู้เรียน เช่น การสอนให้ค้นคว้า การศึกษานอกสถานที่ และการทำกิจกรรมประเภทต่างๆ ที่ผู้สอน ผู้เรียน และผู้บริหารเป็นผู้ปฏิบัติ

ใจทิพย์ (2539: 35) ได้สรุปองค์ประกอบที่สำคัญของหลักสูตรดังนี้

1. จุดหมายหรือจุดมุ่งหมายของหลักสูตร
2. เนื้อหาสาระ
3. กิจกรรมการเรียนการสอน
4. การประเมินผล

ฉลวย (2530: 65) กล่าวว่า หลักสูตรเมื่อสร้างขึ้นแล้ว จะต้องมียุทธศาสตร์ประกอบทั้งสิ้น 4 องค์ประกอบ คือ

1. ความมุ่งหมาย (Curriculum Objective) เป็นวัตถุประสงค์และเป้าหมายของหลักสูตรนั้นว่าเมื่อผู้เรียนผ่านประสบการณ์นั้นแล้วผู้เรียนจะเกิดอะไร การกำหนดความมุ่งหมายจึงต้องคำนึงถึงสภาพแวดล้อมต้องให้สอดคล้องกับความเป็นจริง สอดคล้องกับสภาพสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง และต้องคำนึงถึงการพัฒนาของผู้เรียนด้วย

2. ส่วนเนื้อหา (Curriculum Contents) เป็นส่วนที่ได้เลือกสรรเนื้อหาสาระความรู้ ประสบการณ์ มาจัดเรียงลำดับไว้ เพื่อที่ว่าเมื่อผู้เรียนผ่านกิจกรรมต่างๆ แล้ว จะพัฒนาไปสู่เป้าหมายหรือจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้

3. กระบวนการเรียนการสอนและการบริหาร (Method and Organization) เป็นส่วนที่ว่าด้วยการจัดกระบวนการเรียนการสอน การนำวิธีการสอนแบบต่างๆ มาใช้ให้เหมาะสมกับวัย เนื้อหา การจัดการและการบริหารหลักสูตรด้วย สิ่งเหล่านี้ถือว่าจะทำให้หลักสูตรสัมฤทธิ์ผล

4. การประเมิน (Evaluation) ในหลักสูตรนั้นต้องมีการประเมินผล เพราะการประเมินทำให้รู้ว่าประสิทธิภาพของการเรียนหรือหลักสูตรนั้นเป็นอย่างไร ใช้ได้ผลหรือไม่ การประเมินผลต้องขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรนั้นด้วย

พิศมัย (2544: 9) กล่าวว่า องค์ประกอบของหลักสูตรแต่ละส่วนมีสาระต่างกันออกไปสรุปได้ดังนี้

1. จุดมุ่งหมาย (Objective) จุดมุ่งหมายของหลักสูตรเป็นเสมือนการกำหนดทิศทางของการจัดการศึกษา การจัดการเรียนการสอน เพื่อมุ่งให้ผู้เรียนได้พัฒนาไปในลักษณะต่างๆ ที่พึงประสงค์อันจะก่อให้เกิดประโยชน์ในสังคมนั้นๆ การกำหนดจุดมุ่งหมายต้องคำนึงถึงข้อมูลพื้นฐานของสังคมเพื่อประโยชน์ในการแก้ปัญหา และสนองความต้องการของสังคมและผู้เรียน ทั้งนี้การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรนั้น ต้องให้สอดคล้องสัมพันธ์กับนโยบาย การจัดการศึกษาของชาติด้วย

2. เนื้อหาวิชา (Content) เป็นสาระสำคัญที่กำหนดไว้ในหลักสูตรมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนได้มีประสบการณ์การเรียนรู้ เพื่อพัฒนาไปสู่จุดมุ่งหมายของหลักสูตร เนื้อหาสาระที่กำหนดไว้ต้องมีความสมบูรณ์เพียงพอ เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาทั้งในด้านความรู้ ด้านทัศนคติ และพฤติกรรมต่างๆ อันพึงประสงค์ของสังคมนั้นๆ และผู้เรียนสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข

3. การนำหลักสูตรไปใช้ (Curriculum Implementation) เป็นองค์ประกอบที่สำคัญยิ่ง เพราะเป็นกิจกรรมที่แปลงหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมาย กิจกรรมจะมีหลายลักษณะ แต่กิจกรรมที่สำคัญที่สุดคือกิจกรรมการเรียนการสอน หรือกระบวนการเรียนการสอน ดังนั้นครูหรือผู้สอนจึงมีบทบาทสำคัญในฐานะเป็นผู้ดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน หลักสูตรจะเกิดสัมฤทธิ์ผลหรือไม่ขึ้นอยู่กับตัวครูเป็นสำคัญ หากครูได้ศึกษาหลักสูตรจนเข้าใจ และสามารถนำไปดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนได้เป็นอย่างดีแล้ว ย่อมทำให้หลักสูตรนั้นเกิดสัมฤทธิ์ผล

4. การวัดและการประเมินผล (Evaluation) เป็นองค์ประกอบที่ชี้ให้เห็นว่าการนำหลักสูตรเปลี่ยนแปลงไปสู่การปฏิบัตินั้นบรรลุจุดมุ่งหมายหรือไม่ หลักสูตรเกิดสัมฤทธิ์ผลมากน้อยเพียงใด ข้อมูลจากการประเมินผลนี้จะเป็แนวทางไปสู่การปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรต่อไป

ธำรง (2532: 9) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่สำคัญของหลักสูตร ไว้ดังนี้

1. จุดมุ่งหมายของหลักสูตร หมายถึง ผลส่วนรวมที่ต้องการให้เกิดแก่ผู้เรียนหลังจากที่เรียนเรียนจบหลักสูตรไปแล้ว

2. จุดประสงค์ของการเรียนการสอน หมายถึง สิ่งที่ต้องการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนเกิดการเรียนรู้หลังจากที่เรียนจบเนื้อหาสาระในวิชาที่กำหนด

3. เนื้อหาสาระและประสบการณ์ หมายถึง สิ่งที่ต้องการให้ผู้เรียน ได้เรียนรู้และประสบการณ์ที่ต้องการให้ผู้เรียนได้รับ

4. ยุทธการเรียนการสอน หมายถึง กระบวนการ และวิธีการในการจัดการเรียนการสอน รวมทั้งกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางความรู้และอื่นๆ ตามจุดประสงค์ และจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้

5. วัสดุอุปกรณ์สื่อการเรียนการสอน หมายถึง เครื่องมือ เครื่องใช้และวัสดุต่างๆ รวมทั้งอุปกรณ์โสตทัศนศึกษาที่ช่วยส่งเสริมคุณภาพ และประสิทธิภาพการเรียนการสอน

6. การประเมินผล หมายถึง การประเมินผลหลักสูตรและประเมินผลการเรียนการสอน สันต์ (2547: 10) ได้กล่าวถึงคุณสมบัติของหลักสูตรที่ดีควรมี ดังนี้

1. หลักสูตรมีความคล่องตัว สามารถปรับปรุง เปลี่ยนแปลงได้เหมาะสมกับสถานการณ์ต่างๆ ได้เป็นอย่างดี

2. หลักสูตรควรเป็นเครื่องมือที่จะช่วยให้การศึกษาบรรลุตามเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้

3. บุคคลทุกฝ่ายในสังคม ควรจะได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตร และมีส่วนได้รับรู้หลักสูตร

4. การวางแผนหลักสูตรที่ดีจะต้องเป็นขบวนการที่ต่อเนื่องกัน

5. ดำเนินการวางแผนหลักสูตร ควรตั้งอยู่บนรากฐานที่เชื่อถือได้

6. ในการพัฒนาหลักสูตรนั้นควรคำนึงถึงสิ่งต่างๆ เช่น รากฐานทางปรัชญาการศึกษา จิตวิทยา หรือสังคม เป็นต้น

7. หลักสูตรควรจะเป็นแนวทาง เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้สำรวจความสนใจ ความถนัด และความสามารถเป็นรายบุคคล

8. หลักสูตรในระดับต่างๆ ควรมีความสัมพันธ์และต่อเนื่องกันดี ไม่ขาดตอน

9. การประเมินผลหลักสูตร เป็นสิ่งจำเป็นต้องทำเป็นระยะๆ ผลของการประเมินควรนำมา ปรับปรุง หรือพัฒนาหลักสูตร

สัจต (2532: 211-212) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่ดีว่า ควรมีลักษณะที่สำคัญ ดังนี้

1. จุดมุ่งหมายของหลักสูตร ควรตั้งอยู่ในรากฐานของการศึกษาอย่างถูกต้อง เช่น พื้นฐานของปรัชญา จิตวิทยา สังคมวิทยา ธรรมชาติของความรู้ และนอกจากนั้นยังต้องตั้งอยู่บน รากฐานของความจริงและสามารถนำไปปฏิบัติได้

2. สอดคล้องกับความต้องการของสังคม สามารถตอบสนองความต้องการของสังคม และชาติ โดยมุ่งให้ผู้เรียนเห็นประโยชน์ของส่วนร่วม และมีความเสียสละ มีความรู้สึกชื่นชม ภาคภูมิใจในชาติ สามารถที่จะสร้างเสริมและมีศรัทธาในการปกครองระบอบประชาธิปไตย และเป็นผู้รับผิดชอบในฐานะพลเมืองดีของชาติ

3. สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ตามหลักจิตวิทยาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับวัย เช่น ส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นคนกล้าแสดงออก ในด้านความคิดเห็น สนองความต้องการของผู้เรียน ด้านความอบอุ่น การได้รับการยอมรับจากกลุ่ม ดังนั้นจุดมุ่งหมายของหลักสูตร แต่ละระดับจึงมีความแตกต่างกัน นักพัฒนาหลักสูตรจึงควรรู้จักกิจกรรมใดบ้างที่ผู้เรียนในวัยนั้นๆ จะฝึกได้หรือไม่ นั่นคือสิ่งที่เป็นไปได้เหมาะกับการที่ฝึกปฏิบัติ และส่งเสริมพัฒนาการของผู้เรียนทุกๆ ด้าน

4. จุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่ดี จะต้องมุ่งสร้างค่านิยม ขนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรม โดยให้ผู้เรียนเรียนรู้ และเข้าใจว่าสิ่งใดควรอนุรักษ์ไว้ นอกจากนั้นยังมีจุดมุ่งหมาย ให้ผู้เรียนรู้จักสร้างสรรค์วัฒนธรรมให้เจริญก้าวหน้าอีกด้วย

5. จุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่ดี จะต้องเน้นและส่งเสริมคุณสมบัติส่วนบุคคลของผู้เรียน ให้มีความเจริญงอกงามหลายๆ ด้าน ตลอดจนส่งเสริมให้เป็นคนคิดเป็น มีความสนใจ มีความกระตือรือร้น มีอาชีพตามความถนัด และจะต้องเน้นหนักในการเสริมสร้างทางเศรษฐกิจ ส่งเสริม และฝึกอาชีพ การรวมกลุ่มสหกรณ์ตามกลุ่มอาชีพ รู้จักเป็นผู้บริโภคที่ฉลาด

6. จุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่ดี จะต้องให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์จากการศึกษาให้มากที่สุด ไม่ว่าจะเป็นด้านความรู้ ความเข้าใจ ทักษะและเจตคติ อันจะก่อให้เกิดค่านิยมที่ถูกต้อง และมีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของสังคม

7. จุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่ดี จะต้องมีความชัดเจน มีความต่อเนื่องกันทุกข้อโดยไม่มี ความขัดแย้งกัน

8. จุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่ดี ควรจะยืดหยุ่นได้ และเปลี่ยนแปลง ไปตามความเหมาะสม ของสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป

ปรียาพร (2535: 39) ได้กล่าวถึง หลักสูตรที่ดีว่า เป็นแนวทางให้กับผู้ที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตร ดังนี้

1. ผู้บริหารสถานศึกษา จะจัดและบริหารหลักสูตรอย่างไร จึงจะเป็นไปตามจุดมุ่งหมาย
2. ครูและผู้ที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร โดยหลักสูตรได้บอกไว้ว่าควรจัดประสบการณ์ ใด อย่างไร จะสอนอย่างไร ทำไมจึงต้องสอนวิธีนั้น การเรียนจะได้ผลอย่างไร รวมทั้งจะประเมินผล และวัดผลอย่างไรด้วย

3. นักเรียนควรเรียนอะไร และคาดหวังผลจากการเรียนอะไรบ้าง ศึกษาในคุณลักษณะใด ผลผลิตคือผู้สำเร็จการศึกษา ควรมีคุณภาพอย่างไรที่สังคมต้องการ

Taba (1962: 422) ได้กล่าวว่า หลักสูตรประกอบด้วยส่วนสำคัญ 4 ประการ คือ ประการแรก วัตถุประสงค์ หมายถึง สิ่งที่เราหวังไว้ว่าเมื่อผู้เรียนผ่านหลักสูตรนี้แล้วควรมีคุณลักษณะอย่างไร โดยกำหนดพฤติกรรมการเรียนรู้ ที่ต้องการปลูกฝังให้กับผู้เรียน ประการที่สองเนื้อหาวิชาและ ประสบการณ์การเรียนรู้ หมายถึง เนื้อหาสาระที่ผู้เรียนได้เรียน แล้วเกิดการพัฒนาบรรลุตามเป้าหมายที่ต้องการ ประการที่สาม การนำหลักสูตรไปใช้ หมายถึง แผนการนำหลักสูตร ไปสู่การจัดการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด และ ประการที่สี่การประเมินผลผลิตหมายถึง การวัดหรือการตรวจสอบโครงการที่จะประเมินเพื่อดูว่า ผลผลิตที่ได้เป็นไปตามหลักสูตรกำหนดหรือไม่

สรุปองค์ประกอบของหลักสูตร เพื่อใช้เป็นกรอบในการติดตามผลการฝึกอบรมที่ผ่านมา เพื่อจะได้ทราบข้อเท็จจริง เกี่ยวกับการปฏิบัติงานผู้ผ่านการฝึกอบรม ที่มีต่อหลักสูตรที่ใช้ ฝึกอบรมว่าสามารถตอบสนองความต้องการในการนำไปใช้ตามวัตถุประสงค์หรือไม่ ได้ 5 ส่วน ดังนี้

1. จุดมุ่งหมาย หรือวัตถุประสงค์ของหลักสูตรเป็นสิ่งที่กำหนดคุณลักษณะที่จะให้เกิด แก่ผู้เรียนจากการใช้หลักสูตร
2. เนื้อหาสาระ เป็นสาระสำคัญของความรู้ เป็นแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ แนวทางการประเมินผลที่จัดไว้เพื่อให้ผู้เรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้
3. กระบวนการนำหลักสูตรไปใช้ เป็นกิจกรรมการเรียนการสอนรวมทั้งการวัดและ ประเมินผลการเรียนการสอน เพื่อให้บังเกิดผลสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี
4. เอกสารและวัสดุประกอบหลักสูตร ได้แก่ เอกสารตำราวัสดุอุปกรณ์ สื่อ รวมถึง บรรยากาศของสภาพแวดล้อมต่างๆ ด้วย
5. การประเมินผล เป็นการประเมินผลผู้เรียนหรือคุณลักษณะของผลผลิตของหลักสูตร ว่ามีคุณภาพตรงกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรหรือไม่

2.4.4 การพัฒนาหลักสูตร

คำว่า “การพัฒนา” หรือคำในภาษาอังกฤษว่า “Development” มีความหมายที่เด่นชัดอยู่ 2 ลักษณะ คือ ลักษณะแรก หมายถึง การทำดีขึ้นหรือทำให้สมบูรณ์ขึ้น และอีกลักษณะหนึ่ง หมายถึง การทำให้เกิดขึ้น โดยเหตุนี้ความหมายของการพัฒนาหลักสูตรจึงอาจมีความหมายได้ 2 ลักษณะ เช่นเดียวกันคือ การทำหลักสูตรที่มีอยู่แล้วให้ดีขึ้นหรือสมบูรณ์ยิ่งขึ้น และอีกความหมายหนึ่งคือ การสร้างหลักสูตรใหม่มาโดยไม่มีหลักสูตรเดิมเป็นพื้นฐานอยู่เลย

สังต์ (2532: 30) จัดลำดับขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรไว้ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน
2. การกำหนดจุดมุ่งหมาย
3. การคัดเลือกและการจัดเนื้อหาสาระ
4. การกำหนดมาตรฐานการวัดและการประเมินผล
5. การนำหลักสูตรไปใช้
6. การประเมินผลการใช้หลักสูตร
7. การปรับปรุงแก้ไขหลักสูตร

การสร้างหลักสูตรหมายถึง กระบวนการวางแผนและพัฒนาประสบการณ์การเรียนรู้ต่างๆ ที่จะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในตัวผู้เรียน ประกอบด้วยการตัดสินใจเกี่ยวกับการเลือกจุดมุ่งหมายสำหรับวิชาหรือหลักสูตรที่จัดทำขึ้นมาใหม่ การเลือกและจัดประสบการณ์การเรียนรู้แก่ผู้เรียนและสื่อการเรียนการสอน วิธีการนำหลักสูตรไปใช้ให้บรรลุเป้าหมายและการประเมินความสำเร็จของหลักสูตรที่สร้างขึ้นมานั้น

จากความหมาย การสร้างหลักสูตรเบื้องต้นจะเห็นได้ว่าการสร้างหลักสูตรจะมีความหมายใกล้เคียงกับคำว่า การพัฒนาหลักสูตร แต่มักมีผู้นิยมใช้คำว่า การพัฒนาหลักสูตรมากกว่า เนื่องจากการสร้างหลักสูตรนั้นมีความหมายถึง การสร้างหลักสูตรขึ้นมาใหม่ แต่การพัฒนาหลักสูตรมีความหมายกว้างกว่า (ใจทิพย์, 2539: 14)

Fox (1962: 204) ได้เสนอรูปแบบการพัฒนาหลักสูตรคือนักพัฒนาหลักสูตรจะกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรจากค่านิยมต่างๆ ของสังคม จุดมุ่งหมายของหลักสูตรจะช่วยในการตัดสินใจเลือกสิ่งที่เป็นความรู้เกี่ยวกับกระบวนการพัฒนา การเรียนรู้ ความต้องการของสังคม และความรู้ในสาขาวิชาต่างๆ ความรู้ทั้ง 3 ประการนี้ เป็นแนวทางแก่นักพัฒนาหลักสูตรในการคัดเลือกเนื้อหาสาระของหลักสูตร สื่อการเรียนการสอน รูปแบบของหลักสูตรและวิธีการสอนซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการจัดทำหลักสูตร

Taba (1962: 6) ได้ให้ความหมายของการพัฒนาหลักสูตรไว้ว่าการพัฒนาหลักสูตรเป็นงานที่สลับซับซ้อน ซึ่งรวมการตัดสินใจเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ไว้มากมายประการ ได้แก่ การตัดสินใจเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายทั่วไปที่โรงเรียนต้องการจัดการศึกษา และจุดมุ่งหมายเฉพาะเกี่ยวกับการเรียนการสอน การตัดสินใจเกี่ยวกับการเลือกสาขาวิชาหรือรายวิชาในหลักสูตรและ

เนื้อหาวิชาที่จะบรรจุไว้ในแต่ละรายวิชาการเลือกประสบการณ์การเรียนรู้ ให้สอดคล้องกับเนื้อหา และจุดมุ่งหมาย การตัดสินใจเกี่ยวกับการประเมินผลว่านักเรียนได้เรียนรู้อะไรบ้าง และ ผลสัมฤทธิ์ของหลักสูตร ในการบรรลุผลตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ และประการสุดท้ายจะต้อง ตัดสินใจเลือกรูปแบบของหลักสูตรที่จะใช้ได้ด้วย การจัดหลักสูตรจำเป็นต้องคำนึงถึงผู้เรียน ว่าจะต้องให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะเฉพาะอย่างไร จะต้องคำนึงถึงกระบวนการการเรียนรู้ให้เหมาะสม กับผู้เรียนและวัฒนธรรมของแต่ละสังคม ขณะเดียวกันต้องคำนึงถึงความต้องการของสังคม เศรษฐกิจ การเมือง และเอกลักษณ์ของสังคมนั้นๆ ด้วย ดังนั้นการดำเนินการพัฒนาหลักสูตร ควรมีขั้นตอนที่จะต้องดำเนินการดังนี้คือ สำรวจปัญหาความต้องการและความจำเป็นต่างๆ ของ สังคมว่าต้องการอะไรโดยกำหนดวัตถุประสงค์ต่างๆ เพื่อจัดลำดับเนื้อหาสาระให้เป็นหมวดหมู่ แล้วจัดประสบการณ์หรือกิจกรรมต่างๆ ให้เหมาะสม จากนั้นก็ประเมินผลโดยกำหนดให้แน่นอน ว่าจะประเมินผลอะไรด้วยวิธีใด มีอุปกรณ์เครื่องมืออะไรที่ใช้ประโยชน์ หลักสูตรที่ดีต้องมีการ พัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่องเป็นวัฏจักร โดยเริ่มจากการกำหนด ความมุ่งหมายของหลักสูตร การเลือกเนื้อหาวิชา การนำหลักสูตรไปใช้ การประเมินผล หลักสูตรและการปรับปรุงหลักสูตร ดังมีรายละเอียดดังนี้

1. การกำหนดความมุ่งหมายของหลักสูตร การให้การศึกษาแก่เยาวชนทั้งประเทศ จำเป็นต้องใช้หลักสูตรหลายๆ หลักสูตร เช่นหลักสูตรระดับประถม หลักสูตรระดับมัธยม และ ระดับอุดมศึกษาเป็นต้น หลักสูตรในแต่ละระดับ ต้องสามารถสนองความต้องการของกลุ่มผู้ใช้ หลักสูตรที่มีสภาพทางครอบครัว ชุมชน สังคมที่แตกต่างกันออกไปแต่อย่างไรก็ตาม ความมุ่งหมายของหลักสูตรแต่ละระดับ ควรสอดคล้องและเสริมความมุ่งหมาย ทางการศึกษา ในระดับชาติ

2. การเลือกการจัดเนื้อหาวิชา และประสบการณ์ต้องพิจารณาว่าเนื้อหาใดควรนำมาสอน ก่อนหรือหลัง เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ และพัฒนาได้อย่างมีประสิทธิภาพตามหลักของ จิตวิทยาการเรียนรู้

3. การนำหลักสูตรไปใช้ เป็นขั้นตอนที่ผู้บริหารโรงเรียนและครู นำเอาโครงการของ หลักสูตรที่เป็นลักษณะรูปเล่มแล้ว ไปปฏิบัติให้เกิดผลและเพื่ออำนวยความสะดวกให้ครูและ นักเรียน

4. การประเมินผลหลักสูตรเป็นการหาคำตอบว่า หลักสูตรได้สัมฤทธิ์ผลตามที่กำหนดไว้ใน ความมุ่งหมายมากน้อยเพียงใดอะไรเป็นสาเหตุ การประเมินผลหลักสูตรเป็นงานที่ละเอียด ต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ทั้งในเรื่องของหลักสูตรและการประเมินผล

5. การปรับปรุงหลักสูตร กระบวนการพัฒนาหลักสูตรมีลักษณะเป็นวัฏจักร เริ่มต้น ด้วยการกำหนดความมุ่งหมาย เลือกและจัดเนื้อหาวิชา และประสบการณ์ให้สอดคล้องกับ ความมุ่งหมาย นำหลักสูตรไปปฏิบัติให้เกิดผลตามที่มุ่งหมายไว้ ประเมินหาข้อบกพร่องของ กระบวนการนี้และนำเอาผลที่ได้ไปปรับปรุงหลักสูตร การปรับปรุงจึงเริ่มด้วยกระบวนการและ

ขั้นตอนเดิมอีก คือปรับปรุงความมุ่งหมายเมื่อความมุ่งหมาย ซึ่งเป็นแม่บทเปลี่ยนไป กระบวนการที่เหลือก็จะถูกเปลี่ยนแปลงให้สอดคล้องกันจนมาถึงการประเมินผล และนำเอาข้อมูลที่ได้ไปปรับปรุงอีกเป็นวัฏจักรไป

Good (1973: 158) ได้กล่าวไว้ในหนังสือ Dictionary of Education ว่าการพัฒนาหลักสูตรเกิดขึ้นได้ 2 ลักษณะ คือ การปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงหลักสูตร การปรับปรุงหลักสูตรเป็นวิธีการพัฒนาหลักสูตรอย่างหนึ่ง เพื่อให้เหมาะสมกับโรงเรียนหรือระบบโรงเรียน จุดหมายของการสอน วัสดุอุปกรณ์ วิธีการสอนรวมทั้งการประเมินผล ส่วนคำว่าเปลี่ยนแปลงหลักสูตรหมายถึง การแก้ไขหลักสูตรให้แตกต่างไปจากเดิมเป็นการสร้างโอกาสทางการเรียนขึ้นใหม่

Tyler (1975: 17) ได้ให้ความหมายของการพัฒนาหลักสูตรไว้ว่าหมายถึง การพัฒนาแผนสำหรับโปรแกรมการศึกษา รวมถึงการกำหนดและการเลือกจุดมุ่งหมายทางการศึกษา การเลือกประสบการณ์การเรียนรู้ การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ และการประเมินผล

สรุปได้ว่า การพัฒนาหลักสูตรเริ่มจากวิเคราะห์สถานการณ์ เลือกจุดมุ่งหมายการจัดเนื้อหาและการจัดวิธีการสอนแบบต่างๆ และการประเมินผล โดยเสนอในรูปกระบวนการต่อเนื่อง ในลักษณะเป็นวงกลม (Cyclical Process) เพราะเห็นว่ากระบวนการสร้างหลักสูตรนี้ ไม่มีจุดเริ่มต้น และสิ้นสุดจะต่อเนื่องหมุนเวียนกันไปตลอด และนอกจากนี้ในแต่ละจุดยังสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน

ผู้วิจัยพอสรุปได้ว่าองค์ประกอบของหลักสูตรมี 4 ประการ คือ

1. จุดมุ่งหมายหรือวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ซึ่งเป็นตัวกำหนดคุณลักษณะของผลผลิตว่าควรมีคุณลักษณะอย่างไร
2. เนื้อหาวิชา คือ เนื้อหาวิชาของหลักสูตรและประสบการณ์ที่กำหนดไว้ในหลักสูตร เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถ ตรงตามที่กำหนดไว้ในจุดมุ่งหมายของหลักสูตร
3. การนำหลักสูตรไปใช้ หมายถึงการจัดการเกี่ยวกับการเรียนการสอน รวมทั้งการวัดผลและการประเมินผลการเรียนการสอน เพื่อให้การเรียนการสอนสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี
4. การประเมินผล หมายถึง การประเมินผลสัมฤทธิ์ของหลักสูตร หรือประเมินผลคุณลักษณะของผลผลิตที่ได้จากหลักสูตร ว่าตรงตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรหรือไม่

2.4.5 ความหมายของการประเมินหลักสูตร

การประเมินผลหลักสูตร เป็นส่วนที่มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อคุณภาพของหลักสูตร ทั้งนี้ เพราะการประเมินผลหลักสูตรจะทำให้รู้คุณค่าของหลักสูตรว่าเป็นอย่างไร สามารถนำไปใช้ได้ดีเพียงใด ผลที่ได้จากการใช้หลักสูตรเป็นอย่างไร ข้อมูลที่ได้จากการประเมินหลักสูตรจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการปรับปรุงหลักสูตร ให้มีคุณค่าสูงขึ้น อันจะเป็นผลในการนำหลักสูตรไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้

วิชัย (2519: 192) ให้ความหมายว่า การประเมินหลักสูตรเป็นการพิจารณาเกี่ยวกับหลักสูตร โดยใช้ผลการวัดในแง่มุมต่างๆ ของสิ่งที่ประเมินเพื่อนำมาพิจารณาร่วมกัน และสรุปว่า

จะให้คุณค่าของหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นมาขึ้นอย่างไร มีคุณภาพดีหรือไม่เพียงไร หรือได้ผลตรงตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่ มีส่วนใดที่จะปรับปรุงแก้ไข

สุจริต (2523: 33-34) ให้ความหมายของประเมินผลหลักสูตร ว่าเป็นกระบวนการที่สำคัญ เพราะเป็นการหาคำตอบว่าหลักสูตรสัมฤทธิ์ผล ตามที่ได้ตั้งจุดมุ่งหมายไว้หรือไม่มากนักเพียงใด ผู้ประเมินหลักสูตรจึงต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ดี ทั้งทางด้านหลักสูตร และด้านการประเมินผล การประเมินผลหลักสูตรตามแนวใหม่นั้น เน้นการประเมินทั้งโปรแกรมการศึกษา มิใช่ดูแต่เพียงผลการเรียนปีสุดท้ายเท่านั้น แต่ควรประเมินการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนด้วยการประเมินหลักสูตรที่ดีควรมีโครงการประเมินที่แน่นอน วิธีการประเมินหลักสูตรว่าสัมฤทธิ์ผลตามปณิธานที่ตั้งใจไว้เพียงไร อาจทำได้ดังนี้

1. การวิเคราะห์สัมฤทธิ์ผลของผู้เรียน
2. การวิเคราะห์หลักสูตรจากผลการวิจัยต่างๆ เช่น วิจัยเกี่ยวกับสัมฤทธิ์ผลของการเรียนวิชาต่างๆ
3. การตั้งคณะกรรมการ หรืออนุกรรมการวิเคราะห์หลักสูตรที่ใช้ในปัจจุบัน หรือรวบรวมข้อสังเกตจากแหล่งต่างๆ ศึกษาข้อดี ข้อบกพร่องของหลักสูตร ศึกษาจากรายงานการวิจัย ข้อคิดเห็นและจากเอกสารหรือการประชุมต่างๆ
4. การวิเคราะห์หลักสูตรโดยใช้เกณฑ์การประเมินผล
5. การวิเคราะห์โครงการการประเมินผล

สุมิตร (2523: 7) อธิบายว่าการประเมินผลหลักสูตร คือ การหาคำตอบว่าหลักสูตรสัมฤทธิ์ผลตามที่กำหนดไว้ในความมุ่งหมายหรือไม่ มากน้อยเพียงใด อะไรเป็นสาเหตุการประเมินผลหลักสูตรเป็นที่ละเอียด ต้องการผู้ที่มีความรู้ในเรื่องหลักสูตร ซึ่งมีขอบเขตกว้างขวางมาก หลักสูตรไม่สัมฤทธิ์ผลอาจเป็นเพราะความมุ่งหมายสูงเกินไป หรือเพราะความมุ่งหมายมากเกินไป ผู้ปฏิบัติไม่สามารถจะดำเนินให้บรรลุตามนั้นได้ทุกประการ หรืออาจเป็นเพราะการเลือกเนื้อหา หรือประสบการณ์ไม่สัมพันธ์กับความมุ่งหมาย ครูสอนไม่เป็นชาววิศดุอุปกรณ์ ไม่มีเครื่องมือหลักสูตรไม่ประมวลการสอน ซึ่งการประเมินหลักสูตร เพื่อตัดสินสัมฤทธิ์ผลของหลักสูตรนั้น มีขอบเขตดังนี้

1. การวิเคราะห์หลักสูตร
2. การวิเคราะห์ขบวนการของการนำหลักสูตรไปใช้
3. การวิเคราะห์สัมฤทธิ์ผลในการเรียนของผู้เรียน
4. การวิเคราะห์โครงการประเมินผลหลักสูตร

เสริมศรี (2523: 151-152) อธิบายถึงการประเมินหลักสูตร ว่าเป็นเรื่องที่วางประสบการณ์การเรียนรู้ จะต้องคำนึงถึงผู้พัฒนาหลักสูตรเหล่านั้น ต้องคิดวิธีการที่จะพิจารณาตัดสินว่าหลักสูตร หรือประสบการณ์ที่จัดขึ้นถูกหลักการจัดมากน้อยเพียงใด ถ้าต้องการความเป็นเลิศ หรือคุณภาพที่ยอดเยี่ยมของการศึกษา ก็จำเป็นต้องมีการตรวจสอบ พิจารณาวิเคราะห์ขั้นตอน

ต่าง ๆ ของการจัดประสบการณ์ว่ามีผลดีตามที่ต้องการ หรือมีข้อบกพร่องตรงไหนบ้าง เพื่อการปรับปรุงแก้ไขให้บรรลุเป้าหมายได้ดีที่สุด การประเมินผลหลักสูตรจึงเป็นขั้นตอนที่สำคัญของการพัฒนาหลักสูตรซึ่งขาดเสียมิได้ ในการประเมินผลหลักสูตรอาจเริ่มศึกษาจากสิ่งต่อไปนี้

1. ความมุ่งหมายของหลักสูตร
2. เนื้อหาหรือสิ่งที่ต้องการให้ผู้เรียนรู้คิด และปฏิบัติ
3. กิจกรรม
4. แหล่งวิทยาการ
5. การประเมินผล
6. อิทธิพลอื่น ที่มีผลกระทบต่อประสิทธิภาพของโปรแกรม

ผู้วิจัยพอสรุปได้ว่า การประเมินผลหลักสูตร เป็นกระบวนการพิจารณาตัดสิน ประสิทธิภาพ และคุณค่าของหลักสูตร เพราะจะมีการเรียนการสอนเกิดขึ้นทุกวัน หลักสูตรควรได้รับการประเมินผลอย่างสม่ำเสมอ และต่อเนื่องจะทำให้ทราบถึงข้อบกพร่องที่เกิดขึ้น และจำได้มีการปรับปรุงเพื่อให้ใช้ได้ผลดี และประสิทธิภาพ ทันต่อสภาพสังคมปัจจุบัน

2.4.6 แนวความคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการประเมิน

การประเมินผลหลักสูตรเป็นกิจกรรมที่สำคัญ ของกระบวนการพัฒนาหลักสูตร เพราะจะนำไปสู่การแก้ไขหรือจะคงไว้ ซึ่งจุดมุ่งหมายของการศึกษาเนื้อหาวิชาและประสบการณ์ การเรียนรู้ ตลอดจนการเรียนการสอน

Cronbach (1970: 231) ได้ให้ความหมายการประเมินหลักสูตรคือ การรวบรวมข้อมูล และใช้ข้อมูลเพื่อตัดสินใจในเรื่องโปรแกรมหรือหลักสูตรการศึกษา

Stufflebeam (1971: 128) ได้ให้ความหมายของการประเมินหลักสูตรว่า การประเมินหลักสูตรคือ กระบวนการหาข้อมูล เก็บข้อมูล เพื่อนำมาใช้ประโยชน์ในการตัดสินใจทางเลือกที่ดีกว่าเดิม

นอกจากนี้ Taba (1962: 316) ยังได้เสนอแนะว่าการประเมินผลควรมีลักษณะดังนี้

1. ตรงกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรมีความสัมพันธ์กับสิ่งสำคัญ ที่หลักสูตรต้องการและสอดคล้องกับปรัชญาของหลักสูตรและการสอน
2. มีความลึกซึ้ง (Comprehensive) ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของหลักสูตร
3. มีคุณค่าในการวินิจฉัยอย่างเพียงพอ จำแนกได้ถึงระดับการปฏิบัติและความรอบรู้ ซึ่งจะแสดงให้เห็นถึงจุดเด่นและจุดอ่อน ของกระบวนการและผลผลิตของการใช้หลักสูตร
4. เครื่องมือที่ใช้ประเมินต้องมีความเที่ยงตรงเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้อง
5. มีความเป็นเอกภาพในการตัดสินใจการประเมิน
6. มีความต่อเนื่อง

สัจต (2532: 279-280) กล่าวถึงแนวความคิดการประเมินหลักสูตรว่า การประเมินหลักสูตรควรทำให้ครอบคลุมระบบของหลักสูตรทั้งหมด และควรประเมินอย่างต่อเนื่องกัน ดังนั้น การประเมินหลักสูตรจึงประกอบด้วยการประเมินดังต่อไปนี้

1. การประเมินเอกสาร เป็นการตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตรว่ามีความเหมาะสมเพียงใด หากมีข้อบกพร่องก็จะดำเนินการปรับปรุงแก้ไขก่อนจะนำไปประกาศใช้ในโอกาสต่อไป

2. การประเมินการใช้หลักสูตร เป็นการตรวจสอบว่าหลักสูตรนำไปใช้ได้ในการปฏิบัติการจริงเพียงใด มีส่วนไหนเป็นอุปสรรคต่อการใช้หลักสูตร หากระหว่างการใช้หลักสูตรมีปัญหาควรแก้ไขทันที เพื่อให้ใช้หลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ

3. การประเมินสัมฤทธิ์ผลของหลักสูตร โดยทั่วไปจะดำเนินการหลังจากมีผู้สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตรนั้นไปแล้ว การประเมินหลักสูตรลักษณะนี้มักจะติดตามความก้าวหน้าของผู้สำเร็จว่าสามารถประสบความสำเร็จในการทำงานเพียงใด

4. การประเมินระบบหลักสูตร เป็นการประเมินหลักสูตรในลักษณะที่มีความสมบูรณ์และสลับซับซ้อนมาก กล่าวคือการประเมินระบบหลักสูตรจะมีความเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบอื่นที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับหลักสูตรด้วยเช่น ทรัพยากรที่ใช้ความสัมพันธ์ของระบบหลักสูตรกับระบบบริหารโรงเรียน ระบบการจัดการเรียนการสอนและระบบการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน

การจัดกลุ่มการประเมิน (ภาควิชาวิจัยการศึกษา 2524: 1-27 อ้างถึงใน สุทัศนีย์, 2527: 15) ซึ่งอาศัยการจัดกลุ่ม โดยอาศัยลักษณะพฤติกรรมของการประเมินเป็นหลัก แบ่งเป็น 3 กลุ่มได้แก่

1. แบบจำลองที่ยึดจุดมุ่งหมายเป็นหลัก (Goal-Attainment Model or Objective Base Model) แบบจำลองนี้ มุ่งเน้นจุดมุ่งหมายเป้าหมาย หรือวัตถุประสงค์เป็นหลัก แบบจำลองที่จัดอยู่ในกลุ่มนี้ ได้แก่ แบบจำลองของ ไทเลอร์ (Tyler) แต่ก็มีบางกลุ่มที่ยึดทั้งจุดมุ่งหมายและผลข้างเคียงเป็นหลัก เช่น แบบจำลองตามแนวความคิดของ ครอนบัค (Cronbach) และ สไคร์เว่น (Scriven)

2. แบบจำลองการตัดสินคุณค่า (Judgement Model) เป็นแบบจำลองที่ต้องอาศัยผู้ทรงคุณวุฒิ หรือผู้เชี่ยวชาญในการตัดสินคุณค่าโดยอาศัยเกณฑ์ภายใน ซึ่งได้แก่ กระบวนการต่างๆ ที่ช่วยให้วัตถุประสงค์บรรลุ และเกณฑ์ภายนอกได้แก่ผลของการบรรลุวัตถุประสงค์ แบบจำลองที่จัดว่าอยู่ในกลุ่มนี้ได้แก่ แบบจำลองของ สเตค (Robert E. Stake) และแบบจำลองของ โพรวิส (Provus) เป็นต้น

3. แบบจำลองที่ช่วยในการตัดสินใจ (Decision Model) เป็นแบบจำลองที่สร้างขึ้นเพื่อช่วยในการตัดสินใจของผู้บริหาร แบบจำลองที่จัดอยู่ในกลุ่มนี้ ได้แก่ แบบจำลองชิป (CIPP Model) ของสตัฟเฟิลบีม (Stufflebeam) เนื่องจากการประเมินผลทั้งระบบ

สตัฟเฟิลบีม (Stufflebeam) ได้นำแนวความคิดของ ครอนบัค (Cronbach) มาขยายและพัฒนาเป็นแนวทางการประเมินผลแบบใหม่ขึ้นกระบวนการประเมินตามรูปแบบนี้ ประกอบด้วยขั้นตอนการดำเนินการดังต่อไปนี้ (ฉลอง, 2528: 49)

1. กำหนดว่าต้องประเมินอะไรบ้างจะต้องตัดสินใจอะไรบ้าง ที่จำเป็นต้องใช้ข้อมูลดังกล่าว
2. กำหนดชนิดของข้อมูลพื้นฐานที่จำเป็นต้องใช้ของข้อมูลเหล่านั้น
3. รวบรวมข้อมูลพื้นฐานที่ต้องการ
4. กำหนดเกณฑ์หรือมาตรฐานสำหรับเป็นหลักเปรียบเทียบคุณภาพของสิ่งที่ประเมิน
5. วิเคราะห์ข้อมูลโดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้
6. นำเสนอข้อมูลที่ได้วิเคราะห์ได้เพื่อการตัดสินใจ

การประเมินผลทั้ง 6 ขั้นตอนนี้อาจนำมาใช้กับการประเมินผล 4 ด้าน ดังตารางที่ 2-1 (ชลิต, 2541: 24)

ตารางที่ 2-1 แนวคิดการประเมินตามรูปแบบของสตัฟเฟิลบีม

ประเมินผล	จุดมุ่งหมาย	วิธีการ	ประโยชน์ในการตัดสินใจ
บริบท (Context)	เพื่อให้มีข้อมูลในการกำหนดปรัชญาและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร	วิเคราะห์สิ่งแวดล้อม เปรียบเทียบสิ่งที่เป็นอยู่ และสิ่งที่คาดหวัง	เพื่อกำหนดจุดหมายและเป้าประสงค์
ปัจจัยเบื้องต้น (Input)	เพื่อตรวจสอบว่าโครงสร้างของหลักสูตรทรัพยากรที่มีอยู่ และแผนที่จะปฏิบัติมีความเหมาะสมหรือไม่	ตรวจสอบโครงสร้างของหลักสูตร ความสามารถของหน่วยงานยุทธศาสตร์และวิธีการที่จะปฏิบัติเพื่อให้บรรลุผล	เพื่อเลือกวิธีการ กิจกรรมและแหล่งสนับสนุน
กระบวนการ (Process)	เพื่อตรวจสอบว่ามีข้อบกพร่องอะไรในกระบวนการเพื่อคาดคะเนปัญหาที่จะเกิดขึ้นและเพื่อเก็บข้อมูลไว้เป็นหลักฐาน	ควบคุมกำกับกิจกรรมต่างๆ ด้วยความเอาใจใส่ตลอดเวลา	เพื่อแก้ไขปรับปรุงการดำเนินการให้มีประสิทธิภาพ
ผลผลิต (Output)	เพื่อเปรียบเทียบข้อมูลที่ได้จากการประเมินกับวัตถุประสงค์และข้อมูลจากบริบทปัจจัยเบื้องต้น	กำหนดเกณฑ์ในการวัดและนำไปเปรียบเทียบกับมาตรฐานที่มีอยู่	เพื่อตัดสินใจว่าจะเลิกหรือทำต่อไปหรือจะปรับปรุงเปลี่ยนแปลงอย่างไร

1. ประเมินสภาพแวดล้อม (Context Evaluation) เพื่อนำข้อมูลไปตัดสินใจวางแผน (Planning Decision) ต้องกำหนดจุดมุ่งหมายว่าจะให้หลักสูตรทำให้ผู้เรียนมีคุณภาพอย่างไรบ้าง

ต้องประเมินเกี่ยวกับความจำเป็นของผู้เรียน ที่จะต้องเรียนรู้ทักษะและทัศนคติในบางด้าน เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้เรียนและพัฒนาชุมชนให้มีความเจริญก้าวหน้า ในการประเมินสภาพแวดล้อมผู้ประเมินอาจใช้วิธีการวิเคราะห์ทางความคิดเห็น ด้วยการเก็บข้อมูลมาวิเคราะห์จริงๆ และการอาศัยทฤษฎีและความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

2. ประเมินปัจจัยผลิต (Input Evaluation) เพื่อนำผลมาตัดสินใจในการวางรูปแบบของหลักสูตร (Structuring Decision) กำหนดว่าจะใช้หลักสูตรในรูปแบบใด ข้อมูลที่เกี่ยวกับปัจจัยผลิตหรือสิ่งต่างๆ ที่จะนำมาใช้ประกอบ ได้แก่ กำหนดกระบวนการ กิจกรรมวิธีการสอนที่เหมาะสม และใช้หลักสูตรอย่างดีที่สุด การประเมินอาจทำในรูปแบบของคณะกรรมการหรืออาศัยผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่มีผู้ทำมาแล้ว หรืออาศัยผู้เชี่ยวชาญให้คำปรึกษา หรือทำการวิจัยเชิงทดลองในการนำร่องไปก่อน

3. การประเมินกระบวนการ (Process Evaluation) เพื่อนำข้อมูลมาใช้ในการตัดสินใจดำเนินการใช้หลักสูตรในห้องเรียน สิ่งที่เขียนไว้ในเอกสารที่ใช้ได้ทั่วไปอาจไม่เหมาะสมกับบางกรณี ซึ่งอาจต้องตัดสินใจปรับปรุงกิจกรรม การปฏิบัติหลายอย่างให้เหมาะสม ดังนั้นการรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนและกิจกรรมต่างๆ จึงมีความสำคัญ การประเมินนั้นอาจต้องอาศัยวิธีการดังนี้ การสังเกตแบบมีส่วนร่วมปฏิบัติการ การวิเคราะห์ประชาสัมพันธ์ การสัมภาษณ์ การใช้แบบสอบถาม หรือการเขียนรายงานแบบปลายปิด

4. การประเมินผลผลิต (Product Evaluation) เพื่อนำข้อมูลมาช่วยในการตัดสินใจที่จะนำหลักสูตรไปใช้ในครั้งต่อไป หลักสูตรที่นำมาใช้ปฏิบัติตามที่กำหนดไว้ ต้องมีการประเมินผลผลิตซึ่งเกิดจากหลักสูตร หลังจากที่เราเรียนจบแล้วว่ามีคุณภาพอย่างไรในด้านความรู้ ทักษะ ทัศนคติ เพื่อนำมาพิจารณาตัดสินใจในการใช้หลักสูตรครั้งต่อไปจะต้องทำการเปลี่ยนแปลงหรือไม่หรือเลิกใช้ทั้งหมด ในการประเมินผลผลิตทำได้โดยการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์หรือเปรียบเทียบกับเกณฑ์สัมพัทธ์กับหลักสูตรอื่นที่มีอยู่ก็ได้

สรุปได้ว่าการประเมินผลหลักสูตรเป็นกระบวนการพิจารณาตัดสินประสิทธิภาพ และคุณค่าของหลักสูตร ว่าเห็นสมควรได้รับการพัฒนาปรับปรุงมากน้อยเพียงใด หลักสูตรควรได้รับการประเมินผล อย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอเพื่อทราบข้อบกพร่องที่เกิดขึ้นและจะได้นำมาพัฒนาปรับปรุง เพื่อให้เกิดผลดี มีประสิทธิภาพ ทันต่อสภาพสังคมปัจจุบัน

2.5 การติดตามผลการปฏิบัติงาน

2.5.1 ความหมายของการติดตามผลการปฏิบัติงาน

การติดตามผลการปฏิบัติงาน ส่วนมากจะเป็นการติดตามผลผู้ผ่านการฝึกอบรม หรือผู้ที่สำเร็จการศึกษาในระดับต่างๆ จากสถาบันการฝึกอบรมหรือสถาบันศึกษา เพื่อให้ได้ข้อมูลว่าผู้ที่จบหรือสำเร็จการศึกษาออกไปนั้น นำความรู้ที่ได้รับไปศึกษาต่อหรือประกอบอาชีพ

ถ้าออกไปประกอบอาชีพ หลักสูตรที่ได้ศึกษาหรืออบรมไปนั้น สามารถใช้ปฏิบัติงานตามความต้องการอาชีพได้หรือไม่ ซึ่งได้มีผู้ให้ความหมายการติดตามผลการปฏิบัติงานไว้ดังต่อไปนี้

เมธี (2533: 41) กล่าวว่า การติดตามผลเป็นการศึกษาพฤติกรรมของผู้สำเร็จการศึกษา ที่เกี่ยวกับการดำเนินชีวิต การประกอบอาชีพ ปัญหาหรืออุปสรรคต่างๆ ที่ประสบ เพื่อเป็นผลสะท้อนต่อสถาบันในการปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัย เพื่อประโยชน์ต่อนักศึกษา ในปัจจุบันการติดตามผลเป็นบริการที่ควรจัดทุกระดับการศึกษา

ภูวดล (2542: 25) กล่าวว่า การติดตามผลการปฏิบัติงานของผู้สำเร็จการศึกษา ก็คือ การศึกษาเรื่องราวเกี่ยวกับการทำงานของผู้สำเร็จการศึกษาว่าเขาได้ใช้ความรู้ ความสามารถ ที่ได้รับจากหลักสูตรการศึกษานั้นๆ มากน้อยเพียงใด มีปัญหาและอุปสรรคอะไรบ้าง ในการทำงาน ตลอดจนข้อคิดเห็นต่างๆ ซึ่งข้อมูลที่ได้รับจะเป็นข้อมูลย้อนกลับ เพื่อใช้ในการปรับปรุงหลักสูตร การจัดการ การพัฒนาในด้านการเรียนการสอนต่อไป

รวงทอง (2543: 17) กล่าวว่า การติดตามผลการปฏิบัติงาน เป็นการศึกษาถึงการนำ ความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ต่างๆ ที่ได้รับจากสถานศึกษาไปประยุกต์ใช้ในการ ปฏิบัติงานเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อหน่วยงาน หรือไปใช้ในกระบวนการการเรียนการสอน เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการศึกษานักเรียนในสถาบันที่สอน ซึ่งผู้ที่ปฏิบัติงานได้ดี มีความสำเร็จ จะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ ทั้งในหลักวิชาความรู้ในการปฏิบัติและนำความรู้มาใช้ในการปฏิบัติงาน ได้เป็นอย่างดีบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ และผลจากการติดตามผลการปฏิบัติงาน ยังเป็น การประเมินความสามารถในการปฏิบัติงานของผู้ที่ได้รับการติดตามผลไปใช้ปรับปรุงการทำงาน ของตนเองต่อไป

จากข้อมูลข้างต้นสรุปได้ว่า การติดตามผลการปฏิบัติงานเป็นวิธีการศึกษา เพื่อให้ทราบถึง ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับผลผลิตทางการศึกษาโดยรวมข้อมูล เพื่อให้ทราบถึงความรู้ ความสามารถ ทักษะและประสบการณ์ที่ได้รับ การนำไปใช้งานและปัญหาที่เกิด ผลจากการติดตามจะเป็น ข้อมูลในการปรับปรุงหลักสูตร รูปแบบการศึกษาและการแก้ปัญหาในระยะยาวต่อไป นอกจากนั้น ยังเป็นการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับผู้ที่จบออกไปแล้ว

2.5.2 วัตถุประสงค์ของการติดตามผล

ในการติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษา สิ่งแรกที่ต้องเตรียมก่อนการติดตามผลก็คือ การกำหนด วัตถุประสงค์ ซึ่ง Wentling (1980: 141-144) ได้กำหนดวัตถุประสงค์ของการติดตามผลไว้ดังนี้

1. เพื่อสำรวจอาชีพของผู้สำเร็จการศึกษาไปแล้ว
2. เพื่อสำรวจความต้องการของตลาดแรงงาน
3. เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงหลักสูตร
4. เพื่อหาข้อมูลต่างๆ สำหรับเปิดอบรมระยะสั้นๆ เป็นการเพิ่มเติมให้ผู้สำเร็จการศึกษา ออกไปแล้ว

5. เพื่อสำรวจถึงสถานภาพการศึกษาต่อ และการนำความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ไปใช้ในการปฏิบัติงาน

6. เพื่อประเมินผลงานของหน่วยบริการต่างๆ ที่จัดทำขึ้น เช่น หน่วยบริการแนะแนว หน่วยบริการให้คำปรึกษา

7. เพื่อศึกษาลักษณะงานที่แท้จริงของตำแหน่งหน้าที่การงานต่างๆ ที่หน่วยงานนั้นๆ ต้องการ

8. เพื่อเน้นให้เห็นถึงวัตถุประสงค์เบื้องต้น ของการศึกษาสายอาชีพให้กับนักศึกษา ก่อนที่จะจบออกไปทำงาน

9. เพื่อดำเนินการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลต่างๆ เพื่อเสนอรายงานต่อผู้บริหารหรือส่วนราชการอื่นๆ ที่ต้องการ

นอกจากนี้ยังมีผู้ให้ความหมายเกี่ยวกับจุดประสงค์ของการติดตามผลคือ สร้อยทอง (2528: 16) กล่าวว่า การติดตามผลการปฏิบัติงานเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างมาก ต่อบุคคลที่เกี่ยวข้องกันหลายฝ่าย โดยมีจุดประสงค์ที่สำคัญดังนี้

1. เพื่อให้ผู้ที่สำเร็จการศึกษาเกิดความรู้สึกว่าโรงเรียน หรือสถาบันการศึกษายังเห็นความสำคัญของเขาอยู่ ทำให้เกิดความผูกพันต่อกันและยินดีจะให้ความช่วยเหลือเมื่อสถาบันต้องการ

2. จะช่วยให้ได้ข้อมูลเพื่อนำมาประกอบ การพิจารณาในการประเมินหลักสูตร และพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและแรงงานต่อไป

3. ทำให้ได้ข้อมูลมาเป็นข้ออ้างอิง ในการประกอบการตัดสินใจแก่นักศึกษาในปัจจุบันที่จะเลือกประกอบอาชีพหรือศึกษาต่อ

2.5.3 วิธีการในการติดตามผล

วิธีการติดตามผลมีหลายวิธี แต่ละวิธีขึ้นอยู่กับความต้องการ ความเหมาะสมกับสถานการณ์งบประมาณ จำนวนผู้สำเร็จการศึกษา โดยมีวิธีต่างๆ ดังที่มีผู้กล่าวไว้คือ (สุชา และ สุรงค์, 2527: 155-177)

1. การใช้แบบสอบถามหรือแบบสำรวจข้อดีของวิธีนี้ คือประหยัดเวลาแต่จะมีปัญหาเกี่ยวกับการรวบรวมข้อมูล แบบสอบถามควรเข้าใจง่าย มีคำถามลักษณะปลายเปิดให้ผู้ตอบแสดงความคิดเห็นเพื่อให้เกิดความร่วมมือและความสะดวก ในการส่งแบบสอบถามกลับคืนมาควรจำหน่ายซองถึงโรงเรียน หรือสถาบันและควรติดดวงตราไปรษณีย์ให้เรียบร้อย

2. วิธีการสัมภาษณ์ ข้อดีของวิธีนี้คือ สามารถสร้างความสัมพันธ์กับผู้ถูกติดตามได้ดีกว่าวิธีอื่น แต่มีข้อบกพร่องคือเสียเวลามาก

3. วิธีการใช้แบบตรวจสอบ สามารถใช้สำรวจทัศนคติ ความคิดเห็น ตลอดจนข้อเท็จจริงต่างๆ ที่ต้องการทราบแบบตรวจสอบจะรวบรวมคำถามไว้ และเพียงให้ทำเครื่องหมายเท่านั้น

4. การให้นักเรียนบรรยายเกี่ยวกับประโยชน์ และข้อบกพร่องของการบริการงานต่างๆ ของโรงเรียนซึ่งเป็นข้อมูลปลายเปิดยากแก่การรวบรวมประเมินผล เพราะไม่มีข้อจำกัดหรือขอบเขตในการตอบ

5. การอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น สรุปข้อบกพร่องต่างๆ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข ซึ่งอาจทำกับนักเรียนที่จบไปแล้วหรือที่ยังศึกษาอยู่

6. การใช้โทรศัพท์ในบางแห่งสามารถใช้โทรศัพท์ได้ แต่ก็ยังมีข้อจำกัดเช่นเดียวกับวิธีการสัมภาษณ์ คือเสียเวลามากจึงใช้เฉพาะกรณีที่จำเป็นเท่านั้น

วิธีการดำเนินการติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษาที่มีประสิทธิภาพนั้น จะต้องดำเนินการตามแบบแผนอย่างมีขั้นตอน โดยเริ่มตั้งแต่การวางแผนดำเนินการ กำหนดวัตถุประสงค์ การติดตามผล การสรุปและรายงานผล การนำผลที่ได้ไปใช้ปรับปรุงกิจกรรมต่างๆ ในการเรียนการสอน ปรับปรุงหลักสูตรให้เหมาะสม ตลอดจนเผยแพร่ผลการติดตามผลให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ทราบผลด้วย วิธีการที่นิยมใช้กันมากที่สุดได้แก่ การใช้แบบสอบถาม เพราะสะดวกและประหยัดเวลาในการเก็บข้อมูล

2.5.4 ลักษณะแบบสอบถามในการติดตามผล

การส่งแบบสอบถามให้นักเรียนที่สำเร็จการศึกษาตอบนั้น ลักษณะเนื้อหาในแบบสอบถามควรมีลักษณะดังนี้ (วัชรวิ, 2521: 59)

1. ผู้ที่จบการศึกษาจากโรงเรียนแล้วไปศึกษาต่อที่สถาบันใด หรือประกอบอาชีพใด สถานที่ทำงานอยู่ที่ใด

2. ใครเป็นผู้ช่วยเหลือนักเรียนในการเลือกสถานที่ศึกษาต่อและประกอบอาชีพ

3. สำหรับผู้ที่ไม่ได้ศึกษาต่อ หลังจากจบการศึกษาจากโรงเรียนไปแล้วใช้เวลานานเพียงใดกว่าจะหางานทำได้

4. สาเหตุของนักศึกษาที่ออกจากโรงเรียนกลางคันก่อนจบการศึกษา

5. วิชาต่างๆ ที่มีอยู่ในหลักสูตรของโรงเรียนเป็นพื้นฐานพอเพียงหรือไม่ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ

6. นักเรียนประสบความสำเร็จในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพเพียงใด

7. มีการเปลี่ยนแปลงการศึกษาต่อและประกอบอาชีพหรือไม่เพราะเหตุใด

8. นักเรียนได้รับประโยชน์จากบริการแนะแนวที่โรงเรียนจัดขึ้นเพียงใด

9. ความคิดเห็นของนักเรียนต่อบริการแนะแนวและกิจกรรมต่างๆ ที่โรงเรียนจัดขึ้นในสถานศึกษา

2.5.5 การดำเนินการติดตามผล

ในการดำเนินงานการติดตามผลนี้ จะต้องมีการวางแผนงานตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงขั้นสุดท้ายให้ดีที่สุด จะต้องกำหนดวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาให้แน่ชัด และครอบคลุมงานที่จะศึกษาทั้งหมด ลำดับขั้นตอนของการดำเนินงานดังที่ Wentling (1980: 160-178) ได้กล่าวสรุปมีดังนี้

1. กำหนดกลุ่มประชากรที่จะติดตาม ในการติดตามจะต้องกำหนดไว้ว่าจะศึกษา ช่วงระยะเวลาปีการศึกษาใดและจำนวนประชากรที่จะศึกษาว่ามีจำนวนเท่าใด

2. เลือกวิธีการที่จะใช้ในการติดตามผล เนื่องจากเทคนิคในการติดตามผลมีหลายวิธี เช่น สัมภาษณ์เป็นรายบุคคลหรือสำรวจโดยใช้แบบสอบถาม เป็นต้น ซึ่งเทคนิควิธีการที่จะใช้ในการติดตามผลผู้วิจัยต้องเลือกกำหนดเอาไว้

3. การส่งข้อมูลกลับคืน จำนวนข้อมูลที่จะได้รับกลับคืนมานี้ ผู้วิจัยต้องคำนึงถึงให้มาก เพราะถ้าได้รับข้อมูลกลับมาน้อย ย่อมทำให้งานวิจัยนั้นได้ผลออกมาไม่ดีเท่าที่ควร ดังนั้นในการสร้างเครื่องมือหรือแบบสอบถาม สำหรับงานติดตามผลต้องออกแบบให้ดี เพราะผู้ตอบแบบสอบถามอาจจะไม่ตอบกลับคืนมาได้ ถ้าพบว่าแบบสอบถามนั้นไม่มีสาระสำคัญอ่านแล้วไม่เข้าใจ มีความสงสัยเกิดขึ้น ข้อมูลที่ตอบไปจะมีผลร้ายต่อผู้ตอบ และใช้เวลามากในการตอบแบบสอบถาม ซึ่งสิ่งต่างๆ เหล่านี้ผู้วิจัยต้องระวังในการออกแบบสอบถามให้ดี และจะต้องหาวิธีการต่างๆ เพื่อให้ได้ข้อมูลกลับมามากที่สุดเท่าที่จะมากได้

4. สำรวจที่อยู่ของกลุ่มตัวอย่างที่จะศึกษา หลังจากได้จำนวนประชากรที่จะศึกษาแล้วต่อไปจะต้องสำรวจรายชื่อพร้อมทั้งที่อยู่ที่สามารถจะติดตามได้แน่นอน เพื่อจะได้ส่งแบบสอบถามไปให้โดยทางไปรษณีย์สำหรับผู้ที่อยู่ห่างไกล

5. จัดการส่งแบบสอบถามหลังจากได้รายชื่อและที่อยู่แน่นอน ก็จัดส่งแบบสอบถามไปให้กลุ่มประชากรที่จะศึกษา เพื่อสะดวกในการส่งกลับคืนผู้วิจัยควรจัดพิมพ์ที่อยู่ถึงตนเองพร้อมทั้งติดแสตมป์ไว้เรียบร้อย

6. ติดตามผลสำหรับผู้ที่ยังไม่ได้ตอบแบบสอบถาม จุดประสงค์ของการวิจัยต้องการให้ได้แบบสอบถามกลับคืนมาร้อยละ 100 แต่นั่นก็เป็นการยากมากที่จะได้รับ แต่ถ้าได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาประมาณร้อยละ 60 ก็นับว่าใช้ได้ แต่อาจจะได้ผลไม่ดีเท่าที่ควรนัก ถ้าจะให้ได้ดียิ่งขึ้นควรจะให้ได้กลับคืนมาประมาณร้อยละ 80

7. การจัดกระทำข้อมูล หลังจากที่ได้รับข้อมูลกลับคืนมาเพียงพอแล้วต่อไปก็นำเอาข้อมูลเหล่านั้นมาจัดแยกวิเคราะห์ผล ถ้ามีการจัดกระทำข้อมูลมากก็ควรป้อนข้อมูลเข้าเครื่องคอมพิวเตอร์ แต่ถ้าข้อมูลไม่มากนักก็สามารถจัดทำเองได้ โดยเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปตารางแจกแจงความถี่และเทียบค่าร้อยละ

นอกจากนี้ เอกราช (2520: 13-14) ยังได้สรุปถึงแนวทางการศึกษาเกี่ยวกับการติดตามผล ผู้สำเร็จการศึกษาว่ามีวิธีการที่นิยม 3 แนวทางคือ

1. การติดตามผลโดยการส่งแบบสอบถามความคิดเห็นไปยังผู้บังคับบัญชา หรือนายจ้างของผู้สำเร็จการศึกษาซึ่งการศึกษาแบบนี้เป็นการวิจัยแบบกว้างๆ สอบถามความคิดเห็นในหลายเรื่อง เช่น ความรู้ความสามารถในการสอน ความรู้ความสามารถทางวิชาการ ความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานต่างๆ ไป และบุคลิกภาพในการเป็นครู นอกจากนี้ยังสอบถามความคิดเห็นในการปรับปรุงคุณภาพการศึกษาของผู้ที่สำเร็จการศึกษาด้วย

2. การติดตามผลโดยการศึกษารายละเอียดของหลักสูตร เน้นหนักในรายวิชา โดยสอบถามความคิดเห็นเฉพาะตัวผู้สำเร็จการศึกษาเพียงด้านเดียว การติดตามผลแบบนี้มีจุดหมายที่จะวิเคราะห์หลักสูตรว่าแต่ละวิชาจะต้องปรับปรุงเนื้อหาอะไร อย่างไร จัดว่าเป็นการวิจัยที่แคบกว่าแบบแรก

3. การติดตามผลโดยการส่งแบบสอบถามความคิดเห็น จากผู้บังคับบัญชาหรือผู้ร่วมงาน เพียงอย่างเดียวเป็นการวิจัยที่แคบและมีจุดมุ่งหมายเฉพาะ หรือหน่วยงานที่ต้องการทราบผลเฉพาะในบางประการเท่านั้น ซึ่งการติดตามผลในแบบนี้มีไม่มากนัก

ลักษณะของการติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษาระทำได้ 2 แบบ คือการประเมินเชิงปริมาณ คือการสำรวจว่าบัณฑิตที่สำเร็จหลักสูตรต่าง ๆ จากสถาบันนั้นมีความเพียงพอ ต่อความต้องการของสังคมหรือไม่ และเกี่ยวข้องกับการว่าจ้างในตลาดแรงงาน ส่วนการประเมินเชิงคุณภาพนั้น เพื่อที่จะทราบคุณภาพของบัณฑิตที่สำเร็จออกไปทำงานเป็นอย่างไรเป็นที่น่าพอใจหรือไม่ หรือเป็นไปตามวัตถุประสงค์การจัดหลักสูตรที่ตั้งไว้เพียงใด การติดตามผลเชิงคุณภาพนี้กระทำโดย

1. การถามตัวของบัณฑิตเองในประเด็นของการได้งาน ตรงกับวิชาที่เรียนหรือไม่ วิชาที่เรียนใช้ประโยชน์ได้เพียงใด นำไปประยุกต์ได้หรือไม่

2. การถามกับผู้ไ้บัณฑิต เป็นข้อมูลที่ย้อนกลับที่สำคัญมากเพราะผู้ไ้บัณฑิตเป็นตัวแทนของนายจ้าง

3. การถามผู้ร่วมงานและผู้รับบริการ ซึ่งอาจมีข้อยกเว้นทำไม่ได้ นอกจากในกรณีที่มีผู้ร่วมงาน และผู้รับบริการจากบัณฑิตที่มีตัวตนอยู่อย่างเด่นชัด

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กัลชณิซ (2547: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การประเมินผลหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 ประเภทบริหารธุรกิจ สาขาวิชาธุรกิจโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเอี่ยมละออ ผลการวิจัย พบว่า การประเมินบริบท โดยผู้เชี่ยวชาญและอาจารย์มีความเห็นในเรื่องจุดมุ่งหมายของหลักสูตร มีความชัดเจนของภาษาที่ใช้ สามารถนำไปปฏิบัติจริงได้ สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน โครงสร้างของหลักสูตรมีความเหมาะสมในด้านจำนวนหน่วยกิต เพียงพอและเหมาะสมกับเนื้อหาสาระของหลักสูตร อยู่ในระดับมาก การประเมินปัจจัยเบื้องต้น อาจารย์ส่วนใหญ่เป็นอาจารย์ประจำ ระดับการศึกษามีวุฒิปริญญาตรี มีประสบการณ์การสอนมากกว่า 5 ปี ส่วนใหญ่สอนทั้งทฤษฎี และปฏิบัติ ผู้สำเร็จการศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่สำเร็จปีการศึกษา 2545 มีผลการเรียนก่อนเข้าศึกษาในระดับปานกลาง ด้านอุปกรณ์การเรียน ตำรา และสถานที่พบว่ามีความเพียงพอ มีคุณภาพที่ทันสมัยอยู่ในระดับมาก ความสะดวกในการใช้บริการโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง การประเมินกระบวนการ ผู้สำเร็จการศึกษาและนักศึกษาที่มีความเห็นว่า การจัดการเรียนการสอนโดยส่วนรวมอยู่ในระดับปานกลาง และการประเมินผลผลิต ผู้สำเร็จการศึกษาและนักศึกษาเห็นว่าความรู้

ความสามารถที่ได้รับ และมีประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพอยู่ในระดับปานกลาง ความเห็นของหัวหน้างานที่มีผู้สำเร็จการศึกษาทำงานอยู่ด้วย เห็นว่าผู้สำเร็จการศึกษามีความรู้ทักษะและคุณลักษณะในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก

นฤมล (2547: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การประเมินผลหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 ประเภทวิชาคหกรรม สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ทั่วไป วิทยาลัยอาชีวศึกษากลุ่มภาคตะวันออก ผลการวิจัย พบว่า จุดมุ่งหมายของหลักสูตรตามความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามทุกข้ออยู่ในระดับมาก มีความชัดเจนในภาษาที่เข้าใจง่าย บ่งบอกถึงความเป็นคหกรรมศาสตร์ และสอดคล้องกับความต้องการ สามารถนำไปใช้ปฏิบัติให้เกิดผลได้จริง สำหรับความเหมาะสมของเนื้อหาวิชาในหมวดรายวิชาชีพพื้นฐาน ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง และมาก เห็นควรจัดให้มีในหลักสูตรขณะที่ความเหมาะสมของเนื้อหาวิชาในหมวดวิชาชีพเฉพาะ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางและมาก เห็นควรจัดให้มีในหลักสูตร และความเหมาะสมในเรื่องการฝึกงาน/โครงการ/โครงการวิชาชีพ/โครงการวิทยาศาสตร์ ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง และควรจัดให้มีในหลักสูตร

ช่อทิพย์ (2546: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การประเมินผลหลักสูตรอุตสาหกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีเครื่องกล (ออกแบบแม่พิมพ์) พ.ศ. 2536 วิทยาลัยเทคโนโลยีอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ผลการวิจัยพบว่า การประเมินบริบท ด้านวัตถุประสงค์ของหลักสูตร มีความชัดเจนของภาษาที่ใช้สอดคล้องกับสภาพความต้องการของสังคม และสามารถนำไปปฏิบัติให้เกิดผลได้จริง มีความเหมาะสมในระดับมาก การประเมินปัจจัยเบื้องต้น พบว่าอาจารย์ส่วนใหญ่เป็นอาจารย์ประจำ มีประสบการณ์สอนมากกว่า 10 ปีขึ้นไป บัณฑิตมีผลการเรียนก่อนเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรอยู่ในระดับปานกลาง ด้านโครงสร้างหลักสูตรและเนื้อหาของหลักสูตร พบว่าส่วนใหญ่มีความเหมาะสมในระดับปานกลางถึงมาก อุปกรณ์การเรียนการสอน ตำรา และสถานที่เรียน พบว่ามีปริมาณเพียงพอ มีคุณภาพทันสมัย และมีความสะดวกในการใช้บริการโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง การประเมินกระบวนการ พบว่า การจัดการเรียนการสอน มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง การประเมินผลผลิต พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของบัณฑิตส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง ความรู้ความสามารถ ที่ได้รับและประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพในหมวดวิชาต่างๆ อยู่ในระดับปานกลางถึงมาก ความรู้ความสามารถที่ผู้บังคับบัญชาต้องการอยู่ในระดับปานกลางถึงมาก ผู้บังคับบัญชาส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อบัณฑิตโดยรวมอยู่ในระดับมาก

สุบรรณ (2544: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การประเมินผลหลักสูตรครุศาสตรอุตสาหกรรมบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมโยธา หลักสูตรพุทธศักราช 2541 ภาควิชาครุศาสตร์โยธา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ผลการวิจัยพบว่า การประเมินบริบท พบว่าจุดประสงค์และโครงสร้างของหลักสูตรโดยรวมแล้วมีความเหมาะสม

ปานกลาง ส่วนทางด้านเนื้อหาของหลักสูตรมีความเหมาะสมมาก การประเมินปัจจัยสนับสนุนพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาและบัณฑิตส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลางถึงดี และคุณวุฒิของอาจารย์มีความเหมาะสมมาก อุปกรณ์การเรียน การสอนส่วนใหญ่ มีความเหมาะสมปานกลาง ยกเว้นเรื่องของวารสาร และตำราทางวิศวกรรมโยธาและการศึกษาควรปรับปรุง การประเมินกระบวนการ พบว่ากระบวนการเรียนการสอนทั่วไป และการสอนของอาจารย์มีความเหมาะสมปานกลาง และการประเมินผลผลิต พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของบัณฑิตส่วนใหญ่ อยู่ในระดับปานกลางถึงดี และความรู้ ความสามารถที่ได้รับหลังจากศึกษารายวิชาต่างๆ อยู่ในระดับมาก ส่วนผู้บังคับบัญชาหรือนายจ้างของบัณฑิตมีความพึงพอใจต่อบัณฑิตโดยรวมอยู่ในระดับมาก จากผลการประเมินหลักสูตร ซึ่งสรุปได้ว่า โดยรวมแล้วหลักสูตรอยู่ในเกณฑ์ดี มีบางส่วนที่ควรพิจารณาปรับปรุงแก้ไข

ศุภชัย (2542: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การประเมินผลหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาเครื่องกล ภาควิชาครุศาสตร์เครื่องกล สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ พุทธศักราช 2517 ผลการวิจัยพบว่า จุดมุ่งหมายของหลักสูตรมีความสอดคล้องกับสภาพความต้องการ ของสังคม และสามารถนำไปปฏิบัติให้เกิดผลได้จริงในระดับปานกลาง มีความเหมาะสมในด้านโครงสร้างของหลักสูตรในระดับมาก เนื้อหาวิชา มีความเหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน และมีความสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรในระดับปานกลาง มีความเหมาะสมในด้านโครงสร้างของหลักสูตรในระดับมาก เนื้อหาวิชา มีความเหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน และมีความสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรในระดับปานกลาง และมีความเหมาะสมกับจำนวนหน่วยกิตในระดับมาก ส่วนผลการประเมินด้านปัจจัยเบื้องต้นพบว่า อาจารย์ส่วนใหญ่มีประสบการณ์สอนมาก แต่คุณวุฒิ ยังไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนด สำหรับผู้สำเร็จการศึกษา และนักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเข้าศึกษาอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ขณะศึกษามีเวลาค้นคว้าน้อยเนื่องจากต้องทำงาน ขณะศึกษาในหลักสูตร อีกทั้งมีประสบการณ์และหน้าที่การงานไม่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ผลการประเมินเกี่ยวกับอุปกรณ์ในการเรียนการสอน พบว่ามีความพอเพียง และเหมาะสมในระดับปานกลาง ผลการประเมินด้านกระบวนการ พบว่า การจัดการเรียนการสอนมีความเหมาะสมและชัดเจนในระดับปานกลาง ส่วนผลการประเมินด้านผลผลิตพบว่า ความรู้ ความสามารถที่ได้รับอยู่ในระดับปานกลาง แต่ประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพในระดับมาก และผู้สำเร็จการศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง สำหรับการเสนอให้จัดหลักสูตรแนวทางใหม่ 4 แขนงและการจัดรายวิชาภาษาอังกฤษไว้ในหลักสูตร กลุ่มประชากรทั้งหมดเห็นด้วยในระดับมาก

อุไร (2537: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัย เรื่อง ประเมินผลหลักสูตรอุตสาหกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมเครื่องกล คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต พุทธศักราช 2533 ผลการวิจัย พบว่า การประเมินสภาพแวดล้อมจุดมุ่งหมายของหลักสูตรมีความเหมาะสม

ด้านโครงสร้างหลักสูตร ผู้เชี่ยวชาญเห็นว่ามีความเหมาะสมในระดับปานกลาง แต่อาจารย์ผู้สอนมีความเห็นในระดับมาก ด้านเนื้อหาสาระของหลักสูตร โดยส่วนรวมมีความเหมาะสมกับจำนวนหน่วยกิต สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและเหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน การประเมินปัจจัยเบื้องต้นคุณสมบัติของอาจารย์ ส่วนใหญ่มีความเหมาะสม ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของบัณฑิต และนักศึกษาในระดับ ปวส. อยู่ในระดับปานกลาง ด้านอุปกรณ์การเรียนการสอน ตำรา และสถานที่เรียน มีปริมาณ คุณภาพและการให้บริการในระดับปานกลาง การประเมินกระบวนการ บัณฑิตและนักศึกษามีความเห็นว่าจัดการเรียนการสอน โดยส่วนรวมอยู่ในระดับน้อย การประเมินผลผลิตความรู้ความสามารถที่ได้รับและประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพของบัณฑิตโดยส่วนรวมอยู่ในระดับปานกลาง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของบัณฑิตอยู่ในระดับปานกลาง

จากการศึกษาทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่าการประเมินโดยใช้แบบจำลองชิป (CIPP Model) เป็นรูปแบบที่นิยมใช้ในการประเมินหลักสูตร เพราะสามารถให้ข้อมูลในการปรับปรุงหลักสูตรทั้งระบบ เพื่อการประกอบการตัดสินใจของผู้บริหารเป็นอย่างดี ผู้วิจัยจึงเลือกใช้แบบจำลองชิป (CIPP Model) มาประยุกต์ใช้ในการประเมินผลหลักสูตร คณะกรรมการบัณฑิต (ต่อเนื่อง) พุทธศักราช 2543 สาขาวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย คณะกรรมการศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ พระนครใต้ เพื่อให้การประเมินแสดงให้เห็นถึงจุดดีจุดด้อย และจุดที่ควรพัฒนาขององค์ประกอบทุกส่วนในหลักสูตร ตลอดจนการประสพผลสำเร็จหรือล้มเหลวของผู้สำเร็จการศึกษา ตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรที่กำหนดไว้ เพื่อเป็นข้อมูลสนับสนุนในการตัดสินใจแก้ไข หรือปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ ประเมินผลหลักสูตรคหกรรมศาสตรบัณฑิต (ต่อเนื่อง) พุทธศักราช 2543 สาขาวิชาผ้าและ เครื่องแต่งกาย คณะคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ พระนครใต้ โดยดำเนินการดังนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญหลักสูตร อาจารย์ นักศึกษา ผู้สำเร็จ การศึกษา และหัวหน้างาน

ตารางที่ 3-1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างของการวิจัย

สถานภาพ	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
1. ผู้เชี่ยวชาญหลักสูตร	5	5
2. อาจารย์	8	8
3. นักศึกษา	42	42
4. ผู้สำเร็จการศึกษา	177	83
5. หัวหน้างาน	177	83
รวม	409	221

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดทำ ดังนี้

3.2.1 ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสาร ตำราทางวิชาการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็น แนวทางในการสร้างแบบสอบถาม หลักสูตรคหกรรมศาสตรบัณฑิต (ต่อเนื่อง) 2543 สาขาวิชา ผ้าและเครื่องแต่งกาย คณะคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ พระนครใต้ เพื่อเป็นแนวทางในการร่างแบบสอบถาม ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญ 1 ชุด อาจารย์ 1 ชุด นักศึกษา 1 ชุด ผู้สำเร็จการศึกษา 1 ชุด และหัวหน้างาน 1 ชุด ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ชุดที่ 1 แบบสอบถามเก็บข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญหลักสูตร แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 วัตถุประสงค์ของหลักสูตร เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยประเมินวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ด้านความชัดเจนและง่ายต่อความเข้าใจ สามารถนำไปปฏิบัติให้เกิดผลจริง ความสอดคล้องกับสภาพความต้องการของตลาดแรงงาน และมีการระบุถึงความสามารถในการประกอบอาชีพ

ตอนที่ 2 โครงสร้างหลักสูตร แบ่งออกเป็น 2 ส่วน

ส่วนประกอบของหลักสูตร เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยประเมินด้านความเพียงพอ และความเหมาะสมของจำนวนหน่วยกิตต่อหมวดวิชา

เนื้อหาสาระหลักสูตร เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยประเมินในด้านความเหมาะสมเนื้อหาวิชากับจำนวนหน่วยกิต ความสอดคล้องเนื้อหาวิชา กับจุดมุ่งหมายหลักสูตร ความเหมาะสมเนื้อหาวิชากับสภาพปัจจุบัน และควรจัดไว้ในหลักสูตรหรือไม่

ชุดที่ 2 แบบสอบถามเก็บข้อมูลจากอาจารย์ แบ่งออกเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบเลือกตอบ (Check List)

ตอนที่ 2 วัตถุประสงค์ของหลักสูตร เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยประเมินวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ด้านความชัดเจนและง่ายต่อความเข้าใจ สามารถนำไปปฏิบัติให้เกิดผลจริง ความสอดคล้องกับสภาพความต้องการของตลาดแรงงาน และมีการระบุถึงความสามารถในการประกอบอาชีพ

ตอนที่ 3 โครงสร้างหลักสูตร แบ่งออกเป็น 2 ส่วน

ส่วนประกอบของหลักสูตร เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยประเมินด้านความเพียงพอ และความเหมาะสมของจำนวนหน่วยกิตต่อหมวดวิชา

เนื้อหาสาระหลักสูตร เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยประเมินในด้านความเหมาะสมเนื้อหาวิชากับจำนวนหน่วยกิต ความสอดคล้องเนื้อหาวิชา กับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ความเหมาะสมเนื้อหาวิชากับสภาพปัจจุบัน และควรจัดไว้ในหลักสูตรหรือไม่

ชุดที่ 3 แบบสอบถามเก็บข้อมูลจากนักศึกษา แบ่งออกเป็น 4 ตอน

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบเลือกตอบ (Check List)

ตอนที่ 2 ด้านการอำนวยความสะดวกในการเรียน เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยประเมินด้านปริมาณเพียงพอกับผู้สอนและผู้เรียน ด้านคุณภาพ ทัศนียภาพอยู่ในสภาพดี ด้านความสะดวกในการใช้บริการ และด้านความสอดคล้องกับเนื้อหาวิชา

ตอนที่ 3 ด้านการจัดการเรียนการสอน เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

ตอนที่ 4 ด้านการวัดผลและประเมินผล เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

ชุดที่ 4 แบบสอบถามเก็บข้อมูลจากผู้สำเร็จการศึกษา แบ่งออกเป็น 6 ตอน

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบเลือกตอบ (Check List)

ตอนที่ 2 ด้านการนำความรู้ในรายวิชาตามหลักสูตรไปใช้ในการปฏิบัติงาน เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับโดยประเมินในด้านความเหมาะสมเนื้อหาวิชา กับจำนวนหน่วยกิต ความสอดคล้องเนื้อหาวิชากับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ความเหมาะสมเนื้อหาวิชากับสภาพปัจจุบัน และควรจัดไว้ในหลักสูตรหรือไม่

ตอนที่ 3 ด้านการอำนวยความสะดวกในการเรียน เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยประเมินด้านปริมาณเพียงพอกับผู้สอนและผู้เรียน ด้านคุณภาพทันสมัยอยู่ในสภาพดี ด้านความสะดวกในการใช้บริการ และด้านความสอดคล้องกับเนื้อหาวิชา

ตอนที่ 4 ด้านการจัดการเรียนการสอน เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

ตอนที่ 5 ด้านการวัดผลและประเมินผล เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

ตอนที่ 6 ด้านปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงาน เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

ชุดที่ 5 แบบสอบถามเก็บข้อมูลจากหัวหน้างาน แบ่งออกเป็น 4 ตอน

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบเลือกตอบ (Check List)

ตอนที่ 2 ด้านความรู้ ความสามารถในการปฏิบัติงานของผู้สำเร็จการศึกษา เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยประเมินด้านความรู้และทักษะการปฏิบัติงาน

ตอนที่ 3 ด้านคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษา เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยประเมินด้านคุณลักษณะทั่วไป และด้านกิจนิสัยการทำงาน

ตอนที่ 4 ด้านปัญหาและข้อเสนอแนะ เป็นคำถามปลายเปิด (Open-ended)

แบบสอบถามประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวของไลเคิร์ต (Likert) ซึ่งได้กำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ต่อไปนี้

5	หมายถึง	มีความเห็นด้วยในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	มีความเห็นด้วยในระดับมาก
3	หมายถึง	มีความเห็นด้วยในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	มีความเห็นด้วยในระดับน้อย
1	หมายถึง	มีความเห็นด้วยในระดับน้อยที่สุด

3.2.2 นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบ คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 7 คน ได้พิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และเสนอคณะกรรมการที่ปรึกษา ตรวจสอบให้ความเห็นชอบอีกครั้งหนึ่ง

3.2.3 จัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับจริง เพื่อนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ หลักสูตร อาจารย์ นักศึกษา ผู้สำเร็จการศึกษา และหัวหน้างานต่อไป

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการ เก็บรวบรวมข้อมูลในช่วงระหว่างเดือน สิงหาคม – พฤศจิกายน 2549 โดยดำเนินการตามขั้นตอนต่างๆ ดังนี้

3.3.1 ทำหนังสือจากคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ถึงผู้อำนวยการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ พระนครใต้ เพื่อขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

3.3.2 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ พระนครใต้ มีหนังสือตอบรับอนุญาตให้ผู้วิจัยเก็บข้อมูล จากผู้เชี่ยวชาญหลักสูตร อาจารย์ นักศึกษา และรายชื่อผู้สำเร็จการศึกษา ปี 2545-2547

3.3.3 ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปทางไปรษณีย์ ถึงผู้สำเร็จการศึกษาพร้อมแนบฉบับหัวหน้างาน และขอความอนุเคราะห์ให้ช่วยส่งแบบสอบถามกลับคืน โดยทางไปรษณีย์ ใช้ระยะเวลา 3 เดือน

3.3.4 ผู้วิจัยเก็บรวบรวมแบบสอบถามที่ได้กลับคืนมาจำนวน 83 ฉบับ จากจำนวนที่ส่งไป 177 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 46.89 ซึ่งแบบสอบถามทั้งหมดมีคำตอบสมบูรณ์และจำนวนเพียงพอที่จะนำมาวิเคราะห์ข้อมูล

3.4 สถิติและการวิเคราะห์ข้อมูล

3.4.1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไป ของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบเลือกตอบ (Check List) ใช้วิธีการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ

3.4.2 ข้อมูลเกี่ยวกับ วัตถุประสงค์ของหลักสูตร โครงสร้างหลักสูตร ด้านการนำความรู้ในรายวิชาตามหลักสูตรไปใช้ในการปฏิบัติงาน ด้านความรู้ ความสามารถในการปฏิบัติงานของผู้สำเร็จการศึกษา ด้านการอำนวยความสะดวกในการเรียน ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการวัดผลประเมินผล ด้านคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษา และด้านปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงาน เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ใช้วิธีหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50	หมายความว่า	มีความเห็นด้วยในระดับน้อยที่สุด
ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50	หมายความว่า	มีความเห็นด้วยในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50	หมายความว่า	มีความเห็นด้วยในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50	หมายความว่า	มีความเห็นด้วยในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00	หมายความว่า	มีความเห็นด้วยในระดับมากที่สุด

3.4.3 ข้อมูลเกี่ยวกับข้อเสนอแนะที่เป็นข้อคำถามแบบปลายเปิด ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่

3.4.4 การคำนวณค่าสถิติใช้โปรแกรม SPSS เพื่อหาค่าทางสถิติ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำเสนอในรูปของแผนภูมิ และตารางประกอบคำบรรยายในบทที่ 4

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การนำเสนอผลการศึกษาวิจัย ผู้วิจัยได้แบ่งการนำเสนอผลการศึกษาวิจัย ตามลักษณะแบบสอบถามในแต่ละชุด ดังนี้

- ชุดที่ 1 แบบสอบถามสำหรับผู้เชี่ยวชาญหลักสูตร แบ่งออกเป็น 2 ตอน
ตอนที่ 1 วัตถุประสงค์ของหลักสูตร
ตอนที่ 2 โครงสร้างหลักสูตร
- ชุดที่ 2 แบบสอบถามสำหรับอาจารย์ แบ่งออกเป็น 3 ตอน
ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
ตอนที่ 2 วัตถุประสงค์ของหลักสูตร
ตอนที่ 3 โครงสร้างหลักสูตร
- ชุดที่ 3 แบบสอบถามสำหรับนักศึกษา แบ่งออกเป็น 4 ตอน
ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
ตอนที่ 2 ด้านการอำนวยความสะดวกในการเรียน
ตอนที่ 3 ด้านการจัดการเรียนการสอน
ตอนที่ 4 ด้านการวัดผลประเมินผล
- ชุดที่ 4 แบบสอบถามสำหรับผู้สำเร็จการศึกษา แบ่งออกเป็น 6 ตอน
ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
ตอนที่ 2 ด้านการนำความรู้ในรายวิชาตามหลักสูตรไปใช้ในการปฏิบัติงาน
ตอนที่ 3 ด้านการอำนวยความสะดวกในการเรียน
ตอนที่ 4 ด้านการจัดการเรียนการสอน
ตอนที่ 5 ด้านการวัดผลประเมินผล
ตอนที่ 6 ด้านปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงาน
- ชุดที่ 5 แบบสอบถามสำหรับหัวหน้างาน แบ่งออกเป็น 4 ตอน
ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
ตอนที่ 2 ด้านความรู้ ความสามารถในการปฏิบัติงานของผู้สำเร็จการศึกษา
ตอนที่ 3 ด้านคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษา
ตอนที่ 4 ด้านปัญหาและข้อเสนอแนะ

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามของผู้เชี่ยวชาญหลักสูตร

มีผู้เชี่ยวชาญหลักสูตรที่ตอบแบบสอบถาม จำนวน 5 คน ได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ดังตารางที่ 4-1 ถึง 4-3

ตารางที่ 4-1 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ของผู้เชี่ยวชาญหลักสูตร

ระดับความเห็นด้วย วัตถุประสงค์ของหลักสูตร	ความชัดเจนของ ภาษาที่ง่าย ต่อความเข้าใจ			สามารถนำไปปฏิบัติ ให้เกิดผลจริงได้			สอดคล้องกับสภาพ ความต้องการของ ตลาดแรงงาน			มีการระบุถึง ความสามารถในการ ประกอบอาชีพ		
	($\bar{X}$)	(S.D.)	ความ หมาย	($\bar{X}$)	(S.D.)	ความ หมาย	($\bar{X}$)	(S.D.)	ความ หมาย	($\bar{X}$)	(S.D.)	ความ หมาย
1. เพื่อให้ นักศึกษามีความรู้ ความสามารถ และทักษะ ทางด้านผ้าและเครื่องแต่งกายในระดับมาตรฐานสังคม	4.20	0.44	มาก	4.00	0.00	มาก	4.20	0.44	มาก	4.20	0.44	มาก
2. เพื่อปรับปรุงคุณภาพ ขององค์ความรู้ ให้สามารถ นำไปวิเคราะห์และประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.00	0.00	มาก	4.00	0.00	มาก	4.00	0.00	มาก	4.00	0.00	มาก
3. เพื่อให้หลักสูตรมีความหลากหลายในทุกด้าน ครอบคลุมองค์ความรู้มากยิ่งขึ้น	4.00	0.00	มาก	4.00	0.00	มาก	4.00	0.00	มาก	4.00	0.00	มาก
4. เพื่อปรับปรุงคุณภาพของบัณฑิตให้สอดคล้อง กับความต้องการของสถานประกอบการทั้งภาครัฐ และภาคเอกชน	4.20	0.44	มาก	4.00	0.00	มาก	4.20	0.44	มาก	4.20	0.44	มาก
5. เพื่อให้การจัดการหลักสูตรมีประสิทธิภาพ	4.00	0.00	มาก	4.00	0.00	มาก	4.00	0.00	มาก	4.00	0.00	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	4.08	0.18	มาก	4.00	0.00	มาก	4.08	0.18	มาก	4.08	0.18	มาก

จากตารางที่ 4-1 พบว่า วัตถุประสงค์ของหลักสูตร มีความชัดเจน ใช้ภาษาที่ง่ายต่อความเข้าใจ สามารถนำไปปฏิบัติได้จริง สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน และสามารถนำไปประกอบอาชีพโดยรวม ในระดับความคิดเห็น มาก

ตารางที่ 4-2 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านโครงสร้างของหลักสูตร
ของผู้เชี่ยวชาญหลักสูตร

โครงสร้างหลักสูตร	จำนวน หน่วยกิต	ระดับความเห็นด้วย		ความหมาย
		$\bar{X}$	S.D.	
1. หน่วยกิตของหลักสูตร	81	4.00	0.00	มาก
2. หมวดวิชาพื้นฐาน	15	4.00	0.00	มาก
3. หมวดวิชาชีพ (ไม่น้อยกว่า 63 หน่วยกิต)				
3.1 วิชาพื้นฐานวิชาชีพ	9	4.00	0.00	มาก
3.2 วิชาชีพบังคับ	39	4.00	0.00	มาก
3.3 วิชาชีพเลือก	15	4.00	0.00	มาก
4. หมวดวิชาเลือกเสรี (ไม่น้อยกว่า 3 หน่วยกิต)	33	4.00	0.00	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม		4.00	0.00	มาก

จากตารางที่ 4-2 พบว่า โครงสร้างหลักสูตร มีความเหมาะสมและมีจำนวนหน่วยกิตโดยรวม ในระดับความคิดเห็นมาก

ตารางที่ 4-3 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านเนื้อหาสาระของหลักสูตร ของผู้เชี่ยวชาญหลักสูตร

โครงสร้างของหลักสูตร	จำนวน หน่วยกิต รายวิชา ท-ป-น	ระดับความเห็นด้วย									ควรจัดใน หลักสูตร หรือไม่
		ความเหมาะสม ของเนื้อหา กับ จำนวนหน่วยกิต			ความสอดคล้องของ เนื้อหาวิชา กับ วัตถุประสงค์ของหลักสูตร			ความเหมาะสมของ เนื้อหาวิชา กับ สภาพปัจจุบัน			
		($\bar{X}$)	(S.D.)	ความ หมาย	($\bar{X}$)	(S.D.)	ความ หมาย	($\bar{X}$)	(S.D.)	ความ หมาย	
1. หน่วยกิตของหลักสูตร (ไม่น้อยกว่า 81 น.ก.) 2. หมวดวิชาพื้นฐาน (15 หน่วยกิต)											
2.1 สังคมกับเศรษฐกิจ	3(3-0-3)	4.00	0.00	มาก	4.00	0.00	มาก	4.00	0.00	มาก	ควร
2.2 จิตวิทยาทั่วไป	3(3-0-3)	4.00	0.00	มาก	4.00	0.00	มาก	4.00	0.00	มาก	ควร
2.3 ภาษาอังกฤษ 2	3(3-0-3)	4.20	0.44	มาก	4.20	0.44	มาก	4.00	0.00	มาก	ควร
2.4 ภาษาอังกฤษเทคนิค 1	3(3-0-3)	4.20	0.44	มาก	4.20	0.44	มาก	4.00	0.00	มาก	ควร
2.5 สถิติเบื้องต้น	3(3-0-3)	4.00	0.00	มาก	4.00	0.00	มาก	4.00	0.00	มาก	ควร
3. หมวดวิชาชีพ (ไม่น้อยกว่า 63 หน่วยกิต) 3.1 วิชาพื้นฐานวิชาชีพ (9 หน่วยกิต)											
3.1.1 การจัดอาหารครอบครัว	2(1-3-2)	4.00	0.00	มาก	4.00	0.00	มาก	4.00	0.00	มาก	ควร
3.1.2 โภชนาการเบื้องต้น	2(2-0-2)	4.00	0.00	มาก	4.00	0.00	มาก	4.00	0.00	มาก	ควร
3.1.3 สัมมนาคุณธรรมศาสตร์	1(1-0-1)	4.20	0.44	มาก	4.20	0.44	มาก	4.00	0.00	มาก	ควร
3.1.4 พัฒนาการครอบครัวและเด็ก	2(2-0-2)	4.00	0.00	มาก	4.00	0.00	มาก	4.00	0.00	มาก	ควร

ตารางที่ 4-3 (ต่อ)

โครงสร้างของหลักสูตร	จำนวน หน่วยกิต รายวิชา ท-ป-น	ระดับความเห็นด้วย									ควรจัดใน หลักสูตร หรือไม่
		ความเหมาะสม ของเนื้อหากับ จำนวนหน่วยกิต			ความสอดคล้องของ เนื้อหาวิชากับ วัตถุประสงค์หลักสูตร			ความเหมาะสมของ เนื้อหาวิชากับ สภาพปัจจุบัน			
		($\bar{X}$)	(S.D.)	ความ หมาย	($\bar{X}$)	(S.D.)	ความ หมาย	($\bar{X}$)	(S.D.)	ความ หมาย	
3.1.5 การจัดและตกแต่งบ้าน	2(1-3-2)	4.00	0.00	มาก	4.00	0.00	มาก	4.00	0.00	มาก	ควร
3.2 วิชาชีพบังคับ (39 หน่วยกิต)											
3.2.1 อุตสาหกรรมเครื่องแต่งกาย	3(2-3-3)	4.60	0.54	มากที่สุด	4.40	5.4	มาก	4.40	0.54	มาก	ควร
3.2.2 การวิเคราะห์โครงสร้างผ้า	3(2-2-2)	4.60	0.54	มากที่สุด	4.40	0.54	มาก	4.40	0.54	มาก	ควร
3.2.3 ศิลปะประยุกต์	2(1-2-2)	4.00	0.00	มาก	4.00	0.00	มาก	4.00	0.00	มาก	ควร
3.2.4 การทดสอบสิ่งทอ	3(2-3-2)	4.60	0.54	มากที่สุด	4.40	0.54	มาก	4.40	0.54	มาก	ควร
3.2.5 เคมีผ้าและการวิเคราะห์สิ่งทอเบื้องต้น	3(2-3-3)	4.60	0.54	มากที่สุด	4.40	0.54	มาก	4.40	0.54	มาก	ควร
3.2.6 ผ้าที่ใช้ในบ้าน	2(2-0-2)	4.00	0.00	มาก	4.00	0.00	มาก	4.00	0.00	มาก	ควร
3.2.7 เทคนิคการตัดเย็บชุดวิวาห์ราตรี	3(2-3-3)	4.60	0.54	มากที่สุด	4.40	0.54	มาก	4.40	0.564	มาก	ควร
3.2.8 เทคนิคการตัดเย็บเสื้อเทเลอร์	3(2-3-3)	4.60	0.54	มากที่สุด	4.40	0.54	มาก	4.40	0.54	มาก	ควร
3.2.9 เทคนิคการตัดเย็บเสื้อ 2	3(2-3-3)	4.60	0.54	มากที่สุด	4.40	0.54	มาก	4.40	0.54	มาก	ควร
3.2.10 การออกแบบและทำแบบตัด 2	3(2-3-3)	4.60	0.54	มากที่สุด	4.40	0.54	มาก	4.40	0.54	มาก	ควร
3.2.11 แผนงานพิเศษเรื่องผ้าและเครื่องแต่งกาย	3(3-0-3)	4.60	0.54	มากที่สุด	4.40	0.54	มาก	4.40	0.54	มาก	ควร

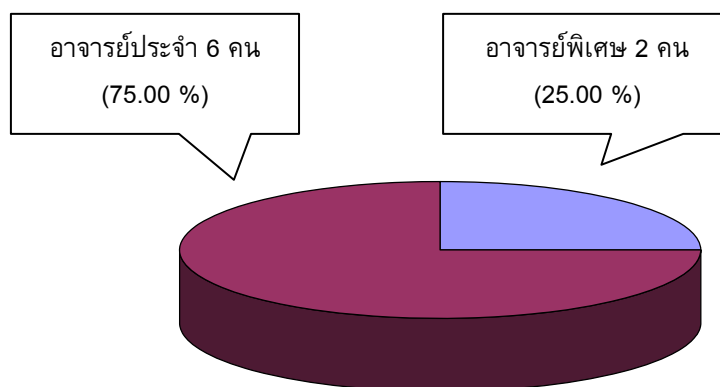
ตารางที่ 4-3 (ต่อ)

โครงสร้างของหลักสูตร	จำนวน หน่วยกิต รายวิชา ท-ป-น	ระดับความเห็นด้วย									
		ความเหมาะสม ของเนื้อหากับ จำนวนหน่วยกิต			ความสอดคล้องของ เนื้อหาวิชากับ วัตถุประสงค์หลักสูตร			ความเหมาะสมของ เนื้อหาวิชากับ สภาพปัจจุบัน			ควรจัดใน หลักสูตร หรือไม่
		($\bar{x}$)	(S.D.)	ความ หมาย	($\bar{x}$)	(S.D.)	ความ หมาย	($\bar{x}$)	(S.D.)	ความ หมาย	
3.2.12 การออกแบบแฟชั่น 3	3(2-3-2)	4.60	0.54	มากที่สุด	4.40	0.54	มาก	4.40	0.54	มาก	ควร
3.2.13 การฝึกงานคหกรรมศาสตร์	2(0-6-6)	4.60	0.54	มากที่สุด	4.40	0.54	มาก	4.40	0.54	มาก	ควร
3.2.14 เสือการค้าและธุรกิจเสื้อผ้า	3(2-3-3)	4.60	0.54	มากที่สุด	4.40	0.54	มาก	4.40	0.54	มาก	ควร
3.3 วิชาชีพเลือก (15 หน่วยกิต)											
3.3.1 การขยายและวางแผนตัดเสื้ออุตสาหกรรมด้วยคอมพิวเตอร์	3(2-3-3)	4.60	0.54	มากที่สุด	4.40	0.54	มาก	4.20	0.44	มาก	ควร
3.3.2 การวิเคราะห์ผ้าและวัสดุตกแต่ง	3(2-3-2)	4.60	0.54	มากที่สุด	4.40	0.54	มาก	4.20	0.44	มาก	ควร
3.3.3 เทคนิคการตัดเย็บเสื้อผ้าเด็กวัยก่อนเรียน	3(2-2-3)	4.60	0.54	มากที่สุด	4.40	0.54	มาก	4.20	0.44	มาก	ควร
3.3.4 การตกแต่งและย้อมสีสิ่งทอเบื้องต้น	3(2-2-3)	4.60	0.54	มากที่สุด	4.40	0.54	มาก	4.20	0.44	มาก	ควร
3.3.5 ศิลปะการแต่งกาย	3(2-3-3)	4.00	0.00	มาก	4.00	0.00	มาก	4.00	0.00	มาก	ควร
3.3.6 การทำแบบตัดและเย็บเสื้อตัวอย่าง	3(3-0-3)	4.60	0.54	มากที่สุด	4.40	0.54	มาก	4.20	0.44	มาก	ควร
3.3.7 ศิลปะการตกแต่งเสื้อ	3(2-3-3)	4.00	0.00	มาก	4.00	0.00	มาก	4.00	0.00	มาก	ควร
3.3.8 คอมพิวเตอร์เบื้องต้น	3(3-0-3)	4.60	0.54	มากที่สุด	4.40	0.54	มาก	4.20	0.44	มาก	ควร
4. หมวดวิชาเลือกเสรี (3 หน่วยกิต)											
4.1 การทำแบบตัดชุดชั้นใน และชุดนอน	3(2-3-3)	4.60	0.54	มากที่สุด	4.40	0.54	มาก	4.20	0.44	มาก	ควร
4.2 การทำแบบตัดและตัดเย็บเสื้อบนหุ่น	3(2-3-3)	4.60	0.54	มากที่สุด	4.40	0.54	มาก	4.20	0.44	มาก	ควร
ค่าเฉลี่ยรวม		4.34	0.44	มาก	4.24	0.36	มาก	4.13	0.24	มาก	ควร

จากตารางที่ 4-3 พบว่า เนื้อหาสาระของหลักสูตร มีความเหมาะสมกับจำนวนหน่วยกิต มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์หลักสูตร มีเนื้อหาเหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน โดยรวมในระดับความคิดเห็นมาก และควรจัดไว้ในหลักสูตร ยกเว้นด้านความเหมาะสมของเนื้อหาวิชากับจำนวนหน่วยกิต ได้แก่ วิชาอุตสาหกรรมเครื่องแต่งกาย วิชาการวิเคราะห์โครงสร้างผ้า วิชาการทดสอบสิ่งทอ วิชาเคมีผ้าและการวิเคราะห์สิ่งทอเบื้องต้น วิชาเทคนิคการตัดเย็บชุดวิวาห์ราตรี วิชาเทคนิคการตัดเย็บเสื้อเทเลอร์ วิชาเทคนิคการตัดเย็บเสื้อ 2 วิชาการออกแบบและทำแบบตัด 2 แผนงานพิเศษเรื่องผ้าและเครื่องแต่งกาย วิชาการออกแบบแฟชั่น 3 การฝึกงาน คหกรรมศาสตร์ วิชาเลือกการค้า วิชาธุรกิจเสื้อผ้า วิชาการขยายและวางแบบตัดเสื้ออุตสาหกรรม ด้วยคอมพิวเตอร์ วิชาการวิเคราะห์ผ้าและวัสดุตกแต่ง วิชาเทคนิคการตัดเย็บเสื้อผ้าเด็กวัยก่อนเรียน วิชาการตกแต่งและย้อมสีสิ่งทอเบื้องต้น วิชาการทำแบบตัดและเย็บเสื้อตัวอย่าง วิชาคอมพิวเตอร์เบื้องต้น วิชาการทำแบบตัดชุดชั้นในและชุดนอน และวิชาการทำแบบตัดและตัดเย็บเสื้อบนหุ่น ในระดับความคิดเห็น มากที่สุด

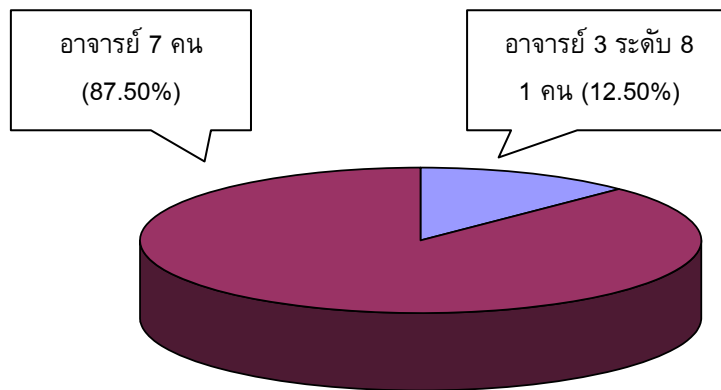
4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามของอาจารย์ผู้สอน

อาจารย์ผู้สอนที่ตอบแบบสอบถาม จำนวน 8 คน ได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ดังภาพที่ 4-1 ถึง 4-5 และตารางที่ 4-4 ถึง 4-6

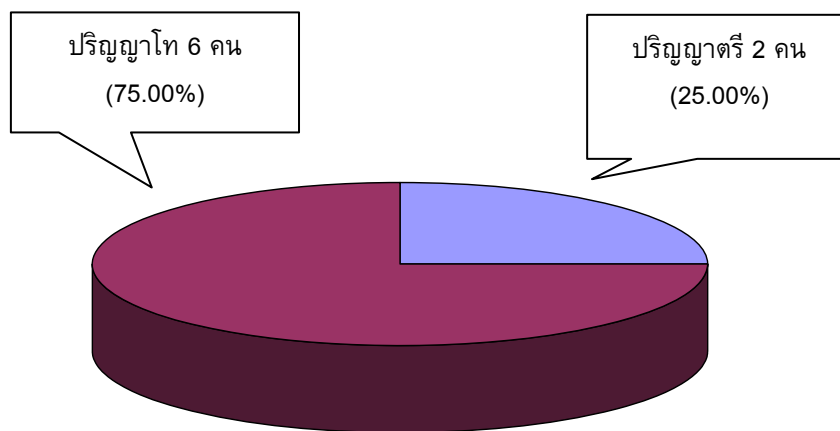
ภาพที่ 4-1 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตำแหน่งงาน

ภาพที่ 4-1 ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 8 คน เป็นอาจารย์ประจำ 6 คน คิดเป็นร้อยละ 75.00 รองลงมาเป็นอาจารย์พิเศษ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00

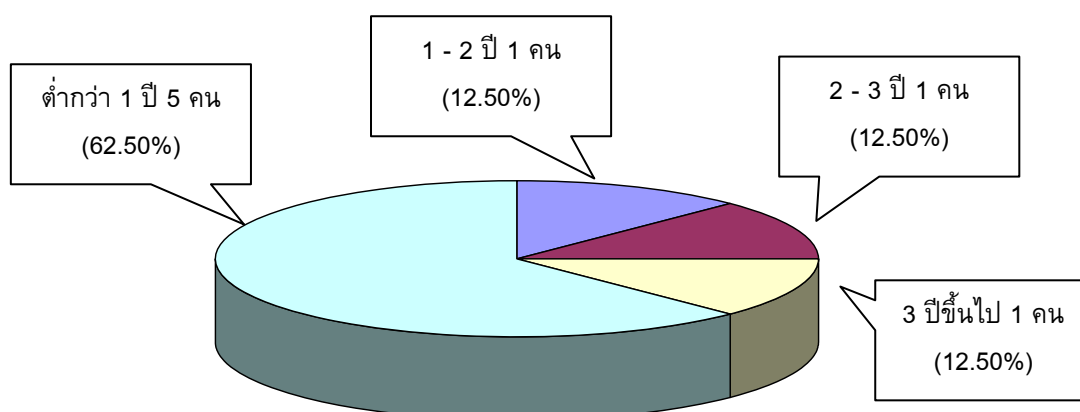
ภาพที่ 4-2 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตำแหน่งทางวิชาการ

ภาพที่ 4-2 ผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นอาจารย์ 7 คน คิดเป็นร้อยละ 87.50 และรองลงมา เป็นอาจารย์ 3 ระดับ 8 1 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50

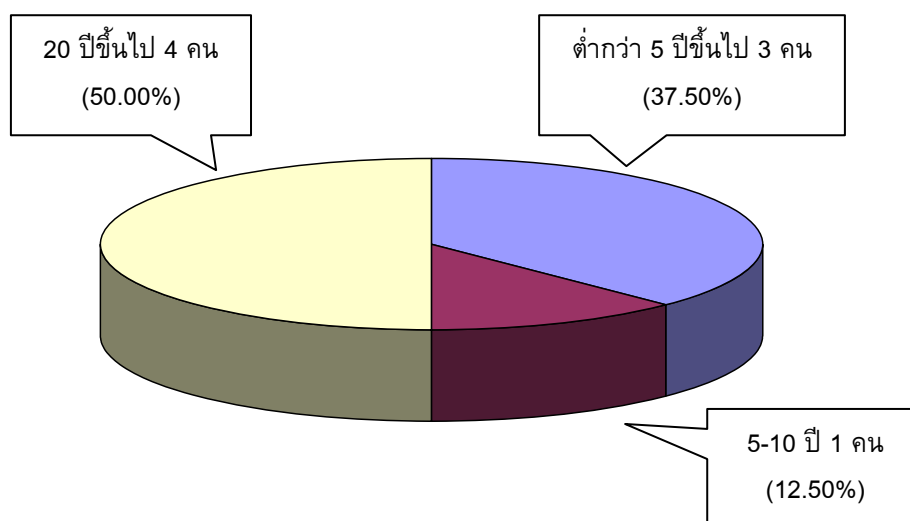
ภาพที่ 4-3 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามวุฒิการศึกษา

ภาพที่ 4-3 ผู้ตอบแบบสอบถาม สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท จำนวนมากที่สุด 6 คน คิดเป็นร้อยละ 75.00 รองลงมาสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี 2 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00

ภาพที่ 4-4 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามประสบการณ์ด้านการสอนก่อนที่จะมาสอนมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ พระนครใต้

ภาพที่ 4-4 ผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นอาจารย์ที่มีประสบการณ์การสอนต่ำกว่า 1 ปี จำนวนมากที่สุด 5 คน คิดเป็นร้อยละ 62.50 ประสบการณ์การสอน 1-2 ปี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50 ส่วนประสบการณ์การสอน 2-3 ปี 1 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50 และประสบการณ์การสอน 3 ปีขึ้นไป 1 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50

ภาพที่ 4-5 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามประสบการณ์ด้านการสอนที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ พระนครใต้

ภาพที่ 4-5 ผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นอาจารย์ที่มีประสบการณ์การสอน 20 ปีขึ้นไป จำนวนมากที่สุด 4 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมาต่ำกว่า 5 ปี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 37.50 และประสบการณ์การสอน 5-10 ปี 1 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50

ตารางที่ 4-4 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ของอาจารย์ผู้สอน

ระดับความเห็นด้วย วัตถุประสงค์ของหลักสูตร	ความชัดเจนของ ภาษาที่ใช้ง่าย ต่อความเข้าใจ			สามารถนำไปปฏิบัติ ให้เกิดผลจริงได้			สอดคล้องกับสภาพ ความต้องการของ ตลาดแรงงาน			มีการระบุถึง ความสามารถในการ ประกอบอาชีพ		
	($\bar{X}$)	(S.D.)	ความ หมาย	($\bar{X}$)	(S.D.)	ความ หมาย	($\bar{X}$)	(S.D.)	ความ หมาย	($\bar{X}$)	(S.D.)	ความ หมาย
1. เพื่อให้ นักศึกษามีความรู้ ความสามารถ และทักษะ ทางด้านผ้าและเครื่องแต่งกายในระดับมาตรฐานสังคม	4.00	0.00	มาก	4.00	0.00	มาก	4.00	0.00	มาก	4.00	0.00	มาก
2. เพื่อปรับปรุงคุณภาพ ขององค์ความรู้ ให้สามารถ นำไปวิเคราะห์และประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.00	0.00	มาก	4.00	0.00	มาก	4.00	0.00	มาก	4.00	0.00	มาก
3. เพื่อให้หลักสูตรมีความหลากหลายในทุกด้าน ครอบคลุมองค์ความรู้มากยิ่งขึ้น	4.00	0.00	มาก	4.00	0.00	มาก	4.00	0.00	มาก	4.00	0.00	มาก
4. เพื่อปรับปรุงคุณภาพของบัณฑิตให้สอดคล้อง กับความต้องการของสถานประกอบการทั้งภาครัฐ และภาคเอกชน	4.00	0.00	มาก	4.00	0.00	มาก	3.87	0.35	มาก	4.00	0.00	มาก
5. เพื่อให้การจัดการหลักสูตรมีประสิทธิภาพ	4.00	0.00	มาก	4.00	0.00	มาก	4.00	0.00	มาก	4.00	0.00	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	4.00	0.00	มาก	4.00	0.00	มาก	3.98	0.35	มาก	4.00	0.00	มาก

จากตารางที่ 4-4 พบว่า วัตถุประสงค์ของหลักสูตร มีความชัดเจน ใช้ภาษาที่ง่ายต่อความเข้าใจ สามารถนำไปปฏิบัติได้จริง สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน และนำไปประกอบอาชีพได้ โดยรวม ในระดับความคิดเห็น มาก

ตารางที่ 4-5 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านโครงสร้างของหลักสูตร ของอาจารย์ผู้สอน

โครงสร้างหลักสูตร	จำนวน หน่วยกิต	ระดับความเห็นด้วย		ความหมาย
		$\bar{X}$	S.D.	
1. หน่วยกิตของหลักสูตร	81	4.00	0.00	มาก
2. หมวดวิชาพื้นฐาน	15	4.00	0.00	มาก
3. หมวดวิชาชีพ (ไม่น้อยกว่า 63 หน่วยกิต)				
3.1 วิชาพื้นฐานวิชาชีพ	9	4.00	0.00	มาก
3.2 วิชาชีพบังคับ	39	4.00	0.00	มาก
3.3 วิชาชีพเลือก	15	4.00	0.00	มาก
4. หมวดวิชาเลือกเสรี (ไม่น้อยกว่า 3 หน่วยกิต)	3	3.75	0.70	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม		3.94	0.18	มาก

จากตารางที่ 4-5 พบว่า โครงสร้างหลักสูตร มีความเพียงพอ และความเหมาะสมของจำนวนหน่วยกิต โดยรวมในระดับความคิดเห็นมาก

ตารางที่ 4-6 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านเนื้อหาสาระของหลักสูตร ของอาจารย์ผู้สอน

โครงสร้างของหลักสูตร	จำนวน หน่วยกิต รายวิชา ท-ป-น	ระดับความเห็นด้วย									
		ความเหมาะสม ของเนื้อหา กับ จำนวนหน่วยกิต			ความสอดคล้องของ เนื้อหาวิชา กับ วัตถุประสงค์หลักสูตร			ความเหมาะสมของ เนื้อหาวิชา กับ สภาพปัจจุบัน			ควรจัดใน หลักสูตร หรือไม่
		($\bar{X}$)	(S.D.)	ความ หมาย	($\bar{X}$)	(S.D.)	ความ หมาย	($\bar{X}$)	(S.D.)	ความ หมาย	
1. หน่วยกิตของหลักสูตร (ไม่น้อยกว่า 81 น.ก.)											
2. หมวดวิชาพื้นฐาน (15 หน่วยกิต)											
2.1 สังคมกับเศรษฐกิจ	3(3-0-3)	3.87	0.35	มาก	4.00	0.00	มาก	3.87	0.35	มาก	ควร
2.2 จิตวิทยาทั่วไป	3(3-0-3)	3.87	0.35	มาก	4.00	0.00	มาก	3.87	0.35	มาก	ควร
2.3 ภาษาอังกฤษ 2	3(3-0-3)	3.87	0.35	มาก	4.00	0.00	มาก	3.87	0.35	มาก	ควร
2.4 ภาษาอังกฤษเทคนิค 1	3(3-0-3)	3.87	0.35	มาก	4.00	0.00	มาก	3.87	0.35	มาก	ควร
2.5 สถิติเบื้องต้น	3(3-0-3)	3.87	0.35	มาก	4.00	0.00	มาก	3.87	0.35	มาก	ควร
3. หมวดวิชาชีพ (ไม่น้อยกว่า 63 หน่วยกิต)											
3.1 วิชาพื้นฐานวิชาชีพ (9 หน่วยกิต)											
3.1.1 การจัดอาหารครอบครัว	2(1-3-2)	3.87	0.35	มาก	4.00	0.00	มาก	3.87	0.35	มาก	ควร
3.1.2 โภชนาการเบื้องต้น	2(2-0-2)	3.87	0.35	มาก	4.00	0.00	มาก	3.87	0.35	มาก	ควร
3.1.3 สัมมนาการกรมศาสตร์	1(1-0-1)	3.87	0.35	มาก	4.00	0.00	มาก	3.87	0.35	มาก	ควร
3.1.4 พัฒนาการครอบครัวและเด็ก	2(2-0-2)	3.37	0.74	ปานกลาง	3.75	0.46	มาก	3.37	0.74	ปานกลาง	ควร

ตารางที่ 4-6 (ต่อ)

โครงสร้างของหลักสูตร	จำนวน หน่วยกิต รายวิชา ท-ป-น	ระดับความเห็นด้วย									
		ความเหมาะสม ของเนื้อหากับ จำนวนหน่วยกิต			ความสอดคล้องของ เนื้อหาวิชากับ วัตถุประสงค์ของหลักสูตร			ความเหมาะสมของ เนื้อหาวิชากับ สภาพปัจจุบัน			ควรจัดใน หลักสูตร หรือไม่
		($\bar{x}$)	(S.D.)	ความ หมาย	($\bar{x}$)	(S.D.)	ความ หมาย	($\bar{x}$)	(S.D.)	ความ หมาย	
3.1.5 การจัดและตกแต่งบ้าน	2(1-3-2)	4.00	0.00	มาก	4.00	0.00	มาก	3.87	0.35	มาก	ควร
3.2 วิชาชีพบังคับ (39 หน่วยกิต)											
3.2.1 อุตสาหกรรมเครื่องแต่งกาย	3(2-3-3)	4.25	0.46	มาก	4.25	0.46	มาก	3.87	0.35	มาก	ควร
3.2.2 การวิเคราะห์โครงสร้างผ้า	3(2-2-2)	4.25	0.46	มาก	4.25	0.46	มาก	3.87	0.35	มาก	ควร
3.2.3 ศิลปะประยุกต์	2(1-2-2)	4.12	0.35	มาก	4.12	0.35	มาก	3.87	0.35	มาก	ควร
3.2.4 การทดสอบสิ่งทอ	3(2-3-2)	4.25	0.46	มาก	4.25	0.46	มาก	3.87	0.35	มาก	ควร
3.2.5 เคมีผ้าและการวิเคราะห์สิ่งทอเบื้องต้น	3(2-3-3)	4.25	0.46	มาก	4.25	0.46	มาก	3.87	0.35	มาก	ควร
3.2.6 ผ้าที่ใช้ในบ้าน	2(2-0-2)	4.12	0.35	มาก	4.12	0.35	มาก	3.87	0.35	มาก	ควร
3.2.7 เทคนิคการตัดเย็บชุดวิวาห์ราตรี	3(2-3-3)	4.25	0.46	มาก	4.25	0.46	มาก	3.87	0.35	มาก	ควร
3.2.8 เทคนิคการตัดเย็บเสื้อเทเลอร์	3(2-3-3)	4.25	0.46	มาก	4.25	0.46	มาก	3.87	0.35	มาก	ควร
3.2.9 เทคนิคการตัดเย็บเสื้อ 2	3(2-3-3)	4.25	0.46	มาก	4.25	0.46	มาก	3.87	0.35	มาก	ควร
3.2.10 การออกแบบและทำแบบตัด 2	3(2-3-3)	4.25	0.46	มาก	4.25	0.46	มาก	4.00	0	มาก	ควร
3.2.11 แผนงานพิเศษเรื่องผ้าและเครื่องแต่งกาย	3(3-0-3)	4.25	0.46	มาก	4.25	0.46	มาก	3.87	0.35	มาก	ควร

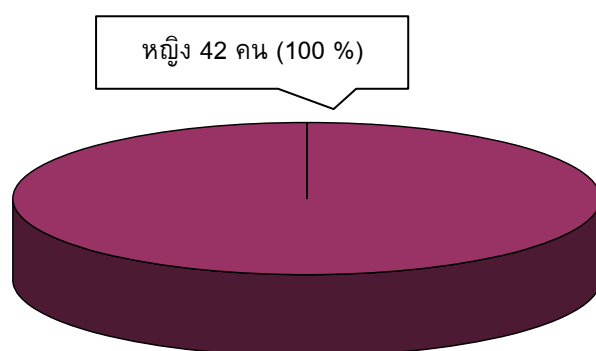
ตารางที่ 4-6 (ต่อ)

โครงสร้างของหลักสูตร	จำนวน หน่วยกิต รายวิชา ท-ป-น	ระดับความเห็นด้วย									
		ความเหมาะสม ของเนื้อหากับ จำนวนหน่วยกิต			ความสอดคล้องของ เนื้อหาวิชากับ วัตถุประสงค์ของหลักสูตร			ความเหมาะสมของ เนื้อหาวิชากับ สภาพปัจจุบัน			ควรจัดใน หลักสูตร หรือไม่
		($\bar{X}$)	(S.D.)	ความ หมาย	($\bar{X}$)	(S.D.)	ความ หมาย	($\bar{X}$)	(S.D.)	ความ หมาย	
3.2.12 การออกแบบแฟชั่น 3	3(2-3-2)	4.25	0.46	มาก	4.25	0.46	มาก	3.87	0.35	มาก	ควร
3.2.13 การฝึกงานคหกรรมศาสตร์	2(0-6-6)	4.25	0.46	มาก	4.25	0.46	มาก	3.87	0.35	มาก	ควร
3.2.14 เสื้อการดำและธุรกิจเสื้อผ้า	3(2-3-3)	4.25	0.46	มาก	4.25	0.46	มาก	3.87	0.35	มาก	ควร
3.3 วิชาชีพเลือก (15 หน่วยกิต)											
3.3.1 การขยายและวางแบบตัดเสื้ออุตสาหกรรมด้วยคอมพิวเตอร์	3(2-3-3)	4.25	0.46	มาก	4.37	0.51	มาก	4.00	0.00	มาก	ควร
3.3.2 การวิเคราะห์ผ้าและวัสดุตกแต่ง	3(2-3-2)	4.25	0.46	มาก	4.37	0.51	มาก	4.00	0.00	มาก	ควร
3.3.3 เทคนิคการตัดเย็บเสื้อผ้าเด็กวัยก่อนเรียน	3(2-2-3)	4.25	0.46	มาก	4.37	0.51	มาก	4.00	0.00	มาก	ควร
3.3.4 การตกแต่งและย้อมสีสิ่งทอเบื้องต้น	3(2-2-3)	4.25	0.46	มาก	4.37	0.51	มาก	4.00	0.00	มาก	ควร
3.3.5 ศิลปะการแต่งกาย	3(2-3-3)	4.12	0.35	มาก	4.25	0.46	มาก	4.00	0.00	มาก	ควร
3.3.6 การทำแบบตัดและเย็บเสื้อตัวอย่าง	3(3-0-3)	4.25	0.46	มาก	4.25	0.46	มาก	4.00	0.00	มาก	ควร
3.3.7 ศิลปะการตกแต่งเสื้อ	3(2-3-3)	4.12	0.35	มาก	4.25	0.46	มาก	4.00	0.00	มาก	ควร
3.3.8 คอมพิวเตอร์เบื้องต้น	3(3-0-3)	4.25	0.46	มาก	4.37	0.51	มาก	4.00	0.00	มาก	ควร
4. หมวดวิชาเลือกเสรี (3 หน่วยกิต)											
4.1 การทำแบบตัดชุดชั้นใน และชุดนอน	3(2-3-3)	4.25	0.46	มาก	4.37	0.51	มาก	4.00	0.00	มาก	ควร
4.2 การทำแบบตัดและตัดเย็บเสื้อบนหุ่น	3(2-3-3)	4.25	0.46	มาก	4.37	0.51	มาก	4.00	0.00	มาก	ควร
ค่าเฉลี่ยรวม		4.07	0.41	มาก	4.19	0.29	มาก	3.92	0.21	มาก	ควร

จากตารางที่ 4-6 พบว่า เนื้อหาสาระของหลักสูตร มีความเหมาะสมของกับจำนวนหน่วยกิต สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร มีเนื้อหาวิชาเหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน โดยรวมในระดับความคิดเห็นมาก และควรจัดไว้ในหลักสูตร ยกเว้นด้านความเหมาะสมของเนื้อหาวิชา กับจำนวนหน่วยกิต และความเหมาะสมของเนื้อหาวิชา กับสภาพปัจจุบัน โดยรวมในระดับความคิดเห็นปานกลาง

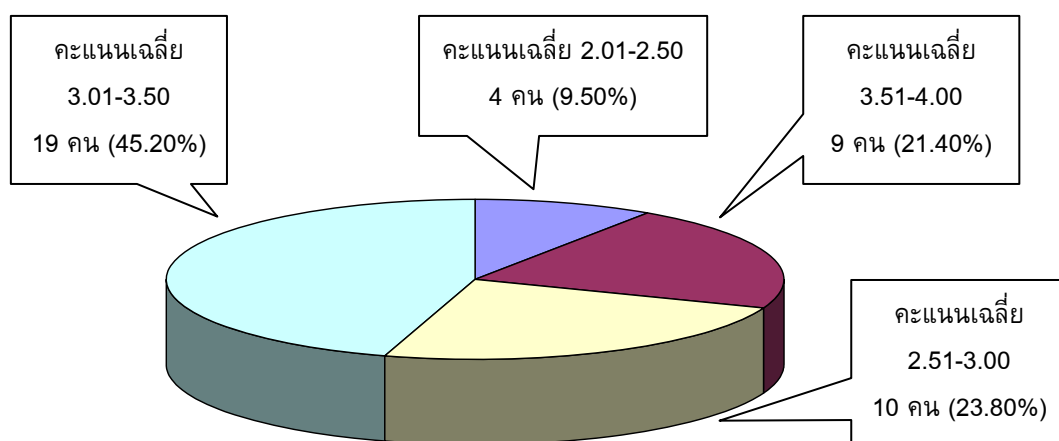
4.3 การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามของนักศึกษา

นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม จำนวน 42 คน ได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ดังภาพที่ 4-6 ถึง 4-8 และตารางที่ 4-7 ถึง 4-9

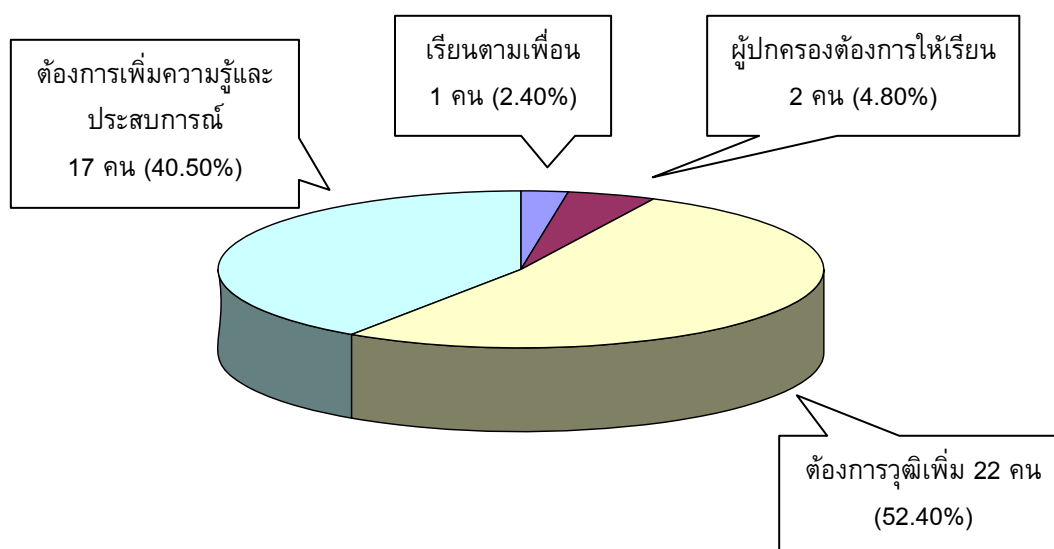
ภาพที่ 4-6 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ

ภาพที่ 4-6 ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 42 คน เป็นเพศหญิง 42 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 ไม่พบเพศชาย

ภาพที่ 4-7 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม
จำแนกตามคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับ ปวส.

ภาพที่ 4-7 ผู้ตอบแบบสอบถาม มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ย 3.01-3.50 จำนวนมากที่สุด 19 คน คิดเป็นร้อยละ 45.20 รองลงคะแนนเฉลี่ย 2.51-3.00 จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 23.80 และคะแนนเฉลี่ย 3.51-4.00 จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 12.40 ส่วนคะแนนเฉลี่ย 2.01-2.50 จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 9.50

ภาพที่ 4-8 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเหตุผลที่เลือกเรียน หลักสูตรคหกรรมศาสตรบัณฑิต (ต่อเนื่อง) สาขาวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย

ภาพที่ 4-8 ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่ต้องการรู้เพิ่มเติม จำนวนมากที่สุด 22 คน คิดเป็นร้อยละ 52.40 รองลงมาต้องการเพิ่มความรู้และประสบการณ์ จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 40.50 ส่วนผู้ปกครองต้องการให้เรียน จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 4.80 และเรียนตามเพื่อน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.40

ตารางที่ 4-7 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านการอำนวยความสะดวก ของนักศึกษา

รายการประเมิน	ระดับความเห็นด้วย											
	มีปริมาณเพียงพอ กับผู้สอนและผู้เรียน			มีคุณภาพทันสมัย และอยู่ในสภาพดี			มีความสะดวก ในการใช้บริการ			มีความสอดคล้อง กับเนื้อหาวิชา		
	($\bar{x}$)	(S.D.)	ความ หมาย	($\bar{x}$)	(S.D.)	ความ หมาย	($\bar{x}$)	(S.D.)	ความ หมาย	($\bar{x}$)	(S.D.)	ความ หมาย
1. ห้องปฏิบัติการตัดเย็บเสื้อผ้า	3.40	0.66	ปานกลาง	2.97	0.64	ปานกลาง	3.28	0.91	ปานกลาง	3.50	0.74	ปานกลาง
2. วัสดุ-อุปกรณ์ในการตัดเย็บเสื้อผ้า	3.23	0.82	ปานกลาง	3.02	0.74	ปานกลาง	3.45	0.91	ปานกลาง	3.47	0.50	ปานกลาง
3. สื่อการเรียน การสอน	3.30	1.21	ปานกลาง	3.21	0.89	ปานกลาง	3.21	0.89	ปานกลาง	3.47	1.04	ปานกลาง
4. เอกสารคำบรรยายประกอบการสอน	3.59	0.88	มาก	3.59	0.73	มาก	3.88	0.7	มาก	3.47	1.06	ปานกลาง
5. ตำราประกอบการเรียน การสอน	3.57	1.06	มาก	3.26	0.96	ปานกลาง	3.09	1.18	ปานกลาง	3.45	1.04	ปานกลาง
6. จำนวนหนังสือในห้องสมุด	2.76	1.00	ปานกลาง	2.64	1.10	ปานกลาง	3.23	0.95	ปานกลาง	3.59	0.98	มาก
7. โสตทัศนอุปกรณ์ - เครื่องฉายวีดีโอ - เครื่องฉายสไลด์ - เครื่องฉายข้ามศีรษะ	2.76	1.00	ปานกลาง	3.19	0.96	ปานกลาง	2.78	0.92	ปานกลาง	3.59	1.03	มาก
8. ห้องเรียนทฤษฎี	3.33	0.92	ปานกลาง	2.95	1.05	ปานกลาง	3.09	1.18	ปานกลาง	3.28	1.25	ปานกลาง
9. ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์	2.26	1.26	น้อย	3.09	1.24	ปานกลาง	2.40	1.03	น้อย	3.45	0.94	ปานกลาง
10. เครื่องมือในการทดสอบความรู้เรื่องผ้า	2.11	0.99	น้อย	2.57	0.91	ปานกลาง	2.45	1.06	น้อย	3.28	1.01	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม	3.04	0.98	ปานกลาง	3.05	0.93	ปานกลาง	3.09	0.98	ปานกลาง	3.46	0.96	ปานกลาง

จากตารางที่ 4-7 พบว่า ด้านการอำนวยความสะดวก มีสื่อ วัสดุอุปกรณ์เพียงพอกับผู้สอนและผู้เรียน โดยรวมในระดับความคิดเห็นปานกลาง ยกเว้น เอกสารคำบรรยายประกอบการสอน ตำราประกอบการเรียนการสอน ในระดับความคิดเห็นมาก และห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ เครื่องมือในการทดสอบความรู้เรื่องผ้า ในระดับความคิดเห็นน้อย มีความทันสมัยและอยู่ในสภาพดี โดยรวมในระดับความคิดเห็นปานกลาง ยกเว้น เอกสารคำบรรยายประกอบการสอน ในระดับความคิดเห็นมาก มีความสะดวกในการใช้บริการ โดยรวมในระดับความคิดเห็นปานกลาง ยกเว้น เอกสารคำบรรยายประกอบการสอน ในระดับความคิดเห็นมาก และห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ เครื่องมือในการทดสอบความรู้เรื่องผ้า ในระดับความคิดเห็นน้อย และด้านความสอดคล้องกับเนื้อหาวิชา โดยรวมในระดับความคิดเห็นปานกลาง ยกเว้น จำนวนหนังสือในห้องสมุด และสื่อดิจิทัลอุปกรณ์ ในระดับความคิดเห็นมาก

ตารางที่ 4-8 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านการจัดการเรียนการสอนของนักศึกษา

การจัดการเรียนการสอน	ระดับความคิดเห็น		
	$\bar{X}$	S.D	ความหมาย
1. มีการจัดทำแผนการศึกษาไว้อย่างชัดเจน ตลอดหลักสูตร	3.69	0.92	มาก
2. มีการจัดทำปฏิทินการศึกษาไว้ตลอดระยะเวลาของหลักสูตร	3.40	0.85	ปานกลาง
3. มีการประมุนิเทศให้นักศึกษาเข้าใจหลักสูตร และเรื่องราวเกี่ยวกับการดำเนินการศึกษา	3.54	0.83	มาก
4. มีการบริการแนะแนวให้กับนักศึกษา	3.21	0.71	ปานกลาง
5. มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมเกี่ยวกับการเรียนการสอน	3.28	0.94	ปานกลาง
6. มีการส่งเสริมให้นักศึกษาทำงานเป็นกลุ่ม	3.61	0.93	มาก
7. มีการส่งเสริมให้นักศึกษามีกิจกรรมร่วมกับสถาบันหรือหน่วยงานอื่น	3.28	1.08	ปานกลาง
8. มีการส่งเสริมให้มีการจัดอบรมและสัมมนา	3.26	0.98	ปานกลาง
9. มีการส่งเสริมนักศึกษาที่มีความสามารถพิเศษ	3.00	0.93	ปานกลาง
10. มีการส่งเสริม ให้มีกิจกรรม เกี่ยวกับการพัฒนาชุมชน	2.90	1.16	ปานกลาง
11. มีการส่งเสริม ให้มีกิจกรรม เกี่ยวกับการอนุรักษ์ วัฒนธรรม ประเพณี	3.07	1.19	ปานกลาง
12. มีการส่งเสริมนักศึกษาที่เรียนดี	3.25	0.94	ปานกลาง
13. มีการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ อย่างเพียงพอ	3.57	0.83	มาก
14. มีการจัดการเรียนการสอนพอเหมาะสมกับเวลา	3.30	1.11	ปานกลาง
15. อาจารย์มีการแทรกเนื้อหาอื่นๆ ที่เป็นข่าวสาร ข้อมูลหรือเทคโนโลยีปัจจุบัน	3.85	0.97	มาก
16. จัดให้นักศึกษาทำรายงาน และค้นคว้าเกี่ยวกับงานทางผ้าและเครื่องแต่งกาย	3.95	0.93	มาก

ตารางที่ 4-8 (ต่อ)

การจัดการเรียนการสอน	ระดับความคิดเห็น		
	$\bar{X}$	S.D	ความหมาย
17. อาจารย์มีความเชี่ยวชาญด้านวิชาชีพ	4.02	0.89	มาก
18. อาจารย์ปฏิบัติตนเหมาะสมต่ออาชีพครู	3.92	0.89	มาก
19. อาจารย์มีการใช้สื่อการเรียนการสอนอย่างน้อย 5 ครั้ง/ 1 ภาคเรียน	3.80	0.91	มาก
20. บรรยากาศภายในห้องเรียนทฤษฎี	3.47	0.89	ปานกลาง
21. บรรยากาศภายในห้องเรียนปฏิบัติ	3.45	0.91	ปานกลาง
22. มีการจัดซ่อมแซมและบำรุงรักษาวัสดุ อุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับ การเรียนการสอนวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย ให้มีสภาพใช้การได้ดี อยู่เสมอ	3.50	1.01	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม	3.49	0.95	ปานกลาง

จากตารางที่ 4-8 พบว่า อาจารย์มีความเชี่ยวชาญด้านวิชาชีพมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.02$, S.D. = 0.89) รองลงมา มีการส่งเสริมนักศึกษาที่มีความสามารถพิเศษ ($\bar{X} = 3.00$, S.D. = 0.93) และมีการส่งเสริมให้มีกิจกรรมเกี่ยวกับการพัฒนาชุมชนมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 2.90$, S.D. = 1.16) โดยรวมด้านการจัดการเรียนการสอนโดยเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.49$, S.D. = 0.95) ในระดับความคิดเห็นปานกลาง

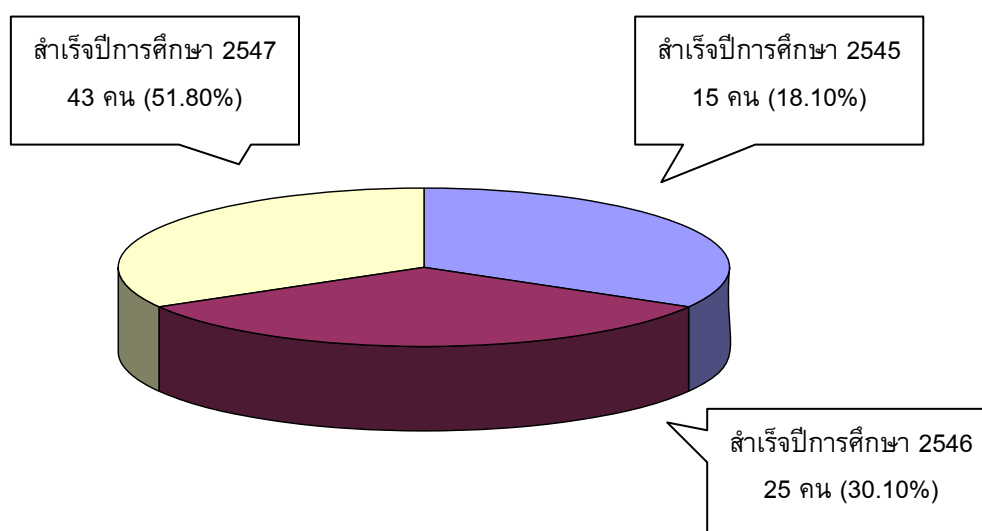
ตารางที่ 4-9 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านการวัดผลประเมินผลของนักศึกษา

การวัดผลและประเมินผล	ระดับความคิดเห็น		
	$\bar{X}$	S.D	ความหมาย
1. มีการตรวจงานที่มอบหมายทุกครั้ง	4.04	0.90	มาก
2. มีการทดสอบระดับความรู้ก่อนการเรียน	3.69	0.92	มาก
3. มีเกณฑ์ที่วัดและประเมินผลการเรียนรู้ที่ชัดเจน	3.71	0.94	มาก
4. มีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตรงจุดประสงค์การเรียนการสอน	3.73	0.85	มาก
5. มีการทดสอบทุกหน่วยเมื่อจบในแต่ละหน่วยการเรียน	3.73	0.93	มาก
6. มีการสอบทั้งภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติ	3.88	0.91	มาก
7. ข้อสอบที่ใช้ในการวัดผลเป็นข้อสอบมาตรฐาน	3.83	0.88	มาก
8. มีการประกาศรายชื่อผู้ไม่มีสิทธิ์สอบอย่างชัดเจน และการทำตารางสอบทุกภาคเรียน	3.66	0.97	มาก
9. นักศึกษามีโอกาสในการประเมินผลการสอนของอาจารย์ผู้สอน	3.83	0.98	มาก
10. อาจารย์นำผลจากการประเมินมาปรับปรุงการเรียนการสอน	3.61	0.88	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	3.78	0.92	มาก

จากตารางที่ 4-9 พบว่า อาจารย์มีการตรวจงานที่มอบหมายทุกครั้งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.04$, S.D. = 0.90) รองลงมา มีการประกาศรายชื่อผู้ไม่มีสิทธิ์สอบอย่างชัดเจน และ ทำตารางสอบทุกภาคเรียน ($\bar{X} = 3.66$, S.D. = 0.97) และอาจารย์นำผลจากการประเมิน มาปรับปรุงการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 3.61$, S.D. = 0.88) โดยรวม ด้านการวัดผล และประเมินผล โดยเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.78$, S.D. = 0.92) ในระดับความคิดเห็น มาก

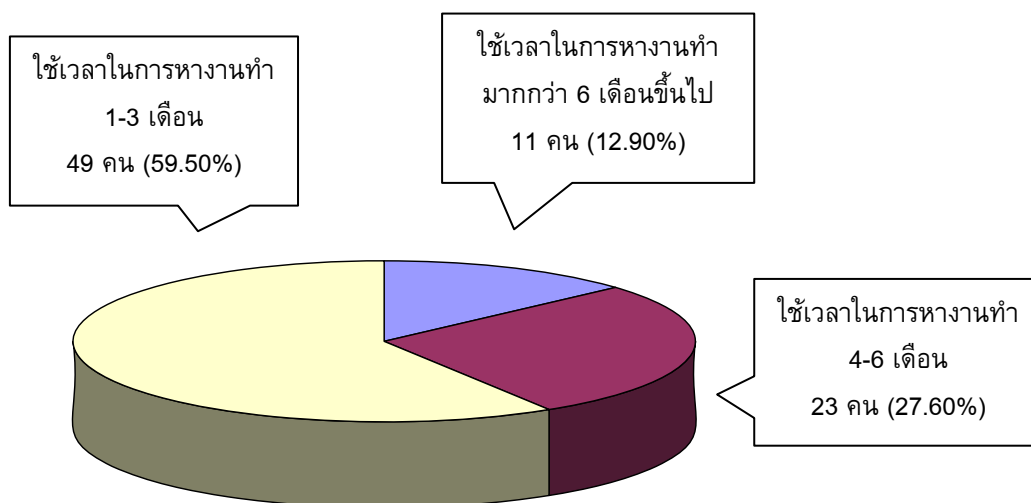
4.4 การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามของผู้สำเร็จการศึกษา

ผู้สำเร็จการศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม จำนวน 83 คน ได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพ ทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ดังภาพที่ 4-9 ถึง 4-13 และตารางที่ 4-10 ถึง 4-14

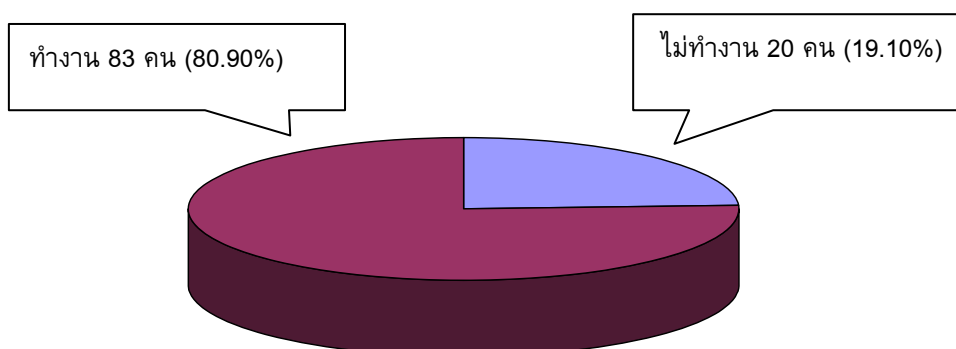
ภาพที่ 4-9 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามปีที่สำเร็จการศึกษา

ภาพที่ 4-9 ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 83 คน ส่วนใหญ่สำเร็จปีการศึกษา 2547 จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 51.80 รองลงมาสำเร็จปีการศึกษา 2546 จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 30.10 และสำเร็จปีการศึกษา 2545 จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 18.10

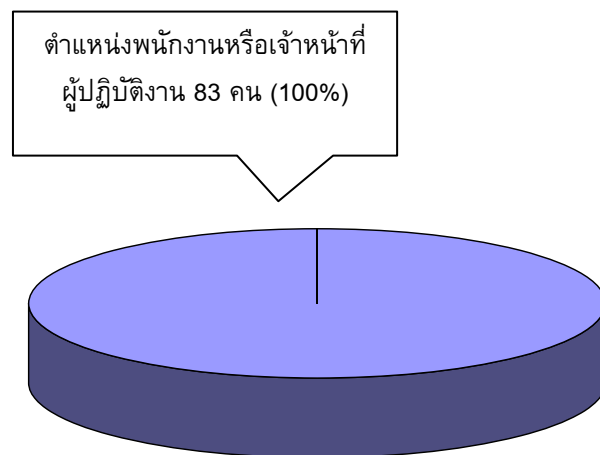
ภาพที่ 4-10 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกการใช้เวลาในการทำงาน

ภาพที่ 4-10 ผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้เวลาการทำงาน 1-3 เดือน จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 59.50 รองลงมาใช้เวลาการทำงาน 4-6 เดือน จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 27.60 และใช้เวลาในการทำงานมากกว่า 6 เดือนขึ้นไป จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 12.90

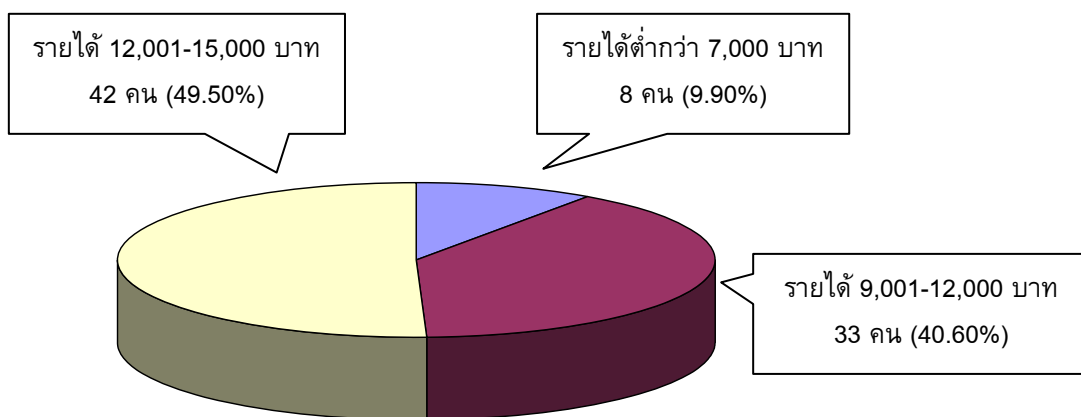
ภาพที่ 4-11 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกการทำงาน

ภาพที่ 4-11 ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีงานทำ จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 80.90 และไม่มีการทำงาน จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 19.10

ภาพที่ 4-12 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามตำแหน่งงาน

ภาพที่ 4-12 ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นพนักงานหรือเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ส่วนใหญ่ทำ Pattern และขยายแบบตัด

ภาพที่ 4-13 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรายได้ที่ได้รับต่อเดือน

ภาพที่ 4-13 ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีรายได้ 12,001-15,000 บาท จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 49.50 รองลงมาได้ 9,001-12,000 บาท จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 40.60 และรายได้ต่ำกว่า 7,000 บาท จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 9.90

ตารางที่ 4-10 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านการนำความรู้ในรายวิชาตามหลักสูตรไปใช้ในการปฏิบัติงานของผู้สำเร็จการศึกษา

โครงสร้างของหลักสูตร	จำนวน หน่วยกิต รายวิชา ท-ป-น	ระดับความเห็นด้วย									
		ความเหมาะสม ของเนื้อหากับ จำนวนหน่วยกิต			ความสอดคล้องของ เนื้อหาวิชากับ วัตถุประสงค์ของหลักสูตร			ความเหมาะสมของ เนื้อหาวิชากับ สภาพปัจจุบัน			ควรจัดใน หลักสูตร หรือไม่
		($\bar{X}$)	(S.D.)	ความ หมาย	($\bar{X}$)	(S.D.)	ความ หมาย	($\bar{X}$)	(S.D.)	ความ หมาย	
1. หน่วยกิตของหลักสูตร (ไม่น้อยกว่า 81 น.ก.)											
2. หมวดวิชาพื้นฐาน (15 หน่วยกิต)											
2.1 สังคมกับเศรษฐกิจ	3(3-0-3)	3.28	0.55	ปานกลาง	3.42	0.55	ปานกลาง	3.63	0.62	มาก	ควร
2.2 จิตวิทยาทั่วไป	3(3-0-3)	3.44	0.61	ปานกลาง	3.38	0.65	ปานกลาง	3.55	0.75	มาก	ควร
2.3 ภาษาอังกฤษ 2	3(3-0-3)	3.44	1.22	ปานกลาง	3.61	0.88	มาก	3.84	1.13	มาก	ควร
2.4 ภาษาอังกฤษเทคนิค 1	3(3-0-3)	3.42	1.22	ปานกลาง	3.79	0.90	มาก	3.90	1.50	มาก	ควร
2.5 สถิติเบื้องต้น	3(3-0-3)	3.04	0.88	ปานกลาง	3.34	0.69	ปานกลาง	3.31	0.73	ปานกลาง	ควร
3. หมวดวิชาชีพ (ไม่น้อยกว่า 63 หน่วยกิต)											
3.1 วิชาพื้นฐานวิชาชีพ (9 หน่วยกิต)											
3.1.1 การจัดอาหารครอบครัว	2(1-3-2)	2.80	0.85	ปานกลาง	3.00	0.62	ปานกลาง	3.00	0.62	ปานกลาง	ควร
3.1.2 โภชนาการเบื้องต้น	2(2-0-2)	2.66	0.67	ปานกลาง	2.87	0.60	ปานกลาง	3.01	0.72	ปานกลาง	ควร
3.1.3 สัมมนาการกรมศาสตร์	1(1-0-1)	2.73	0.76	ปานกลาง	2.98	0.75	ปานกลาง	3.07	0.77	ปานกลาง	ควร
3.1.4 พัฒนาการครอบครัวและเด็ก	2(2-0-2)	2.85	0.75	ปานกลาง	3.06	0.87	ปานกลาง	3.11	0.80	ปานกลาง	ควร

ตารางที่ 4-10 (ต่อ)

โครงสร้างของหลักสูตร	จำนวน หน่วยกิต รายวิชา ท-ป-น	ระดับความเห็นด้วย									
		ความเหมาะสม ของเนื้อหากับ จำนวนหน่วยกิต			ความสอดคล้องของ เนื้อหาวิชากับ วัตถุประสงค์หลักสูตร			ความเหมาะสมของ เนื้อหาวิชากับ สภาพปัจจุบัน			ควรจัดใน หลักสูตร หรือไม่
		($\bar{X}$)	(S.D.)	ความ หมาย	($\bar{X}$)	(S.D.)	ความ หมาย	($\bar{X}$)	(S.D.)	ความ หมาย	
3.1.5 การจัดและตกแต่งบ้าน	2(1-3-2)	3.23	0.78	ปานกลาง	3.28	0.74	ปานกลาง	3.23	0.64	ปานกลาง	ควร
3.2 วิชาชีพบังคับ (39 หน่วยกิต)											
3.2.1 อุตสาหกรรมเครื่องแต่งกาย	3(2-3-3)	3.57	1.08	มาก	3.77	1.02	มาก	3.80	0.83	มาก	ควร
3.2.2 การวิเคราะห์โครงสร้างผ้า	3(2-2-2)	3.63	0.95	มาก	3.65	1.03	มาก	3.77	0.83	มาก	ควร
3.2.3 ศิลปะประยุกต์	2(1-2-2)	3.36	0.82	ปานกลาง	3.20	1.03	ปานกลาง	3.36	0.92	ปานกลาง	ควร
3.2.4 การทดสอบสิ่งทอ	3(2-3-2)	3.84	0.82	มาก	3.87	0.85	มาก	3.93	0.85	มาก	ควร
3.2.5 เคมีผ้าและการวิเคราะห์สิ่งทอเบื้องต้น	3(2-3-3)	3.82	0.81	มาก	3.87	0.83	มาก	3.84	0.95	มาก	ควร
3.2.6 ผ้าที่ใช้ในบ้าน	2(2-0-2)	3.09	1.01	ปานกลาง	3.23	0.97	ปานกลาง	3.47	0.82	ปานกลาง	ควร
3.2.7 เทคนิคการตัดเย็บชุดวิวาห์ราตรี	3(2-3-3)	3.34	1.19	ปานกลาง	3.49	1.01	ปานกลาง	3.65	0.93	มาก	ควร
3.2.8 เทคนิคการตัดเย็บเสื้อเทเลอร์	3(2-3-3)	3.71	1.05	มาก	3.61	1.05	มาก	3.93	0.91	มาก	ควร
3.2.9 เทคนิคการตัดเย็บเสื้อ 2	3(2-3-3)	3.73	1.05	มาก	3.57	1.05	มาก	3.88	0.93	มาก	ควร
3.2.10 การออกแบบและทำแบบตัด 2	3(2-3-3)	3.82	1.08	มาก	3.79	0.95	มาก	3.88	0.80	มาก	ควร
3.2.11 แผนงานพิเศษเรื่องผ้าและเครื่องแต่งกาย	3(3-0-3)	3.95	0.86	มาก	3.77	0.77	มาก	3.92	0.82	มาก	ควร

ตารางที่ 4-10 (ต่อ)

โครงสร้างของหลักสูตร	จำนวน หน่วยกิต รายวิชา ท-ป-น	ระดับความเห็นด้วย									
		ความเหมาะสม ของเนื้อหากับ จำนวนหน่วยกิต			ความสอดคล้องของ เนื้อหาวิชากับ วัตถุประสงค์หลักสูตร			ความเหมาะสมของ เนื้อหาวิชากับ สภาพปัจจุบัน			ควรจัดใน หลักสูตร หรือไม่
		($\bar{X}$)	(S.D.)	ความ หมาย	($\bar{X}$)	(S.D.)	ความ หมาย	($\bar{X}$)	(S.D.)	ความ หมาย	
3.2.12 การออกแบบแฟชั่น 3	3(2-3-2)	3.95	0.86	มาก	3.77	0.77	มาก	3.92	0.82	มาก	ควร
3.2.13 การฝึกงานคหกรรมศาสตร์	2(0-6-6)	3.58	0.9	มาก	3.61	0.83	มาก	3.87	0.77	มาก	ควร
3.2.14 เสือการค้าและธุรกิจเสื้อผ้า	3(2-3-3)	3.93	1.04	มาก	3.76	0.92	มาก	4.01	1.02	มาก	ควร
3.3 วิชาชีพเลือก (15 หน่วยกิต)											
3.3.1 การขยายและวางแบบตัดเสื้ออุตสาหกรรมด้วยคอมพิวเตอร์	3(2-3-3)	3.50	1.11	ปานกลาง	3.85	0.87	มาก	3.63	0.93	มาก	ควร
3.3.2 การวิเคราะห์ผ้าและวัสดุตกแต่ง	3(2-3-2)	3.42	1.10	ปานกลาง	3.68	0.83	มาก	3.57	0.91	มาก	ควร
3.3.3 เทคนิคการตัดเย็บเสื้อผ้าเด็กวัยก่อนเรียน	3(2-2-3)	3.28	0.99	ปานกลาง	3.52	0.87	มาก	3.34	0.90	ปานกลาง	ควร
3.3.4 การตกแต่งและย้อมสีสิ่งทอเบื้องต้น	3(2-2-3)	3.74	0.87	มาก	3.79	0.90	มาก	3.52	0.83	มาก	ควร
3.3.5 ศิลปการแต่งกาย	3(2-3-3)	3.36	0.88	ปานกลาง	3.61	0.70	มาก	3.41	0.89	ปานกลาง	ควร
3.3.6 การทำแบบตัดและเย็บเสื้อตัวอย่าง	3(3-0-3)	3.69	0.96	มาก	3.85	0.85	มาก	3.82	0.95	มาก	ควร
3.3.7 ศิลปะการตกแต่งเสื้อ	3(2-3-3)	3.42	1.01	ปานกลาง	3.69	0.77	มาก	3.60	0.99	มาก	ควร
3.3.8 คอมพิวเตอร์เบื้องต้น	3(3-0-3)	3.65	1.16	มาก	3.93	0.93	มาก	3.90	1.13	มาก	ควร
4. หมวดวิชาเลือกเสรี (3 หน่วยกิต)											
4.1 การทำแบบตัดชุดชั้นใน และชุดนอน	3(2-3-3)	3.22	0.94	ปานกลาง	3.57	0.77	มาก	3.17	0.81	ปานกลาง	ควร
4.2 การทำแบบตัดและตัดเย็บเสื้อบนหุ่น	3(2-3-3)	3.19	1.21	ปานกลาง	3.73	0.86	มาก	3.44	1.08	ปานกลาง	ควร
ค่าเฉลี่ยรวม		3.30	0.97	ปานกลาง	3.55	0.80	มาก	3.51	0.79	มาก	ควร

จากตารางที่ 4-10 พบว่า ด้านโครงสร้างของหลักสูตร มีความสอดคล้องเนื้อหาวิชา กับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร และมีความเหมาะสมเนื้อหาวิชากับสภาพปัจจุบัน ในระดับความคิดเห็นมาก ด้านความเหมาะสมของเนื้อหาวิชากับจำนวนหน่วยกิต ในระดับความคิดเห็นปานกลาง และเห็นควรจัดไว้ในหลักสูตร เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยรวมในระดับความคิดเห็นมาก ยกเว้นด้านความเหมาะสมของเนื้อหาวิชากับจำนวนหน่วยกิต ได้แก่ วิชาอุตสาหกรรมเครื่องแต่งกาย วิชาการวิเคราะห์โครงสร้างผ้า วิชาการทดสอบสิ่งทอ วิชาเคมีผ้า และวิชาการวิเคราะห์สิ่งทอเบื้องต้น วิชาเทคนิคการตัดเย็บเสื้อผ้าเทอร์ วิชาเทคนิคการตัดเย็บเสื้อ 2 วิชาการออกแบบและทำแบบตัด 2 แผนงานพิเศษเรื่องผ้าและเครื่องแต่งกาย วิชาการออกแบบแฟชั่น 3 การฝึกงานคหกรรมศาสตร์ วิชาเรื่องการค้าและธุรกิจเสื้อผ้า วิชาการตกแต่งและย้อมสีสิ่งทอเบื้องต้น วิชาการทำแบบตัดและเย็บเสื้อตัวอย่าง และวิชาคอมพิวเตอร์เบื้องต้น อยู่ในระดับมาก ด้านความสอดคล้องของเนื้อหาวิชากับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ได้แก่ วิชาสังคม เศรษฐกิจ วิชาจิตวิทยาทั่วไป วิชาสถิติเบื้องต้น วิชาการจัดอาหารครอบครัว วิชาโภชนาการเบื้องต้น สัมมนาหกรรมศาสตร์ วิชาพัฒนาการครอบครัวและเด็ก วิชาการจัดและตกแต่งบ้าน วิชาศิลปะประยุกต์ วิชาผ้าที่ใช้ในบ้าน และวิชาเทคนิคการตัดเย็บชุดวิวาห์ราตรี ในระดับความคิดเห็นปานกลาง และความเหมาะสมของเนื้อหาวิชากับสภาพปัจจุบัน ได้แก่ วิชาสถิติเบื้องต้น วิชาการจัดอาหารครอบครัว วิชาโภชนาการเบื้องต้น สัมมนาหกรรมศาสตร์ วิชาพัฒนาการครอบครัวและเด็ก วิชาการจัดตกแต่งบ้าน วิชาศิลปะประยุกต์ วิชาผ้าที่ใช้ในบ้าน วิชาเทคนิคการตัดเย็บเสื้อผ้าเด็กวัยก่อนเรียน วิชาศิลปะการแต่งกาย วิชาการทำแบบตัดชุดชั้นใน และชุดนอน และวิชาการทำแบบตัด และวิชาตัดเย็บเสื้อบนหุ่น ในระดับความคิดเห็นปานกลาง

ตารางที่ 4-11 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านการอำนวยความสะดวก ของผู้สำเร็จการศึกษา

รายการประเมิน	ระดับความเห็นด้วย											
	มีปริมาณเพียงพอ กับผู้สอนและผู้เรียน			มีคุณภาพทันสมัย และอยู่ในสภาพดี			มีความสะดวก ในการใช้บริการ			มีความสอดคล้อง กับเนื้อหาวิชา		
	($\bar{x}$)	(S.D.)	ความ หมาย	($\bar{x}$)	(S.D.)	ความ หมาย	($\bar{x}$)	(S.D.)	ความ หมาย	($\bar{x}$)	(S.D.)	ความ หมาย
1. ห้องปฏิบัติการตัดเย็บเสื้อผ้า	3.11	0.93	ปานกลาง	3	0.93	ปานกลาง	3.03	0.91	ปานกลาง	3.25	0.96	ปานกลาง
2. วัสดุ-อุปกรณ์ในการตัดเย็บเสื้อผ้า	3.07	0.76	ปานกลาง	3.15	0.82	ปานกลาง	3.2	0.72	ปานกลาง	3.33	0.82	ปานกลาง
3. สื่อการเรียน การสอน	2.85	0.96	ปานกลาง	2.96	0.82	ปานกลาง	3.14	0.75	ปานกลาง	3.33	0.82	ปานกลาง
4. เอกสารคำบรรยายประกอบการสอน	3.22	0.92	ปานกลาง	3.06	0.78	ปานกลาง	3.17	0.79	ปานกลาง	3.14	0.87	ปานกลาง
5. ตำราประกอบการเรียน การสอน	3.11	0.98	ปานกลาง	2.93	0.93	ปานกลาง	3.15	0.88	ปานกลาง	3.33	0.71	ปานกลาง
6. จำนวนหนังสือในห้องสมุด	2.53	0.96	ปานกลาง	2.68	1.04	ปานกลาง	2.69	1.05	ปานกลาง	2.93	1.02	ปานกลาง
7. โสตทัศนอุปกรณ์ - เครื่องฉายวีดีโอ - เครื่องฉายสไลด์ - เครื่องฉายข้ามศีรษะ	2.50	0.87	น้อย	2.6	0.87	ปานกลาง	2.52	0.85	ปานกลาง	2.69	0.79	ปานกลาง
8. ห้องเรียนทฤษฎี	3.25	0.78	ปานกลาง	2.96	0.89	ปานกลาง	2.93	0.80	ปานกลาง	3.17	0.85	ปานกลาง
9. ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์	2.90	0.89	ปานกลาง	2.79	0.91	ปานกลาง	2.74	0.93	ปานกลาง	2.96	0.89	ปานกลาง
10. เครื่องมือในการทดสอบความรู้เรื่องผ้า	2.58	1.05	ปานกลาง	2.5	0.94	น้อย	2.53	0.89	ปานกลาง	2.68	0.83	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม	2.92	0.91	ปานกลาง	2.87	0.9	ปานกลาง	2.91	0.86	ปานกลาง	3.09	0.86	ปานกลาง

จากตารางที่ 4-11 พบว่า การอำนวยความสะดวก สื่อการเรียนการสอน ตำรา และวัสดุ อุปกรณ์มีปริมาณเพียงพอกับผู้สอนและผู้เรียน โดยรวมในระดับความคิดเห็นปานกลาง ยกเว้น สื่อทัศนูปกรณ์ ในระดับความคิดเห็นน้อย มีคุณภาพทันสมัย และอยู่ในสภาพดี โดยรวมในระดับปานกลาง ยกเว้น เครื่องมือในการทดสอบความรู้เรื่องผ้า ในระดับความคิดเห็นน้อย มีความสะดวกในการใช้บริการ โดยรวมในระดับความคิดเห็นปานกลาง และมีความสอดคล้องกับเนื้อหาวิชา โดยรวมในระดับความคิดเห็นปานกลาง

ตารางที่ 4-12 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านการจัดการเรียนการสอน
ของผู้สำเร็จการศึกษา

การจัดการเรียนการสอน	ระดับความคิดเห็น		
	$\bar{X}$	S.D	ความหมาย
1. มีการจัดทำแผนการศึกษาไว้อย่างชัดเจน ตลอดหลักสูตร	3.36	0.72	ปานกลาง
2. มีการจัดทำปฏิทินการศึกษาไว้ตลอดระยะเวลาของหลักสูตร	3.30	0.83	ปานกลาง
3. มีการประเมินให้นักศึกษาเข้าใจหลักสูตร และเรื่องราวเกี่ยวกับการดำเนินการศึกษา	3.42	0.77	ปานกลาง
4. มีการบริการแนะแนวให้กับนักศึกษา	3.38	0.83	ปานกลาง
5. มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมเกี่ยวกับการเรียนการสอน	3.30	0.85	ปานกลาง
6. มีการส่งเสริมให้นักศึกษาทำงานเป็นกลุ่ม	3.38	0.97	ปานกลาง
7. มีการส่งเสริมให้นักศึกษามีกิจกรรมร่วมกับสถาบันหรือหน่วยงานอื่น	3.12	0.88	ปานกลาง
8. มีการส่งเสริมให้มีการจัดอบรมและสัมมนา	3.00	0.80	ปานกลาง
9. มีการส่งเสริมนักศึกษาที่มีความสามารถพิเศษ	3.33	1.07	ปานกลาง
10. มีการส่งเสริม ให้มีกิจกรรม เกี่ยวกับการพัฒนาชุมชน	2.96	0.89	ปานกลาง
11. มีการส่งเสริม ให้มีกิจกรรม เกี่ยวกับการอนุรักษ์ วัฒนธรรม ประเพณี	3.20	0.76	ปานกลาง
12. มีการส่งเสริมนักศึกษาที่เรียนดี	3.20	0.82	ปานกลาง
13. มีการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ อย่างเพียงพอ	3.33	0.87	ปานกลาง
14. มีการจัดการเรียนการสอนพอเหมาะสมกับเวลา	3.26	0.78	ปานกลาง
15. อาจารย์มีการแทรกเนื้อหาอื่นๆ ที่เป็นข่าวสาร ข้อมูลหรือเทคโนโลยีปัจจุบัน	3.30	0.81	ปานกลาง
16. จัดให้นักศึกษาทำรายงาน และค้นคว้าเกี่ยวกับงานทางผ้าและเครื่องแต่งกาย	3.60	0.90	มาก
17. อาจารย์มีความเชี่ยวชาญด้านวิชาชีพ	3.90	0.89	มาก
18. อาจารย์ปฏิบัติตนเหมาะสมต่ออาชีพครู	4.01	0.77	มาก
19. อาจารย์มีการใช้สื่อการเรียนการสอนอย่างน้อย 5 ครั้ง/1ภาคเรียน	3.46	0.96	ปานกลาง
20. บรรยากาศภายในห้องเรียนทฤษฎี	3.41	0.83	ปานกลาง

ตารางที่ 4-12 (ต่อ)

การจัดการเรียนการสอน	ระดับความคิดเห็น		
	$\bar{X}$	S.D	ความหมาย
21. บรรยากาศภายในห้องเรียนปฏิบัติ	3.49	0.93	ปานกลาง
22. มีการจัดซ่อมแซมและบำรุงรักษาวัสดุ อุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย ให้มีสภาพใช้การได้ดีอยู่เสมอ	3.14	0.94	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม	3.36	0.86	ปานกลาง

จากตารางที่ 4-12 พบว่า อาจารย์ปฏิบัติตนเหมาะสมต่ออาชีพครูมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}$ = 4.01, S.D. = 0.77) รองลงมาอาจารย์มีความเชี่ยวชาญด้านอาชีพ ($\bar{X}$ = 3.90, S.D. = 0.89) และมีการส่งเสริมให้มีกิจกรรมเกี่ยวกับการพัฒนาชุมชน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X}$ = 2.96, S.D. = 0.89) โดยรวม ด้านการจัดการเรียนการสอนโดยเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 3.36, S.D. = 0.86) ในระดับความคิดเห็นปานกลาง

ตารางที่ 4-13 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านการวัดผลและประเมินผล
ของผู้สำเร็จการศึกษา

การวัดผลและประเมินผล	ระดับความคิดเห็น		
	$\bar{X}$	S.D	ความหมาย
1. มีการตรวจงานที่มอบหมายทุกครั้ง	3.80	0.75	มาก
2. มีการทดสอบระดับความรู้ก่อนการเรียน	3.33	0.74	ปานกลาง
3. มีเกณฑ์ที่วัดและประเมินผลการเรียนที่ชัดเจน	3.44	1.04	ปานกลาง
4. มีการวัดและประเมินผลการเรียนตรงจุดประสงค์การเรียนการสอน	3.65	0.84	มาก
5. มีการทดสอบทุกหน่วยเมื่อจบในแต่ละหน่วยการเรียน	3.69	0.94	มาก
6. มีการสอบทั้งภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติ	3.17	0.83	ปานกลาง
7. ข้อสอบที่ใช้ในการวัดผลเป็นข้อสอบมาตรฐาน	3.34	0.86	ปานกลาง
8. มีการประกาศรายชื่อผู้ไม่มีสิทธิ์สอบอย่างชัดเจน และการทำตารางสอบทุกภาคเรียน	3.47	0.85	ปานกลาง
9. นักศึกษามีโอกาสในการประเมินผลการสอนของอาจารย์ผู้สอน	3.17	0.94	ปานกลาง
10. อาจารย์นำผลจากการประเมินมาปรับปรุงการเรียนการสอน	3.28	0.92	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม	3.49	0.88	ปานกลาง

จากตารางที่ 4-13 พบว่า มีการตรวจงานที่มอบหมายทุกครั้งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}$ = 3.80, S.D. = 0.75) รองลงมา มีการทดสอบทุกหน่วยเมื่อจบในแต่ละหน่วยการเรียน ($\bar{X}$ = 3.69, S.D. = 0.94) และมีการสอบทั้งภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X}$ = 2.96, S.D. = 0.89) โดยรวม ด้านการจัดการวัดผลและประเมินผลโดยเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 3.49, S.D. = 0.88) ในระดับความคิดเห็นปานกลาง

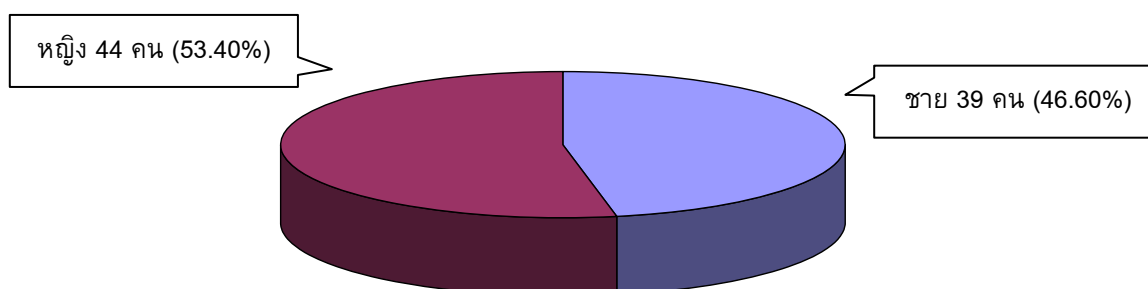
ตารางที่ 4-14 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงาน
ของผู้สำเร็จการศึกษา

ปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงาน	ระดับความคิดเห็น		
	$\bar{X}$	S.D	ความหมาย
1. งานที่รับผิดชอบมากเกินไป	3.23	0.81	ปานกลาง
2. ความร่วมมือของผู้ร่วมงาน	3.03	0.98	ปานกลาง
3. เงินเดือนน้อยเกินไป	3.34	0.93	ปานกลาง
4. ความไม่ปลอดภัยขณะทำงาน	2.76	0.97	ปานกลาง
5. สภาพแวดล้อม ของสถานที่ทำงาน	3.26	0.90	ปานกลาง
6. ความไม่มั่นคงในอาชีพ	3.07	0.93	ปานกลาง
7. ความรู้ทางด้านทฤษฎีที่เรียนมาน้อยเกินไป	3.38	0.83	ปานกลาง
8. การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีที่รวดเร็ว	3.33	0.98	ปานกลาง
9. ความรู้ ด้านภาษาอังกฤษไม่เพียงพอ	4.28	0.81	มาก
10. ความรู้ด้านคอมพิวเตอร์ไม่เพียงพอ	4.28	0.77	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	3.40	0.90	ปานกลาง

จากตารางที่ 4-14 พบว่า ผู้สำเร็จการศึกษามีปัญหาด้านความรู้ภาษาอังกฤษมากที่สุด ($\bar{X} = 4.28$, S.D. = 0.81) รองลงมาความรู้ทางทฤษฎีที่เรียนมาน้อยเกินไป ($\bar{X} = 3.38$, S.D. = 0.83) กล่าวคือ ผู้สำเร็จการศึกษา เห็นว่าตนเองมีความรู้ภาษาอังกฤษไม่เพียงพอ และมีความรู้ทางด้านทฤษฎีน้อยเกินไป ส่วนปัญหาด้านอื่นๆ อยู่ในระดับปานกลางทั้งหมด

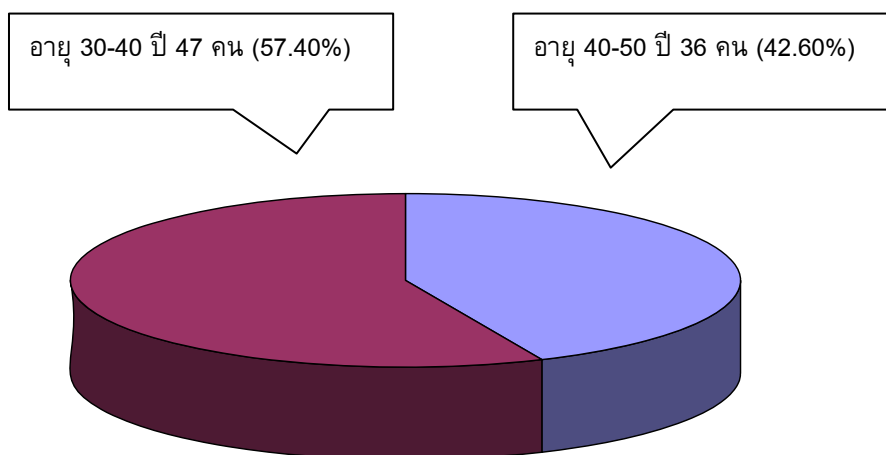
4.5 การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามของหัวหน้างาน

หัวหน้างานที่ตอบแบบสอบถาม จำนวน 83 คน ได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ดังภาพที่ 4-14 ถึง 4-19 และตารางที่ 4-15 ถึง 4-19

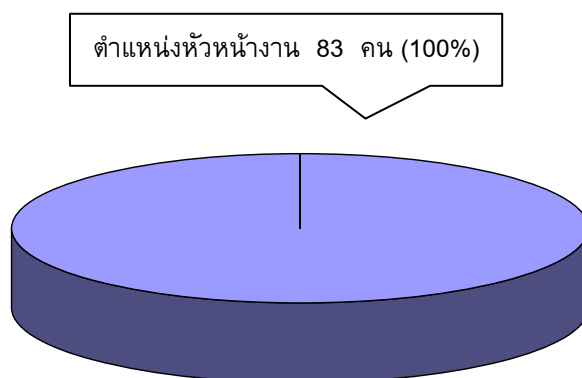
ภาพที่ 4-14 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ

ภาพที่ 4-14 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 83 คน ส่วนใหญ่เป็นหญิง จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 53.40 และเป็นชาย จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 46.60

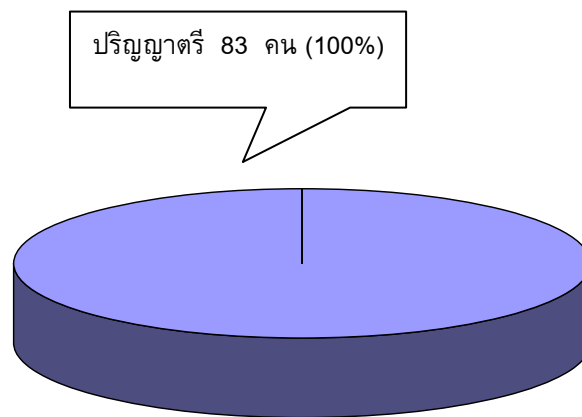
ภาพที่ 4-15 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ

ภาพที่ 4-15 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 83 คน ส่วนใหญ่มีอายุ 30 - 40 ปี จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 57.40 และอายุ 40 - 50 จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 42.60

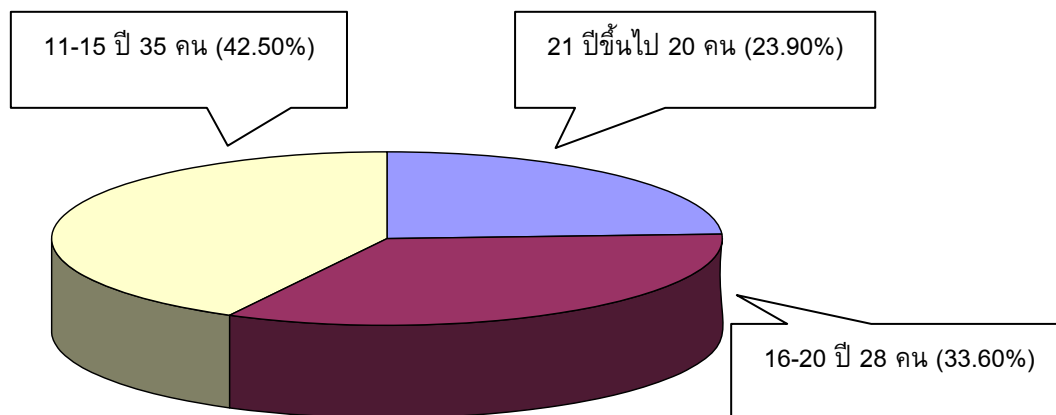
ภาพที่ 4-16 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามตำแหน่งหรือหน้าที่งาน

ภาพที่ 4-16 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีตำแหน่งเป็นหัวหน้างาน จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 100

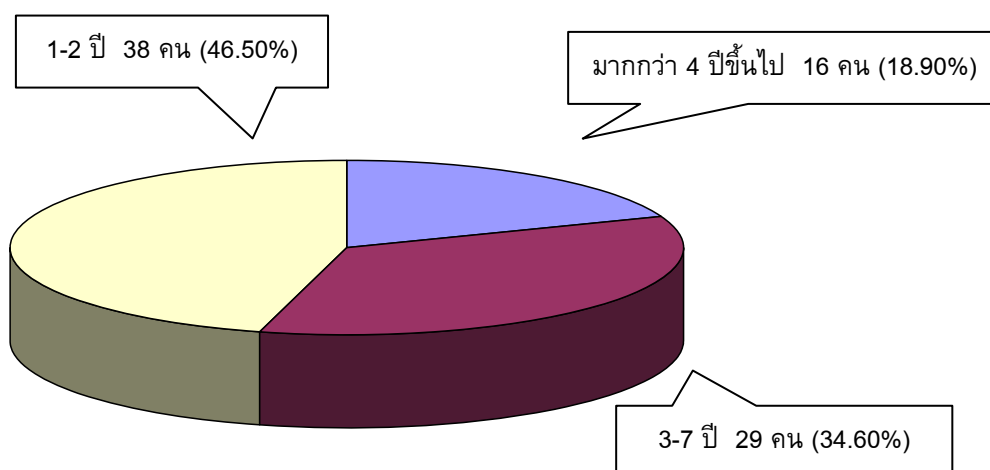
ภาพที่ 4-17 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามวุฒิการศึกษา

ภาพที่ 4-17 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 100

ภาพที่ 4-18 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม
จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน

ภาพที่ 4-18 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 83 คน ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการทำงาน ระหว่าง 11-15 ปี จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 42.50 รองลงมามีประสบการณ์ในการทำงาน อยู่ระหว่าง 16-20 ปี จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 33.60 และมีประสบการณ์ในการทำงาน มากกว่า 21 ปีขึ้นไป จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 23.60

ภาพที่ 4-19 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกเป็นหัวหน้างานโดยตรงของผู้สำเร็จการศึกษา

ภาพที่ 4-19 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 83 คน ส่วนใหญ่เป็นหัวหน้างานในหน้าที่ 1-2 ปี จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 46.50 รองลงมาเป็นหัวหน้างานในหน้าที่ 3-7 ปี จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 34.60 และเป็นหัวหน้างานในหน้าที่ มากกว่า 4 ปีขึ้นไป จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 18.90

ตารางที่ 4-15 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านความรู้ ความสามารถในการปฏิบัติงานของผู้สำเร็จการศึกษา ของหัวหน้างาน

ด้านความรู้ในการปฏิบัติงาน	ระดับความเห็นด้วย					
	ระดับปฏิบัติจริง			ระดับที่ต้องการ		
	($\bar{x}$)	(S.D.)	ความหมาย	($\bar{x}$)	(S.D.)	ความหมาย
1. ด้านความรู้เรื่องผ้า						
1.1 การจำแนกชนิดของเส้นใย	2.04	0.68	น้อย	2.98	0.65	ปานกลาง
1.2 การวิเคราะห์โครงสร้างผ้า	2.06	0.64	น้อย	3.03	0.64	ปานกลาง
1.3 ชื่อทางการค้าของผ้า	2.06	0.69	น้อย	3.09	0.64	ปานกลาง
1.4 คุณสมบัติของผ้าแต่ละชนิด	2.31	0.81	น้อย	3.46	0.94	ปานกลาง
1.5 การดูแลรักษา ,ทำความสะอาดผ้า	3.17	0.61	ปานกลาง	3.07	0.62	ปานกลาง
2. ด้านความรู้เรื่องการออกแบบ						
2.1 การออกแบบเสื้อผ้า	2.34	0.80	น้อย	3.36	0.67	ปานกลาง
2.2 การวิเคราะห์สรีระของคน	2.39	0.85	น้อย	3.74	0.59	มาก
2.3 การพัฒนาแนวความคิดในการออกแบบผ้า	2.34	0.57	น้อย	3.74	0.64	มาก
2.4 ทิศทางความเคลื่อนไหวของแฟชั่น	2.39	0.70	น้อย	3.5	0.75	ปานกลาง
3. ด้านความรู้เรื่องอุตสาหกรรม						
3.1 การทำแบบตัดเสื้อ กระโปรง กางเกง	2.87	0.72	ปานกลาง	4.61	0.65	มากที่สุด
3.2 การขยายแบบตัด	2.38	0.48	น้อย	4.15	0.54	มาก
3.3 การปูผ้า	2.47	0.61	น้อย	3.63	0.72	มาก

ตารางที่ 4-15 (ต่อ)

ด้านความรู้ในการปฏิบัติงาน	ระดับความเห็นด้วย					
	ระดับปฏิบัติจริง			ระดับที่ต้องการ		
	($\bar{x}$)	(S.D.)	ความหมาย	($\bar{x}$)	(S.D.)	ความหมาย
3.4 หลักการใช้คอมพิวเตอร์ในงานอุตสาหกรรม	2.39	0.68	น้อย	4.53	0.50	มากที่สุด
3.5 กระบวนการตัดเย็บในงานอุตสาหกรรม	2.42	0.64	น้อย	4.39	0.75	มาก
3.6 การใช้เครื่องมือ เครื่องจักรในงานอุตสาหกรรม	2.41	0.81	น้อย	4.07	0.57	มาก
3.7 การเลือกวัตถุดิบในการผลิตเสื้อผ้า	2.95	0.58	ปานกลาง	3.63	0.57	มาก
3.8 การคำนวณวัสดุอุปกรณ์ในการผลิต	3.2	0.59	ปานกลาง	3.17	0.45	มาก
3.9 เทคนิควิธีการตัดเย็บในงานอุตสาหกรรม	2.8	0.69	ปานกลาง	4.61	0.58	มาก
3.10 หลักการตรวจสอบคุณภาพ	3.26	0.51	ปานกลาง	4.15	0.62	มาก
4. ด้านความรู้เรื่องการจัดการ						
4.1 การจัดการธุรกิจเสื้อผ้า	3.11	0.69	ปานกลาง	3.66	0.47	มาก
4.2 ระเบียบและวิธีการดำเนินธุรกิจเพื่อการส่งออก	2.52	0.73	ปานกลาง	3.82	0.68	มาก
4.3 การวิเคราะห์กระบวนการผลิตเสื้อผ้า	2.98	0.75	ปานกลาง	4.12	0.52	มาก
4.4 การวางแผนการผลิตเสื้อผ้า	2.92	0.65	ปานกลาง	3.3	0.71	มาก
4.5 การซื้อ	3.17	0.55	ปานกลาง	3.38	0.65	มาก
4.6 การประเมินราคา	2.87	0.68	ปานกลาง	3.2	0.72	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม	2.61	0.69	ปานกลาง	3.62	0.65	มาก

ตารางที่ 4-15 (ต่อ)

ด้านทักษะ ในการปฏิบัติงาน	ระดับความเห็นด้วย					
	ระดับปฏิบัติจริง			ระดับที่ต้องการ		
	($\bar{x}$)	(S.D.)	ความหมาย	($\bar{x}$)	(S.D.)	ความหมาย
1. ทักษะด้านผ้า						
1.1 งานจำแนกและทดสอบชนิดของเส้นใย	2.76	0.53	ปานกลาง	2.82	0.68	ปานกลาง
1.2 งานวิเคราะห์โครงสร้างผ้าการผลิตผ้า	2.69	0.61	ปานกลาง	3.12	0.52	ปานกลาง
1.3 งานทดสอบคุณสมบัติของผ้ากับการใช้งาน	2.92	0.70	ปานกลาง	3.20	0.72	ปานกลาง
2. ทักษะด้านการออกแบบ						
2.1 งานออกแบบ,วาดแบบเสื้อผ้า	2.84	0.60	ปานกลาง	3.71	0.45	มาก
2.2 งานนำเสนอแนวคิดในการออกแบบเสื้อผ้า	2.55	0.73	ปานกลาง	3.82	0.68	มาก
2.3 งานวิเคราะห์ส่วนประกอบของเสื้อผ้า	3.04	0.70	ปานกลาง	3.38	0.65	มาก
3. ทักษะด้านอุตสาหกรรม						
3.1 งานควบคุมมาตรฐานผลิตภัณฑ์	2.90	0.66	ปานกลาง	3.15	0.62	ปานกลาง
3.2 งานทำแบบตัดเสื้อ กระโปรง กางเกง	2.84	0.62	ปานกลาง	4.71	0.45	มากที่สุด
3.3 งานปรับและขยายแบบตัด	2.6	0.68	ปานกลาง	4.63	0.62	มากที่สุด
3.4 งานดัดแปลงแบบตัดมาตรฐาน	2.96	0.69	ปานกลาง	3.2	0.72	ปานกลาง
3.5 งานวางแบบตัดและปูผ้า	2.41	0.63	น้อย	3.3	0.71	ปานกลาง
3.6 งานคำนวณวัตถุดิบการตัดเย็บเสื้อผ้า	3.12	0.79	ปานกลาง	2.71	0.45	ปานกลาง
3.7 งานตรวจสอบคุณภาพ	3.04	0.70	ปานกลาง	2.66	0.47	ปานกลาง

ตารางที่ 4-15 (ต่อ)

ด้านทักษะ ในการปฏิบัติงาน	ระดับความเห็นด้วย					
	ระดับปฏิบัติจริง			ระดับที่ต้องการ		
	($\bar{x}$)	(S.D.)	ความหมาย	($\bar{x}$)	(S.D.)	ความหมาย
4. ทักษะด้านการจัดการ						
4.1 การวางแผนการจัดซื้อผ้า, วัสดุอุปกรณ์	2.55	0.71	ปานกลาง	2.53	0.71	ปานกลาง
4.2 การวิเคราะห์กระบวนการตัดเย็บ	3.41	0.49	ปานกลาง	4.41	0.73	มาก
4.3 งานวิเคราะห์และแก้ปัญหาการจัดการธุรกิจเสื้อผ้า	2.92	0.70	ปานกลาง	3.69	0.79	มาก
4.4 การวางแผนการผลิตเสื้อผ้า	3.12	0.65	ปานกลาง	3.63	0.80	มาก
4.5 งานวิจัยการตลาด	2.26	0.86	น้อย	2.34	0.67	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	2.86	0.67	ปานกลาง	3.38	0.64	น้อย

จากตารางที่ 4-15 ความรู้ ความสามารถในการปฏิบัติงานของผู้สำเร็จการศึกษา ดังนี้

ระดับปฏิบัติจริง ด้านความรู้ เรื่องผ้า พบว่า หัวข้อการดูแลรักษา ทำความสะอาดผ้า มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}$ = 3.17, S.D. = 0.61) ในระดับความคิดเห็นปานกลาง รองลงมา ได้แก่ หัวข้อคุณสมบัติของผ้าแต่ละชนิด ($\bar{X}$ = 2.31, S.D. = 0.81) ในระดับความคิดเห็นน้อย และหัวข้ออื่นๆ ก็มีค่าเฉลี่ยใกล้เคียงกันแต่ยังอยู่ในระดับความคิดเห็นน้อยเช่นเดียวกัน

ระดับที่ต้องการ ด้านความรู้ เรื่องผ้า พบว่า หัวข้อคุณสมบัติของผ้าแต่ละชนิด มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}$ = 3.46, S.D. = 0.94) ในระดับความคิดเห็นปานกลาง รองลงมา ได้แก่ หัวข้อชื่อทางการค้าของผ้า ($\bar{X}$ = 3.09, S.D. = 0.64) ในระดับความคิดเห็นปานกลาง และหัวข้ออื่นๆ ก็มีค่าเฉลี่ยใกล้เคียงกันแต่ยังอยู่ในระดับความคิดเห็นปานกลางเช่นเดียวกัน

ระดับปฏิบัติจริง ด้านความรู้ เรื่องการออกแบบ พบว่า หัวข้อการวิเคราะห์สรีระของคน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}$ = 2.39, S.D. = 0.85) ในระดับความคิดเห็นน้อย รองลงมา ได้แก่ หัวข้อทิศทางความเคลื่อนไหวของแฟชั่น ($\bar{X}$ = 2.39, S.D. = 0.70) ในระดับความคิดเห็นน้อย และหัวข้ออื่นๆ ก็มีค่าเฉลี่ยใกล้เคียงกัน แต่ยังอยู่ในระดับความคิดเห็นน้อยเช่นเดียวกัน

ระดับที่ต้องการ ด้านความรู้ เรื่องการออกแบบ พบว่า หัวข้อการพัฒนาแนวความคิดในการออกแบบผ้า มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}$ = 3.74, S.D. = 0.64) ในระดับความคิดเห็นมาก รองลงมา ได้แก่ หัวข้อการวิเคราะห์สรีระของคน ($\bar{X}$ = 3.74, S.D. = 0.59) ในระดับความคิดเห็นมาก และหัวข้อการออกแบบเสื้อผ้า มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X}$ = 3.36, S.D. = 0.67) ในระดับความคิดเห็นปานกลาง

ระดับที่ปฏิบัติจริง ด้านความรู้ เรื่องอุตสาหกรรม พบว่า หัวข้อหลักการตรวจสอบคุณภาพ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}$ = 3.26, S.D. = 0.51) ในระดับความคิดเห็นปานกลาง รองลงมา ได้แก่ หัวข้อการคำนวณวัสดุอุปกรณ์ในการผลิต ($\bar{X}$ = 3.20, S.D. = 0.59) ในระดับความคิดเห็นปานกลาง และหัวข้อการใช้เครื่องมือ เครื่องจักรในงานอุตสาหกรรม มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X}$ = 3.41, S.D. = 0.81) ในระดับความคิดเห็นน้อย

ระดับที่ต้องการ ด้านความรู้ เรื่องอุตสาหกรรม พบว่า หัวข้อการทำแบบตัดเสื้อ กระโปรง กางเกง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}$ = 4.61, S.D. = 0.65) ในระดับความคิดเห็นมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ หัวข้อหลักการใช้คอมพิวเตอร์ในงานอุตสาหกรรม ($\bar{X}$ = 4.53, S.D. = 0.50) ในระดับความคิดเห็นมากที่สุด และหัวข้อการคำนวณวัสดุอุปกรณ์ในการผลิต มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X}$ = 3.17, S.D. = 0.45) ในระดับความคิดเห็นมาก

ระดับปฏิบัติจริง ด้านความรู้ เรื่องการจัดการ พบว่า หัวข้อการซื้อ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}$ = 3.17, S.D. = 0.55) ในระดับความคิดเห็นปานกลาง รองลงมาได้แก่หัวข้อการจัดการธุรกิจเสื้อผ้า ($\bar{X}$ = 3.11, S.D. = 0.69) ในระดับความคิดเห็นปานกลาง และหัวข้ออื่นๆ ก็มีค่าเฉลี่ยใกล้เคียงกัน แต่ยังอยู่ในระดับความคิดเห็นปานกลางเช่นเดียวกัน

ระดับที่ต้องการ ด้านความรู้ เรื่องการจัดการ พบว่า หัวข้อการวิเคราะห์กระบวนการผลิตเสื้อผ้า มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.12$, S.D. = 0.52) ในระดับความคิดเห็นมาก รองลงมา ได้แก่ หัวข้อการจัดการธุรกิจเสื้อผ้า ($\bar{X} = 3.66$, S.D. = 0.47) ในระดับความคิดเห็นมาก และหัวข้อการประเมินราคา มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 3.20$, S.D. = 0.72) ในระดับความคิดเห็นปานกลาง

ระดับปฏิบัติจริง ทักษะด้านผ้า พบว่า หัวข้องานทดสอบคุณสมบัติของผ้ากับการใช้งาน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 2.92$, S.D. = 0.70) ในระดับความคิดเห็นปานกลาง รองลงมา ได้แก่ หัวข้องานจำแนกและทดสอบชนิดของเส้นใย ($\bar{X} = 2.76$, S.D. = 0.53) ในระดับความคิดเห็นปานกลาง และหัวข้ออื่นๆ ก็มีค่าเฉลี่ยใกล้เคียงกันแต่ยังอยู่ในระดับความคิดเห็นปานกลางเช่นเดียวกัน

ระดับที่ต้องการ ทักษะด้านผ้า พบว่า หัวข้องานทดสอบคุณสมบัติของผ้ากับการใช้งาน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 2.92$, S.D. = 0.70) ในระดับความคิดเห็นปานกลาง รองลงมา ได้แก่ หัวข้องานวิเคราะห์โครงสร้างผ้าการผลิตผ้า ($\bar{X} = 3.12$, S.D. = 0.52) ในระดับความคิดเห็นปานกลาง และหัวข้ออื่นๆ ก็มีค่าเฉลี่ยใกล้เคียงกันแต่ยังอยู่ในระดับความคิดเห็นปานกลางเช่นเดียวกัน

ระดับปฏิบัติจริง ทักษะด้านการออกแบบ พบว่า หัวข้องานวิเคราะห์ส่วนประกอบของเสื้อผ้า มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.04$, S.D. = 0.70) ในระดับความคิดเห็นปานกลาง รองลงมา ได้แก่ งานออกแบบ วาดแบบเสื้อ ($\bar{X} = 2.84$, S.D. = 0.60) ในระดับความคิดเห็นปานกลาง และหัวข้ออื่นๆ ก็มีค่าเฉลี่ยใกล้เคียงกันแต่ยังอยู่ในระดับความคิดเห็นปานกลางเช่นเดียวกัน

ระดับที่ต้องการ ทักษะด้านการออกแบบ พบว่า หัวข้องานนำเสนอแนวคิดในการออกแบบเสื้อผ้า มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.82$, S.D. = 0.68) ในระดับความคิดเห็นมาก รองลงมา ได้แก่ หัวข้องานออกแบบ วาดแบบเสื้อผ้า ($\bar{X} = 3.71$, S.D. = 0.45) ในระดับความคิดเห็นปานกลาง และหัวข้ออื่นๆ ก็มีค่าเฉลี่ยใกล้เคียงกันแต่ยังอยู่ในระดับความคิดเห็นปานกลางเช่นเดียวกัน

ระดับปฏิบัติจริง ทักษะด้านอุตสาหกรรม พบว่า หัวข้องานคำนวณวัตถุดิบการตัดเย็บเสื้อผ้า มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.12$, S.D. = 0.79) ในระดับความคิดเห็นปานกลาง รองลงมา ได้แก่ หัวข้องานตรวจสอบคุณภาพ ($\bar{X} = 3.04$, S.D. = 0.70) ในระดับความคิดเห็นปานกลาง และหัวข้องานวางแผนตัดมาตรฐาน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 2.41$, S.D. = 0.63) ในระดับความคิดเห็นน้อย

ระดับที่ต้องการ ทักษะด้านอุตสาหกรรม พบว่า หัวข้องานทำแบบตัดเสื้อ กระโปรง กางเกง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.71$, S.D. = 0.45) ในระดับความคิดเห็นมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ หัวข้องานปรับและขยายแบบตัด ($\bar{X} = 4.63$, S.D. = 0.62) ในระดับความคิดเห็นมากที่สุด และ หัวข้องานคำนวณวัตถุดิบการตัดเย็บเสื้อผ้า มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 2.71$, S.D. = 0.45) อยู่ในระดับความคิดเห็นปานกลาง

ระดับปฏิบัติจริง ทักษะด้านการจัดการ พบว่า หัวข้อการวิเคราะห์กระบวนการตัดเย็บเสื้อผ้า มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.41$, S.D. = 0.49) ในระดับความคิดเห็นปานกลาง รองลงมา ได้แก่

หัวข้อการวางแผนการผลิตเสื้อผ้า ($\bar{X} = 3.12$, S.D. = 0.65) ในระดับความคิดเห็นปานกลาง และหัวข้องานวิจัยการตลาด มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 2.26$, S.D. = 0.86) ในระดับความคิดเห็นน้อย ระดับที่ต้องการ ทักษะด้านการจัดการ พบว่า หัวข้อการวิเคราะห์กระบวนการตัดเย็บ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.41$, S.D. = 0.73) ในระดับความคิดเห็นมาก รองลงมา ได้แก่ หัวข้องานวิเคราะห์และแก้ปัญหาการจัดการธุรกิจเสื้อผ้า ($\bar{X} = 3.69$, S.D. = 0.79) ในระดับความคิดเห็นมาก และหัวข้องานวิจัยการตลาด มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 2.34$, S.D. = 0.67) ในระดับความคิดเห็นน้อย

จากตารางที่ 4-15 สรุปได้ว่า ด้านความรู้ ความสามารถในการปฏิบัติงานของผู้สำเร็จการศึกษา ระดับปฏิบัติได้จริง นั้นหัวข้อหลักการตรวจสอบคุณภาพมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.26$, S.D. = 0.51) ในระดับความคิดเห็นปานกลาง รองลงมา ได้แก่ หัวข้อการดูแลรักษาทำความสะอาดผ้า ($\bar{X} = 3.17$, S.D. = 0.61) ในระดับความคิดเห็นปานกลาง และหัวข้อการจำแนกชนิดของเส้นใย มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 2.04$, S.D. = 0.68) ในระดับความคิดเห็นน้อย ระดับที่ต้องการนั้น หัวข้อการทำแบบตัดเสื้อ กระโปรง กางเกง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.61$, S.D. = 0.65) ในระดับความคิดเห็นมากที่สุด รองลงมาได้แก่หัวข้อหลักการใช้คอมพิวเตอร์ในงานอุตสาหกรรม ($\bar{X} = 4.53$, S.D. = 0.50) ในระดับความคิดเห็นมากที่สุด และหัวข้อการจำแนกชนิดของเส้นใย มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 2.98$, S.D. = 0.65) ในระดับความคิดเห็นปานกลาง

ด้านทักษะในการปฏิบัติงานของผู้สำเร็จการศึกษา ระดับปฏิบัติได้จริงนั้น หัวข้อการวิเคราะห์กระบวนการตัดเย็บ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.41$, S.D. = 0.49) ในระดับความคิดเห็นปานกลาง รองลงมา ได้แก่ หัวข้องานคำนวณวัตถุดิบการตัดเย็บเสื้อผ้า ($\bar{X} = 3.12$, S.D. = 0.79) ในระดับความคิดเห็นปานกลาง และหัวข้องานวิจัยการตลาด มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 2.26$, S.D. = 0.86) ในระดับความคิดเห็นน้อย ระดับที่ต้องการนั้น หัวข้องานทำแบบตัดเสื้อ กระโปรง กางเกง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.71$, S.D. = 0.45) ในระดับความคิดเห็นมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ หัวข้องานปรับและขยายแบบตัด ($\bar{X} = 4.63$, S.D. = 0.62) ในระดับความคิดเห็นมากที่สุด และหัวข้องานวิจัยการตลาด มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 2.34$, S.D. = 0.67) ในระดับความคิดเห็นน้อย

ตารางที่ 4-16 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษา ตามความคิดเห็นของหัวหน้างาน

คุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษา	ระดับความคิดเห็น		
	$\bar{X}$	S.D	ความหมาย
ด้านคุณลักษณะทั่วไป			
1. ความรับผิดชอบในหน้าที่การงาน	3.96	0.67	มาก
2. ความกระตือรือร้นในการทำงาน	3.30	0.63	ปานกลาง
3. ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการปฏิบัติงาน	3.38	0.60	ปานกลาง
4. ความมีมนุษยสัมพันธ์กับผู้ร่วมงาน	3.63	0.72	มาก
5. ความรวดเร็วในการเรียนรู้งานที่ได้รับมอบหมาย	3.58	0.71	มาก
6. ความซื่อสัตย์ต่อองค์กร	4.14	0.75	มาก
7. รู้จักกาลเทศะ และมีมารยาทดี	3.57	0.75	มาก
8. ยอมรับความคิดเห็นของผู้ร่วมงาน	3.60	0.79	มาก
9. มีความรู้ข้อมูลข่าวสารในงานอาชีพ	3.34	0.59	ปานกลาง
10. สนใจ ศึกษา ค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมเสมอ	3.50	0.69	ปานกลาง
11. การตรงต่อเวลาในการทำงาน	4.03	0.84	มาก
12. เคารพและยอมรับกฎเกณฑ์ขององค์กร	3.60	0.49	มาก
13. มีวิสัยทัศน์กว้างไกล	3.23	0.66	ปานกลาง
14. มีความพยายามปรับปรุงตนเองเพื่อการทำงาน	4.31	0.79	มาก
15. มีการควบคุมอารมณ์ในการทำงาน	3.39	0.49	ปานกลาง
ด้านกิจนิสัยการทำงาน			
1. ปฏิบัติงานตามลำดับขั้นตอน	3.73	0.65	มาก
2. ใช้อุปกรณ์ / เครื่องมืออย่างถูกต้อง	3.85	0.73	มาก
3. คำนึงถึงความปลอดภัยขณะทำงาน	4.31	0.46	มาก
4. ใช้วัสดุอย่างประหยัดและคุ้มค่า	3.92	0.80	มาก
5. จัดเก็บอุปกรณ์ / เครื่องมือในการปฏิบัติงาน	3.98	0.70	มาก
6. รักษาความสะอาดบริเวณปฏิบัติงาน	3.98	0.72	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	3.81	0.68	มาก

จากตารางที่ 4-16 คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษา ดังนี้

ด้านคุณลักษณะทั่วไป พบว่า หัวข้อความพยายามปรับปรุงตนเองเพื่อการทำงาน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.31$, S.D. = 0.79) ในระดับความคิดเห็นมาก รองลงมา ได้แก่ หัวข้อความซื่อสัตย์ต่อองค์กร ($\bar{X} = 4.14$, S.D. = 0.75) ในระดับความคิดเห็นมาก และหัวข้อมีวิสัยทัศน์กว้างไกล มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 3.23$, S.D. = 0.66) ในระดับความคิดเห็นปานกลาง

ด้านกิจนิสัยการทำงาน พบว่า หัวข้อความปลอดภัยขณะทำงาน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.31$, S.D. = 0.46) ในระดับความคิดเห็นมาก รองลงมา ได้แก่ หัวข้อรักษาความสะอาด

บริเวณปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 3.98$, S.D. = 0.72) ในระดับความคิดเห็นมาก และหัวข้อการปฏิบัติงานตามลำดับขั้นตอน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 3.73$, S.D. = 0.65) ในระดับความคิดเห็นมาก

จากตารางที่ 4-16 สรุปได้ว่า คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษา เป็นดังนี้ หัวข้อความพยายามปรับปรุงตนเองเพื่อการทำงาน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.31$, S.D. = 0.46) ในระดับความคิดเห็นมาก รองลงมา ได้แก่ หัวข้อการคำนึงถึงความปลอดภัยขณะทำงาน ($\bar{X} = 4.31$, S.D. = 0.46) และหัวข้อการมีวิสัยทัศน์กว้างไกล มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 3.23$, S.D. = 0.66) ในระดับความคิดเห็นปานกลาง

ตารางที่ 4-17 แสดงข้อมูลแบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับความต้องการ ด้านความรู้ และทักษะของผู้สำเร็จการศึกษา ของหัวหน้างาน

ความต้องการ	ความถี่
ด้านความรู้	
1. การสร้างแบบด้วยมือและคอมพิวเตอร์	12
2. เทคนิคการแยกแบบตัดต่าง ๆ	8
3. การสร้างแบบเสื้อ กางเกง กระโปรง	5
4. ความเข้าใจลักษณะของผ้าว่าเหมาะสมกับ DESIGN	3
ด้านทักษะ	
1. การใช้อุปกรณ์ในการทำแพทเทิร์น เช่น โปรแกรมคอมพิวเตอร์ในการสร้างแบบ	15
2. การใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ในการสร้างแพทเทิร์น	9
3. การปรับแบบมาตรฐาน	4
4. การออกแบบ DESIGN และการแยกแบบให้ถูกต้อง	2

จากตารางที่ 4-17 พบว่า หัวหน้างาน ต้องการให้ผู้สำเร็จการศึกษามีความรู้การสร้างแบบด้วยมือและคอมพิวเตอร์มากที่สุด จำนวน 12 คน รองลงมา เทคนิคการแยกแบบตัดต่าง ๆ จำนวน 8 คน และการสร้างแบบแบบเสื้อ กางเกง กระโปรง จำนวน 5 คน ส่วนน้อยที่สุดมีความเห็นว่า มีความเข้าใจลักษณะของผ้าว่าเหมาะสมกับ DESIGN จำนวน 3 คน ส่วนด้านทักษะ ใช้อุปกรณ์ในการทำแพทเทิร์น เช่น โปรแกรมคอมพิวเตอร์ในการสร้างแบบมากที่สุด จำนวน 15 คน รองลงมา การใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ในการสร้างแพทเทิร์น จำนวน 9 คน และการปรับแบบมาตรฐาน จำนวน 4 คน ส่วนน้อยที่สุดมีความเห็นว่าการออกแบบ DESIGN และการแยกแบบให้ถูกต้อง จำนวน 2 คน

ตารางที่ 4-18 แสดงข้อมูลแบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับ ความต้องการด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษา ของหัวหน้างาน

ความต้องการ	ความถี่
1. มีความรู้และทักษะในการปฏิบัติงาน	18
2. มีความรับผิดชอบ	12
3. มีความกระตือรือร้นในการปฏิบัติหน้าที่	7
4. มีความคิดสร้างสรรค์	3

จากตารางที่ 4-18 พบว่า หัวหน้างาน ต้องการให้ผู้สำเร็จการศึกษามีความรู้ และทักษะในการปฏิบัติงานมากที่สุด จำนวน 18 คน รองลงมา มีความรับผิดชอบ จำนวน 12 คน และมีความกระตือรือร้นในการปฏิบัติหน้าที่ จำนวน 7 คน ส่วนน้อยที่สุดมีความเห็นว่ามี ความคิดสร้างสรรค์ จำนวน 3 คน

ตารางที่ 4-19 แสดงข้อมูลแบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับ ปัญหาในการปฏิบัติงานของผู้สำเร็จการศึกษา ของหัวหน้างาน

ปัญหา	ความถี่
1. ขาดความรู้ด้านทักษะ	22
2. ไม่มีความเข้าใจในการทำงานระบบโรงงาน	12
3. ควรเน้นในการปฏิบัติงานได้จริง	7

จากตารางที่ 4-19 พบว่า ผู้สำเร็จการศึกษายังขาดทักษะการปฏิบัติมากที่สุด จำนวน 22 คน รองลงมาไม่มีความเข้าใจในการทำงานระบบโรงงาน จำนวน 12 คน และควรเน้นในการปฏิบัติได้จริง จำนวน 7 คน

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “การประเมินผลหลักสูตรคหกรรมศาสตรบัณฑิต (ต่อเนื่อง) พุทธศักราช 2543 สาขาวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย คณะคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ พระนครใต้” ผู้วิจัยได้กำหนดวัตถุประสงค์ ดังนี้

เพื่อศึกษาและประเมินผลหลักสูตรหลักสูตรคหกรรมศาสตรบัณฑิต (ต่อเนื่อง) พุทธศักราช 2543 สาขาวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย คณะคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ พระนครใต้

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้เชี่ยวชาญหลักสูตร จำนวน 5 คน ได้นำแบบสอบถามไปเก็บด้วยตนเอง ได้รับแบบสอบถามที่สมบูรณ์กลับคืน 5 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 อาจารย์ จำนวน 8 คน ได้รับแบบสอบถามที่สมบูรณ์กลับคืน 8 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 นักศึกษา จำนวน 42 คน ได้รับแบบสอบถามที่สมบูรณ์กลับคืน จำนวน 42 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 ผู้สำเร็จการศึกษา ปี พ.ศ. 2545-2547 กับหัวหน้างาน ได้ส่งแบบสอบถามไปพร้อมกันทั้งหมด 177 ฉบับ ได้รับแบบสอบถามที่สมบูรณ์กลับคืน จำนวน 83 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 46.89

การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรม SPSS ในการหาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 การประเมินด้านบริบท (Context Evaluation)

ทั้งกลุ่มผู้เชี่ยวชาญหลักสูตร และอาจารย์ มีความเห็นว่า วัตถุประสงค์ของหลักสูตร มีความสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน และสามารถนำไปปฏิบัติให้เกิดผลจริงได้ ในระดับความคิดเห็นมาก มีความเหมาะสมในการระบุถึงความสามารถในการประกอบอาชีพ ในระดับความคิดเห็นมาก และมีการใช้ภาษาที่ชัดเจนและง่ายต่อความเข้าใจ ในระดับความคิดเห็นมาก

ในเรื่องโครงสร้างหลักสูตร มีความเห็นว่า จำนวนหน่วยกิตตลอดหลักสูตร และจำนวนหน่วยกิตในแต่ละหมวดวิชา มีความเหมาะสม ในระดับความคิดเห็นมาก

และเนื้อหาสาระของหลักสูตรทุกหมวดวิชา มีความเหมาะสมกับจำนวนหน่วยกิต และสภาพปัจจุบัน ในระดับความคิดเห็นมาก อีกทั้งเนื้อหาวิชา มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ในระดับความคิดเห็นมาก โดยที่ยังควรจัดทุกรายวิชาไว้ในหลักสูตรตามเดิม

5.1.2 การประเมินด้านปัจจัยเบื้องต้น (Input Evaluation)

5.1.2.1 ปัจจัยด้านอาจารย์

พบว่า อาจารย์ส่วนใหญ่เป็นอาจารย์ประจำ มีตำแหน่งเป็นอาจารย์ วุฒิการศึกษาปริญญาโท มีประสบการณ์การสอนต่ำกว่า 1 ปี และสอนที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ พระนครใต้ มาแล้ว 20 ปีขึ้นไป

5.1.2.2 ปัจจัยด้านนักศึกษา

พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ก่อนเข้าศึกษาในหลักสูตรคหกรรมศาสตรบัณฑิต(ต่อเนื่อง) สาขาผ้าและเครื่องแต่งกาย ส่วนใหญ่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับดี และสิ่งจูงใจที่เข้าศึกษาต่อในอันดับแรก คือ ต้องการเพิ่มวุฒิการศึกษา

5.1.2.3 ปัจจัยด้านผู้สำเร็จการศึกษา

พบว่า ผู้สำเร็จการศึกษา ส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาใน ปีการศึกษา 2547 โดยใช้เวลาการทำงานทำ 1-3 เดือน ปัจจุบันทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม ส่วนใหญ่เป็นพนักงานหรือเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติ มีรายได้ที่ได้รับต่อเดือน 12,001-15,000 บาท

5.1.2.4 ปัจจัยด้านการอำนวยความสะดวก ในอุปกรณ์การเรียนการสอน ตำรา และสถานที่เรียน

พบว่านักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษา มีความเห็นว่า อุปกรณ์การเรียนการสอน ตำรา และสถานที่เรียน มีความสอดคล้องกับเนื้อหาวิชา และมีความสะดวกในการใช้บริการ ในระดับความคิดเห็นระดับปานกลาง อีกทั้งมีคุณภาพดีและทันสมัย มีปริมาณเพียงพอกับผู้สอนและผู้เรียน ในระดับความคิดเห็น ปานกลาง

5.1.3 การประเมินกระบวนการ (Process Evaluation)

พบว่า ทั้งนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษา มีความเห็นว่าการจัดการเรียนการสอน ส่วนใหญ่อยู่ในระดับความคิดเห็นปานกลาง ยกเว้น การจัดทำแผนการศึกษาไว้อย่างชัดเจน ตลอดหลักสูตร การปฐมนิเทศให้นักศึกษาเข้าใจหลักสูตร และเรื่องราวเกี่ยวกับการดำเนินการศึกษา การส่งเสริมให้นักศึกษาทำงานเป็นกลุ่ม การส่งเสริมนักศึกษาที่เรียนดี การจัดหาวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ อย่างเพียงพอ อาจารย์มีการแทรกเนื้อหาอื่นๆ ที่เป็นข่าวสารข้อมูลหรือเทคโนโลยีปัจจุบัน จัดให้นักศึกษาทำรายงาน และค้นคว้าเกี่ยวกับงานทางผ้าและเครื่องแต่งกาย อาจารย์มีความเชี่ยวชาญด้านวิชาชีพและปฏิบัติตนเหมาะสมกับอาชีพครู และอาจารย์มีการใช้สื่อการเรียนการสอนอย่างน้อย 5 ครั้ง/1ภาคเรียน อยู่ในระดับความคิดเห็นมาก

และการวัดผลและประเมินผล โดยรวมมีความเหมาะสม ในระดับความคิดเห็นปานกลาง ยกเว้น การตรวจงานที่มอบหมายทุกครั้ง การวัดและประเมินผลการเรียนตรงจุดประสงค์ การเรียนการสอน การทดสอบทุกหน่วยเมื่อจบในแต่ละหน่วยการเรียน และการสอบทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ในระดับความคิดเห็นมาก

5.1.4 การประเมินผลผลิต (Product Evaluation)

5.1.4.1 ความรู้ความสามารถที่ได้รับ พบว่า ผู้สำเร็จการศึกษา มีความเห็นว่าเป็นวิชาที่เปิดสอนในหลักสูตรไม่ว่าจะเป็นในหมวดวิชาพื้นฐาน หมวดวิชาชีพ และหมวดวิชาเลือกเสรี โดยรวมในระดับความคิดเห็น มาก

5.1.4.2 ประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพ พบว่า ผู้สำเร็จการศึกษา มีความเห็นว่าเป็นรายวิชาที่เปิดสอนในหลักสูตรมีประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพ โดยรวมในระดับความคิดเห็นมาก

5.1.4.3 หัวหน้างานของผู้สำเร็จการศึกษา ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุ 30-40 ปี มีตำแหน่งงานเป็นหัวหน้างาน มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี มีประสบการณ์ในการทำงานส่วนใหญ่ 11-15 ปี ซึ่งเป็นหัวหน้างานของผู้สำเร็จการศึกษามาแล้ว 1-2 ปี และให้ความคิดเห็นในด้านความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานของผู้สำเร็จการศึกษา พบว่า มีความรู้ ทักษะทางด้านผ้าและเครื่องแต่งกายปฏิบัติงานได้จริง โดยรวมในระดับความคิดเห็นปานกลาง มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ โดยรวมในระดับความคิดเห็นมาก ยกเว้น ความกระตือรือร้นในการทำงาน ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการปฏิบัติงาน มีความรู้ข้อมูลข่าวสารในงานอาชีพ สนใจศึกษาค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมเสมอ มีวิสัยทัศน์กว้างไกล และมีการควบคุมอารมณ์ในการทำงาน ในระดับความคิดเห็นปานกลาง และมีข้อเสนอแนะว่า ควรเน้นในด้านการฝึกทักษะในการทำแพทเทิร์นและคอมพิวเตอร์ และควรมีรู้และเข้าใจในระบบการทำงานในงานอุตสาหกรรมให้มากขึ้น

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

ผลจากการประเมินผลหลักสูตรคหกรรมศาสตรบัณฑิต (ต่อเนื่อง) พุทธศักราช 2543 สาขาวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย คณะคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ พระนครใต้ มีประเด็นที่ผู้วิจัยจะนำมาอภิปรายในด้านต่าง ๆ ดังนี้

5.2.1 การประเมินด้านบริบท (Context Evaluation)

จากผลการวิจัย ผู้เชี่ยวชาญหลักสูตร และอาจารย์ผู้สอน มีความเห็นว่าเป็นวัตถุประสงค์ของหลักสูตร มีการใช้ภาษาที่ชัดเจนและง่ายต่อความเข้าใจ สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน และสามารถนำไปปฏิบัติให้เกิดผลจริงได้ ในระดับความคิดเห็นมาก ซึ่งการกำหนดวัตถุประสงค์ของหลักสูตรนี้ สุมิตร (2523: 58-64) กล่าวว่าไว้ว่าการใช้ภาษาที่ง่ายแก่การเข้าใจ และการตีความหมาย ซึ่งสอดคล้องกับ สัจด์ (2527: 65) ที่ได้กล่าวถึงการเขียนข้อความของวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ว่ามีหลายระดับตั้งแต่ระดับกว้างที่สุด คือปณิธานการศึกษา จนถึงระดับแคบที่สุด มีความเฉพาะเจาะจง จะใช้ภาษาสำหรับกำหนดข้อความของวัตถุประสงค์ที่มีความกว้างหรือลึกแตกต่างกัน นอกจากนี้การจัดประเภทของความมุ่งหมายออกเป็นด้านๆ อาทิ ด้านความรู้ ทักษะ และเจตคติ จะช่วยให้วัตถุประสงค์มีความกระชับชัดเจน จึงเป็นประโยชน์ในการนำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติ ดังนั้นวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ควรเน้นการใช้ภาษาให้ชัดเจน

เข้าใจง่าย ควรสอนให้บรรลุเป้าหมายตามที่ระบุไว้ สนองความต้องการของผู้เรียน และความต้องการของสังคม

5.2.2 การประเมินด้านปัจจัยเบื้องต้น (Input Evaluation)

จากผลการวิจัย เรื่องสถานภาพของอาจารย์ พบว่า คุณวุฒิของอาจารย์ส่วนใหญ่ไม่เป็นไปตามเกณฑ์ของทบวงมหาวิทยาลัย ในด้านคุณวุฒิการศึกษา ตามประกาศทบวงมหาวิทยาลัย ซึ่งระบุถึงคุณสมบัติของอาจารย์ผู้สอน ผู้สอบวิทยานิพนธ์ และผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษาต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้ (ทบวงมหาวิทยาลัย, 2533)

1. วุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่าในสาขาวิชานั้น
2. หากมีวุฒิต่ำกว่าต้องมีตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่าผู้ช่วยศาสตราจารย์
3. หรือเป็นผู้มีผลงานวิจัยนอกเหนือจากงานวิจัยเพื่อรับปริญญา
4. หรือเป็นผู้ชำนาญพิเศษในสาขานั้น

แต่อย่างไรก็ตาม อาจารย์ที่สอนในหลักสูตร ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการสอนยาวนาน และมีประสบการณ์สอนมากกว่า 20 ปีขึ้นไป ทำให้มีความเชี่ยวชาญในสาขาวิชานั้นๆ ซึ่งเมื่อพิจารณาแล้ว ถือได้ว่าอาจารย์ผู้สอนในหลักสูตรเป็นผู้ชำนาญพิเศษในสาขา ซึ่งตรงกับงานวิจัย สุมิตร (2523: 130) ได้กล่าวว่าครูผู้สอนมีบทบาทหน้าที่หลัก คือการสอน ซึ่งต้องใช้หลักสูตรประกอบการเรียนการสอน ทำแผนการสอนหรือการกำหนดการสอน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ ดังนั้นครูผู้สอนจึงเป็นบุคคลที่อยู่ในฐานะผู้ใช้หลักสูตรโดยตรง และมีความสำคัญที่สุดในการนำหลักสูตรไปสู่แนวทางในการปฏิบัติ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมพงษ์ (2533: 177) พบว่า อาจารย์มีคุณลักษณะเหมาะสมมาก เพราะอาจารย์เป็นผู้มีประสบการณ์ด้านการสอนมาก มีจิตสำนึกในหน้าที่รับผิดชอบ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีจรรยาบรรณในวิชาชีพครู และปฏิบัติตนเป็นตัวอย่างที่ดีในการปฏิบัติงาน

โครงสร้างหลักสูตร พบว่า จำนวนหน่วยกิตตลอดหลักสูตร และจำนวนหน่วยกิตในแต่ละหมวดวิชามีความเหมาะสม ในระดับความคิดเห็นมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้เชี่ยวชาญหลักสูตรและอาจารย์ผู้สอน เห็นว่าโครงสร้างหลักสูตร จำนวนหน่วยกิตของแต่ละหมวดวิชากำหนดไว้เหมาะสมดีแล้ว

เนื้อหาสาระของหลักสูตร พบว่า เนื้อหาของรายวิชามีความเหมาะสมและทันสมัย มีความสอดคล้องกับสภาพปัจจุบัน และสามารถนำไปประกอบอาชีพ โดยที่ยังควรจัดทุกรายวิชาไว้ในหลักสูตรตามเดิม ซึ่ง ชำรง (2532: 83) ได้กล่าวว่า เนื้อหาวิชาควรมีความรู้หลายๆ ประเภท มีความสอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของผู้เรียน เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นในการแสวงหาความรู้ และการสร้างความเข้าใจในการเรียนมากขึ้น

ปัจจัยด้านการอำนวยความสะดวก ในอุปกรณ์การเรียนการสอน ตำรา และสถานที่เรียน พบว่ามีปริมาณเพียงพอ มีคุณภาพทันสมัย มีความสะดวกในการใช้บริการปานกลาง ยกเว้น สื่อทัศนูปกรณ์ เช่นเครื่องฉายวิดีโอ เครื่องฉายสไลด์และเครื่องฉายข้ามศีรษะที่ใช้ในการเรียน

การสอน มีปริมาณเพียงพอ ในระดับความคิดเห็นน้อย และมีคุณภาพทันสมัยอยู่ในสภาพดี ในระดับความคิดเห็นปานกลาง เมื่อเทียบกับงานวิจัยของ อัจฉรา (2538: 213-214) พบว่า ควรมีอุปกรณ์ฝึกปฏิบัติที่ทันสมัย และควรซ่อมแซมอุปกรณ์การเรียนการสอนให้ใช้งานได้ ควรเพิ่มจำนวนให้มากขึ้น และมีความทันสมัยให้มากขึ้น ควรมีอุปกรณ์ฝึกปฏิบัติ ควรจัดหา เอกสาร ตำรา ให้เพียงพอกับความต้องการใช้ในการศึกษา ค้นคว้า และมีความทันสมัย

5.2.3 การประเมินกระบวนการ (Process Evaluation)

การจัดการเรียนการสอนด้านหลักสูตร ด้านกิจกรรมระหว่างการศึกษา ด้านการให้บริการ และด้านการวัดผลและประเมินผล ส่วนใหญ่นักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษา โดยรวมมีความเห็น ในระดับปานกลาง

5.2.4 การประเมินผลผลิต (Product Evaluation)

ผู้สำเร็จการศึกษา ส่วนใหญ่ทำงานในตำแหน่งพนักงานหรือเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน ในด้านการทำแพคเกจ การจัดซื้อ และการขยายไซต์แบบต่างๆ ซึ่งแสดงว่าเป็นที่ยอมรับได้ ในสถานประกอบการระดับหนึ่ง แต่ควรเพิ่มเนื้อหาความรู้ด้านอุตสาหกรรม ในเรื่องการทำแบบ ตัดเสื้อ กระโปรง กางเกง การใช้คอมพิวเตอร์ในงานอุตสาหกรรม งานปรับและขยายแบบตัด ตลอดจนการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร ทั้งการเขียน และการพูด เนื่องจากต้องนำไปใช้งานมาก ทำให้เป็นจุดอ่อนอย่างหนึ่งของผู้สำเร็จการศึกษา ในเรื่องภาษา ซึ่งส่งผลกระทบต่อ การเลื่อน ตำแหน่งให้สูงขึ้นด้วย ส่วนในการปฏิบัติงานสามารถทำให้หัวหน้างานมีความพึงพอใจระดับ ความคิดเห็นปานกลาง และคุณลักษณะอันพึงประสงค์อยู่ในระดับความคิดเห็นมาก

5.3 ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

ผลจากการวิจัยมีข้อเสนอแนะ ซึ่ง คณะกรรมการศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล กรุงเทพมหานคร ควรดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องในแต่ละด้าน ดังต่อไปนี้

5.3.1 การปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร ควรมีการปรับปรุงวัตถุประสงค์ของหลักสูตรให้มีความสอดคล้องกับสภาพสังคมและความต้องการตลาดแรงงานในปัจจุบัน เนื่องจากวัตถุประสงค์ของหลักสูตรที่กำหนดไว้เป็นเวลานาน สภาพของสังคมเปลี่ยนไป ความต้องการของสังคม และตลาดแรงงานย่อมเปลี่ยนไปด้วย จึงควรมีการพิจารณากำหนดวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ให้สอดคล้องและเหมาะสมต่อความต้องการของสังคมและตลาดแรงงานให้มากที่สุด

5.3.2 ด้านเนื้อหาสาระของหลักสูตร ควรมีการปรับปรุงรายวิชาที่มีความซ้ำซ้อน ควรเพิ่ม เนื้อหาวิชาที่ทันสมัยให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน และความต้องการของสังคม ปัจจุบัน และปรับปรุงหน่วยกิตของหมวดวิชาด้านการปฏิบัติให้มากขึ้น เพื่อสร้างประสบการณ์ ตรงกับนักศึกษา

5.3.3 ด้านอำนวยความสะดวกในการเรียน ในเรื่องอุปกรณ์การเรียนการสอน ตำราเรียน และสถานที่เรียน ควรมีการสำรวจคุณภาพการใช้งานของอุปกรณ์การเรียนการสอน เพื่อ

บำรุงรักษา ซ่อมแซม ให้ใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และตำราเรียน ควรมีการจัดซื้อตำรา ด้านความรู้เกี่ยวกับผ้าและเครื่องแต่งกายที่ทันสมัย

5.3.4 ด้านกระบวนการเรียน การสอน อาจารย์ควรมีการปรับปรุงเทคนิคการสอน การใช้ สื่อการสอนที่ทันสมัย ควรมีการเชิญวิทยากรภายนอกมาบรรยาย และควรมีการจัดการเรียน การสอน ให้มีการศึกษานอกสถานที่

5.3.5 ด้านผลผลิต ประสิทธิภาพของผู้สำเร็จการศึกษา ควรเน้นในด้านการปฏิบัติ เพื่อให้ ผู้เรียนเกิดทักษะ และความชำนาญในด้านสาขามากขึ้น

5.4 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

5.4.1 ควรมีการวิจัยเจาะลึกแบบวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้วิธีการสังเกตหรือสัมภาษณ์ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความเที่ยงตรงยิ่งขึ้น โดยเฉพาะความแตกต่างระหว่างความรู้ ความสามารถ ที่ได้รับ และประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพ เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงหลักสูตรให้มี ประสิทธิภาพ

5.4.2 ควรมีการประเมินผลหลักสูตรคหกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาผ้าและเครื่องแต่งกาย โดยเมื่อนอกเหนือจาก CIPP Model เพื่อนำผลที่ได้จากการวิจัยเปรียบเทียบ และนำไป พัฒนาหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพขึ้นไป และควรใช้วิธีการเก็บข้อมูลแบบอื่นๆ เช่น การสัมภาษณ์ เป็นต้น

5.4.3 ศึกษาปัจจัยที่จะเป็นการเสริมให้ผู้สำเร็จการศึกษาไปแล้ว สามารถทำงานได้อย่างมี ประสิทธิภาพมากขึ้น ทันต่อเทคโนโลยีและสภาพเศรษฐกิจที่มีการเปลี่ยนแปลง

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. **หลักสูตรใหม่ เอกสารแนะแนวหลักสูตรประถมศึกษา**

2521. กรุงเทพมหานคร : เซ็ลทรัลเอ็กเพรสศึกษา, 2521.

กัลชณิซ แยมักดี. **การประเมินผลหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง**

พุทธศักราช 2540 ประเภทบริหารธุรกิจ สาขาวิชาธุรกิจโรงแรม วิทยาลัย

อาชีวศึกษาเอี่ยมละออ. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชา

บริหารอาชีพและเทคโนโลยีศึกษา ภาควิชาบริหารเทคนิคศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ, 2547.

_____. **วารสารวิชาการ.** กรุงเทพมหานคร : คຸຣຸສກຸລາດພຣ້າວ, 2548.

_____. **วารสารศึกษาไทย.** กรุงเทพมหานคร : คຸຣຸສກຸລາດພຣ້າວ, 2548.

_____. **หลักสูตรคหกรรมศาสตรบัณฑิต และหลักสูตรคหกรรมศาสตรบัณฑิต**

(ต่อเนื่อง) สาขาวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัย

เทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ พระนครใต้, ม.ป.ป.

ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์. **การพัฒนาหลักสูตร หลักการและแนวปฏิบัติ.** กรุงเทพมหานคร :

ห้างหุ้นส่วนจำกัด อลิ้น เพรส, 2539.

ฉลวย ชีระเผ่าพงศ์. **การวิเคราะห์งานและอาชีพเพื่อการพัฒนาหลักสูตรอุตสาหกรรมศิลป์.**

กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาพื้นฐานอุตสาหกรรมศึกษา คณะวิชาช่างอุตสาหกรรม

วิทยาลัยครูพระนคร, 2530.

ฉลอง บุญญานันต์. “การประเมินผลหลักสูตร.” **วารสารสุขศึกษา.** 8(29), (มกราคม-

เมษายน 2528) : 49-67.

ชนิดา จันทระ. **การประเมินหลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า**

คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์ พุทธศักราช 2530.

วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาไฟฟ้า ภาควิชา

ครุศาสตร์ไฟฟ้า บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ,

2541.

ช่อทิพย์ โลหะกุลวิช. การประเมินผลหลักสูตรอุตสาหกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา เทคโนโลยีเครื่องกล (ออกแบบแม่พิมพ์) พุทธศักราช 2536 วิทยาลัยเทคโนโลยี อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ. วิทยานิพนธ์ วิศวกรรมศาสตรอุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารอาชีพและเทคโนโลยีศึกษา ภาควิชา บริหารเทคโนโลยีศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ, 2546.

ชูจิตร์ รินทะวงศ์. การประเมินผลหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชา อาหารและโภชนาการ สายวิชาคหกรรมศาสตร์ (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม) พุทธศักราช 2534 ของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล. วิทยานิพนธ์การศึกษา มหาบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2541.

ธวัชชัย ชัยจิรฉายกุล. การพัฒนาหลักสูตรแนวคิดสู่การปฏิบัติ. กรุงเทพมหานคร : อักษรบัณฑิต, 2523.

ธำรง บัวศรี. ทฤษฎีหลักสูตร : การออกแบบและพัฒนา. กรุงเทพมหานคร : เอรಾವิน การพิมพ์, 2531.

_____. ทฤษฎีหลักสูตรการออกแบบและพัฒนา. กรุงเทพมหานคร : ศุภสกาลาดพร้าว, 2532.

ประสิทธิ์ ประมงอุดมรัตน์. การประเมินผลหลักสูตรครุศาสตรอุตสาหกรรมบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมโยธา ภาควิชาครุศาสตรอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้าพระนครเหนือ. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรอุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีเทคนิคศึกษา ภาควิชาครุศาสตร์เทคโนโลยี บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ, 2532.

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพมหานคร : ศูนย์ส่งเสริมกรุงเทพ , 2535.

พัชรารัตน์ เข็นเสถียร. การติดตามผลบัณฑิตสาขาผ้าและเครื่องแต่งกาย-อุตสาหกรรม เครื่องแต่งกาย คณะคหกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล. วิทยานิพนธ์ วิศวกรรมศาสตรอุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารอาชีพและเทคโนโลยีศึกษา ภาควิชา บริหารเทคโนโลยีศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ, 2542.

พิศมัย ถิระแก้ว. หลักสูตรประถมศึกษา. กรุงเทพมหานคร : ฝ่ายเอกสารและตำรา สถาบัน ราชภัฏสวนดุสิต, 2544.

- ภูวดล ศิริวิวัฒนากุล. การติดตามผลการปฏิบัติงานของมหาบัณฑิตครุศาสตร์ไฟฟ้า
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์
อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารอาชีวและเทคนิคศึกษา ภาควิชา
บริหารเทคนิคศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ,
2535.
- เมธี ปิลันธนาภ. การบริหารอาชีวและเทคนิคศึกษา. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์
โอเดียนสตาร์, 2533.
- รวงทอง ลาฟอย. การติดตามผลการปฏิบัติงานของมหาบัณฑิต สาขาการวัดผล
การศึกษามหาวิทยาลัยมหาสารคาม. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาการวัดผลการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2543.
- ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพมหานคร :
ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ, 2535.
- ศุภชัย ทรงศิลป์. การประเมินผลหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชา
เครื่องกล ภาควิชาครุศาสตร์เครื่องกล สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
พระนครเหนือ พ.ศ. 2517. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต
สาขาวิชาเครื่องกล ภาควิชาครุศาสตร์เครื่องกล บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยี
พระจอมเกล้าพระนครเหนือ, 2542.
- สังัด อุทรานันต์. พื้นฐานและหลักการพัฒนาหลักสูตร. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์วังเดือ
, 2527.
- สมพงศ์ ตั้งพงษ์. การประเมินผลหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง วิชาเอก
พลศึกษา พุทธศักราช 2529 ของกรมพลศึกษา. ปรินิพนธ์การศึกษ
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2533.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ 2542.
กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2546.
- สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา. แผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
ทบวงมหาวิทยาลัย พ.ศ. 2547-2549. กรุงเทพมหานคร : กระทรวงศึกษาธิการ, 2547.
- สุบรรณ ตาคำวัน. การประเมินผลหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต สาขาวิชา
วิศวกรรมโยธา หลักสูตรพุทธศักราช 2541 ภาควิชาครุศาสตร์โยธา
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาโยธา ภาควิชาครุศาสตร์โยธา
บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ, 2544.

สุมิตร คุณานุกร. **หลักสูตรและการสอน**. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์
ชวนพิมพ์, 2523.

โสริยา ชินอม. **การประเมินผลหลักสูตรฝึกอบรมระยะสั้นวิชาเบเกอร์รี่ ของสถาบัน
เทคโนโลยีราชมงคล. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชา
บริหารอาชีวและเทคนิคศึกษา ภาควิชาบริหารเทคนิคศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ, 2543.**

อัจฉรา ผ่องวิทยา. **การประเมินผลหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต โปรแกรมวิชา
การจัดการทั่วไป (หลังอนุปริญญา) วิทยาลัยครูเทพสตรี. ปริญญานิพนธ์
การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2538.**

อุไร อภิชาติบรรลือ. **การประเมินผลหลักสูตรอุตสาหกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา
วิศวกรรมเครื่องกล คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
พ.ศ. 2533. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาเครื่องกล
ภาควิชาครุศาสตร์เครื่องกล บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
พระนครเหนือ, 2537.**

เอกราช อุดระ. **การติดตามผลการปฏิบัติงานของผู้สำเร็จระดับปริญญาตรี วิชาเอก
อุตสาหกรรมศิลป์ที่ปฏิบัติงานอยู่ในวิทยาลัยครู. ปริญญานิพนธ์การศึกษา
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2520.**

ภาษาอังกฤษ

Barbara, Anne and Blisard, Allen. "A Follow –up Study of the Graduates of the Adult
and Extension Education and the Vocational Education Program at Texas
A & M University." **Dissertation Abstracts International**. (December 1982) :
1791A.

Beaucham, George A. **The Curriculum of Elementary School**. Boston : Aiiyr and
Barco, Inc., 1975.

Bobbitt, Flanklin. **The Curriculum**. Boston : Houghton Mifflin, 1918.

Cronbach, Lee J. **Essentials of Psychological Testing**. New York : Harper & Row,
1970.

Fox, Robert S. "The Sources of Curriculum Development." **Theory into pratice**.
1 (1962) : 204.

Good, V. Carter. **Dictionary of Education**. New York : McGraw-Hill Inc, 1973.

Stufflebeam, Danail L., et.al. **Education Evaluation and Decision Making**.

Itasca, Illinois : Peacock Publisher Inc., 1971.

Taba, Hilda. **Curriculum Development : Theory and practice**. New York : Harcourt
Brace & Word Inc., 1971.

Tyler, Ralph W. **Basic Principle of Curriculum and Instruction**. Chicago : University
of Chicago Press, 1975.

Wentling, T. L. **Evaluation of Occupation and Training Program**. 2nd ed. Boston :
Allyn and Eacon, Inc., 1980.

ภาคผนวก ก

- หนังสือแต่งตั้งกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
- หนังสืออนุมัติหัวข้อวิทยานิพนธ์
- หนังสือขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม
- หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล
- แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

คณะกรรมการบริหารงานพิเศษ	
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม, สจพ.	
รับที่	มท 38/49 เวลา 1400
วันที่	19 ส.ย. 2549

คำสั่งบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ๔๐๘ /2549

เรื่อง แต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ขอแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การประเมินผลหลักสูตรคหกรรมศาสตรบัณฑิต (ต่อเนื่อง) พุทธศักราช 2543 สาขาวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย คณะคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ พระนครใต้" ของ นางสาวธัญชนก ลิ้มประเสริฐ รหัสประจำตัว 46-2048-103-8 นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาบริหารอาชีพและเทคโนโลยีศึกษา ดังมีรายนามต่อไปนี้

1. รองศาสตราจารย์ ดร.ศรีเพ็ญ เศรษฐเสถียร	อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชูจิตร์ วินทะวงศ์	อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

สั่ง ณ วันที่ 7 มิถุนายน พ.ศ. 2549

(รองศาสตราจารย์ ดร.วิบูลย์ ชื่นแซก)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

เรียน น.อ. จิตวิภา ๑
เพื่อโปรดทราบ/เห็นชอบ
จากฝ่าย นส.

Om
19 มิ.ย. 49.
นางสาว/จกน.ผ.ม
21.6.049.

ภาควิชาบริหารเทคนิคศึกษา	
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม, สจพ.	
รับที่ ๒๓.๑๘๘/๔๙	เวลา ๑๔.๐๐
วันที่ ๒๑ ส.ย. ๒๕๔๙	

ประกาศบัณฑิตวิทยาลัย

เรื่อง อนุมัติหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์ ประจำภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๔๙

บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ อนุมัติหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์
ระดับปริญญาโท สาขาวิชาบริหารอาชีวและเทคนิคศึกษา จำนวน ๑ โครงการ ดังนี้

ชื่อ - สกุล รหัสประจำตัว	หัวข้อวิทยานิพนธ์	คณะกรรมการที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์	วันที่อนุมัติ
น.ส.ธัญชนก ลิ้มประเสริฐ 46-2048-103-8	การประเมินผลหลักสูตรครุกรรมศาสตร์ บัณฑิต (ต่อเนื่อง) พุทธศักราช ๒๕๔๓ สาขาวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย คณะครุกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ พระนครใต้	รศ. ดร.ศรีเพ็ญ เศรษฐเสถียร ผศ.ชูจิตร์ รินทะวงศ์	๑๕ มิ.ย. ๔๙

ประกาศ ณ วันที่ ๑๙ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๙

(รองศาสตราจารย์ ดร.วิบูลย์ ชื่นแซก)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สืบ นานา ๑

เพื่อโปรดปราน/เพื่อบรรเทาความเดือดร้อน

๑๖๗. ๑๐๒

๑๖๗. ๑๐๒
๒๑ มิ.ย. ๔๙

๑๖๗. ๑๐๒
๒๑ มิ.ย. ๔๙

ที่ ศธ 0525.3/716

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
1518 ถ.พิบูลสงคราม บางซื่อ กรุงเทพฯ 10800

30 มิถุนายน 2549

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามเพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สมยุทธ์ วงศ์ชัยอุดมโชติ

ด้วย นางสาวพัชรนันท์ ลิ้มประเสริฐ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารอาชีพและเทคนิคศึกษา ภาควิชาบริหารเทคนิคศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การประเมินผลหลักสูตรคหกรรมศาสตรบัณฑิต (ต่อเนื่อง) พุทธศักราช 2543 สาขาวิชา ผ้าและเครื่องแต่งกาย คณะคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพพระนครใต้" โดยมี คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ คือ รองศาสตราจารย์ ดร.ศรีเพ็ญ เศรษฐเสถียร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ชูจิตร์ รินทะวงศ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ในการนี้ นักศึกษามีความประสงค์จะขอความอนุเคราะห์ขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบแบบสอบถามประกอบการทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าว ทั้งนี้เพื่อประโยชน์สูงสุดทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ด้วย ก็จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุราษฎร์ พรหมจันทร์)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

ภาควิชาบริหารเทคนิคศึกษา

โทรศัพท์และโทรสาร 0-2 912-2010

ที่ ศธ 0525.3/ว16

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
1518 ถ.พิบูลสงคราม บางซื่อ กรุงเทพฯ 10800

30 มิถุนายน 2549

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามเพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

เรียน อาจารย์สมคิด รักษาทรัพย์

ด้วย นางสาวพัชรนันท์ ลิ้มประเสริฐ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารอาชีวและเทคนิคศึกษา ภาควิชาบริหารเทคนิคศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การประเมินผลหลักสูตรคหกรรมศาสตรบัณฑิต (ต่อเนื่อง) พุทธศักราช 2543 สาขาวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย คณะคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพพระนครใต้" โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ คือ รองศาสตราจารย์ ดร.ศรีเพ็ญ เศรษฐเสถียร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ชูจิตร์ รินทะวงศ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ในการนี้ นักศึกษามีความประสงค์จะขอความอนุเคราะห์ขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบแบบสอบถามประกอบการทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าว ทั้งนี้เพื่อประโยชน์สูงสุดทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ด้วย ก็จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุราษฎร์ พรหมจันทร์)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

ภาควิชาบริหารเทคนิคศึกษา

โทรศัพท์และโทรสาร 0-2 912-2010

ที่ ศธ 0525.3/71๖

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

1518 ถ.พินุลสงคราม บางซื่อ กรุงเทพฯ 10800

30 มิถุนายน 2549

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามเพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

เรียน อาจารย์มลวิภา ภูลสนอง

ด้วย นางสาวพัชรนันท์ ลิ้มประเสริฐ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารอาชีวและเทคนิคศึกษา ภาควิชาบริหารเทคนิคศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การประเมินผลหลักสูตรคหกรรมศาสตรบัณฑิต (ต่อเนื่อง) พุทธศักราช 2543 สาขาวิชา ผ้าและเครื่องแต่งกาย คณะคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพพระนครใต้" โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ คือ รองศาสตราจารย์ ดร.ศรีเพ็ญ เศรษฐเสถียร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ชูจิตร์ รินทะวงศ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ในการนี้ นักศึกษามีความประสงค์จะขอความอนุเคราะห์ขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบแบบสอบถามประกอบการทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าว ทั้งนี้เพื่อประโยชน์สูงสุดทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ด้วย ก็จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุราษฎร์ พรหมจันทร์)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

ภาควิชาบริหารเทคนิคศึกษา

โทรศัพท์และโทรสาร 0-2 912-2010

ที่ ศธ 0525.3/๗1๖

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
1518 ถ.พิบูลสงคราม บางซื่อ กรุงเทพฯ 10800

๓๐ มิถุนายน 2549

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามเพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

เรียน อาจารย์ลักขณา จาตกานนท์

ด้วย นางสาวพัชรนันท์ ลิ้มประเสริฐ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารอาชีวและเทคนิคศึกษา ภาควิชาบริหารเทคนิคศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การประเมินผลหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (ต่อเนื่อง) พุทธศักราช 2543 สาขาวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพพระนครใต้" โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ คือ รองศาสตราจารย์ ดร.ศรีเพ็ญ เศรษฐเสถียร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ชูจิตร์ รินทะวงศ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ในการนี้ นักศึกษามีความประสงค์จะขอความอนุเคราะห์ขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบแบบสอบถามประกอบการทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าว ทั้งนี้เพื่อประโยชน์สูงสุดทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ด้วย ก็จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุราษฎร์ พรหมจันทร์)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

ภาควิชาบริหารเทคนิคศึกษา

โทรศัพท์และโทรสาร 0-2 912-2010

ที่ ศธ 0525.3/716

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

1518 ถ.พิบูลสงคราม บางซื่อ กรุงเทพฯ 10800

๓๐ มิถุนายน 2549

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามเพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

เรียน อาจารย์กฤตพร ชูแสง

ด้วย นางสาวพัชรนันท์ ลิ้มประเสริฐ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารอาชีวและเทคนิคศึกษา ภาควิชาบริหารเทคนิคศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การประเมินผลหลักสูตรคหกรรมศาสตรบัณฑิต (ต่อเนื่อง) พุทธศักราช 2543 สาขาวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย คณะคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพพระนครใต้" โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ คือ รองศาสตราจารย์ ดร.ศรีเพ็ญ เศรษฐเสถียร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ชูจิตร์ รินทะวงศ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ในการนี้ นักศึกษามีความประสงค์จะขอความอนุเคราะห์ขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบแบบสอบถามประกอบการทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าว ทั้งนี้เพื่อประโยชน์สูงสุดทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ด้วย ก็จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุราษฎร์ พรหมจันทร์)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

ภาควิชาบริหารเทคนิคศึกษา

โทรศัพท์และโทรสาร 0-2 912-2010

ที่ ศธ 0525.3/๗๑๖

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
1518 ถ.พิบูลสงคราม บางซื่อ กรุงเทพฯ 10800

๓๐ มิถุนายน 2549

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามเพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

เรียน อาจารย์นารี บุญนาค

ด้วย นางสาวพัชรนันท์ ลิ้มประเสริฐ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารอาชีวและเทคนิคศึกษา ภาควิชาบริหารเทคนิคศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การประเมินผลหลักสูตรคหกรรมศาสตรบัณฑิต (ต่อเนื่อง) พุทธศักราช 2543 สาขาวิชา ผ้าและเครื่องแต่งกาย คณะคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพพระนครใต้" โดยมี คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ คือ รองศาสตราจารย์ ดร.ศรีเพ็ญ เศรษฐเสถียร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ชูจิตร์ รินทะวงค์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ในการนี้ นักศึกษามีความประสงค์จะขอความอนุเคราะห์ขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบแบบสอบถามประกอบการทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าว ทั้งนี้เพื่อประโยชน์สูงสุดทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ด้วย ก็จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุราษฎร์ พรหมจันทร์)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

ภาควิชาบริหารเทคนิคศึกษา

โทรศัพท์และโทรสาร 0-2 912-2010

ที่ ศธ 0525.3/ว16

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
1518 ถ.พิบูลสงคราม บางซื่อ กรุงเทพฯ 10800

30 มิถุนายน 2549

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามเพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

เรียน อาจารย์อ้อยใจ เลิศล้ำ

ด้วย นางสาวพัชรนันท์ ลิ้มประเสริฐ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารอาชีวและเทคนิคศึกษา ภาควิชาบริหารเทคนิคศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การประเมินผลหลักสูตรคหกรรมศาสตรบัณฑิต (ต่อเนื่อง) พุทธศักราช 2543 สาขาวิชา ผ้าและเครื่องแต่งกาย คณะคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพพระนครใต้” โดยมี คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ คือ รองศาสตราจารย์ ดร.ศรีเพ็ญ เศรษฐเสถียร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ชูจิตร์ รินทะวงศ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ในการนี้ นักศึกษามีความประสงค์จะขอความอนุเคราะห์ขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบแบบสอบถามประกอบการทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าว ทั้งนี้เพื่อประโยชน์สูงสุดทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ด้วย ก็จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุราษฎร์ พรหมจันทร์)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

ภาควิชาบริหารเทคนิคศึกษา

โทรศัพท์และโทรสาร 0-2 912-2010

ที่ ศธ 0525.3/1116

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
1518 ถ.พิบูลสงคราม บางซื่อ กรุงเทพฯ 10800

1Δ กันยายน 2549

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาเขตพระนครใต้ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลเทคนิคกรุงเทพ

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามสำหรับนักศึกษา อาจารย์ และผู้เชี่ยวชาญ

ด้วยนางสาวพัชรนันท์ ลิ้มประเสริฐ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารอาชีพและเทคโนโลยีศึกษา ภาควิชาบริหารเทคนิคศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การประเมินผลหลักสูตรคหกรรมศาสตรบัณฑิต (ต่อเนื่อง) พุทธศักราช 2543 สาขาวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย คณะคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ (พระนครใต้)” โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ คือ รองศาสตราจารย์ ดร.ศรีเพ็ญ เศรษฐเสถียร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ชูจิตร์ รินทะวงค์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ในการนี้ นักศึกษามีความประสงค์จะขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาชั้นปีที่ 4 อาจารย์ผู้สอน และผู้เชี่ยวชาญ สาขาวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย คณะคหกรรมศาสตร์ วิทยาเขตพระนครใต้ ตามแบบสอบถามที่แนบมาพร้อมนี้ ทั้งนี้จะได้นำผลมาประกอบการทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าว เพื่อประโยชน์สูงสุดทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุราษฎร์ พรหมจันทร์)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

ภาควิชาบริหารเทคนิคศึกษา

โทรศัพท์และโทรสาร 0-2912-2010

มูลนิธิช่วยคนตาบอดแห่งประเทศไทย

ในพระบรมราชูปถัมภ์

FOUNDATION FOR THE BLIND IN THAILAND

UNDER THE ROYAL PATRONAGE OF H.M. THE QUEEN

ที่ 049 / 2549

โรงเรียนสอนคนตาบอดกรุงเทพ

๔๒๐ ถนนราชวิถี แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐
โทร. ๐ ๒๓๕๔ ๘๓๖๕-๖๘, ๐ ๒๓๕๔ ๘๓๗๐-๗๑ โทรสาร: ๐ ๒๓๕๔ ๘๓๖๔

THE BANGKOK SCHOOL FOR THE BLIND

420 Rajavidhi Road, Rajathevoo, Bangkok 10400
Tel. 0 2354 8365-68, 0 2354 8370-71 Fax: 0 2354 8309
www.blind.or.th

18 สิงหาคม 2549

เรื่อง ขออนุญาตเก็บข้อมูล และขอข้อมูล เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์
เรียน ท่านผู้อำนวยการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ (พระนครใต้)

ด้วยนางสาวพรรณนัท ลัมประเสริฐ เป็นครูปฏิบัติการสอน ที่โรงเรียนสอนคนตาบอดกรุงเทพ และเป็นนักศึกษา หลักสูตรอุตสาหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาบริหารอาชีวและเทคนิคศึกษา ภาควิชาบริหารเทคนิค คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ได้รับอนุญาตให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การประเมินผลหลักสูตร อุตสาหกรรมศาสตรบัณฑิต (ต่อเนื่อง) พุทธศักราช 2543 สาขาวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย คณะอุตสาหกรรมศาสตรมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ (พระนครใต้)" โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ คือ รองศาสตราจารย์ ดร.ศรีเพ็ญ เศรษฐเสถียร และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ชูจิตร รินทะวงศ์ เป็นกรรมการ

ในการนี้ นางสาวพรรณนัท ลัมประเสริฐ มีความประสงค์ จะขออนุญาตเก็บข้อมูล ผู้เชี่ยวชาญ หลักสูตร อาจารย์ผู้สอน และนักศึกษาชั้นปีที่ 4 และขอข้อมูล ผู้สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2545 - 2549 เพื่อนำมาประกอบการทำวิทยานิพนธ์ เรื่องดังกล่าว ในวันพุธที่ 23 สิงหาคม 2549 เวลา 09.00 น. ทั้งนี้เพื่อประโยชน์สูงสุดทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นางสิรินารถ เพียรช่าง)

อาจารย์ใหญ่โรงเรียนสอนคนตาบอดกรุงเทพ

ใน นอ

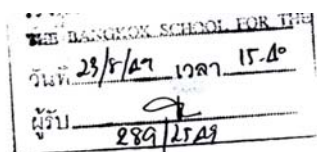
เพื่อโปรดพิจารณา

18 5๐ ๔๙

อ. ยาน

1๐๘ ๗๐ ๘๗

ที่ ศธ 0579.03/1322

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
วิทยาเขตพระนครใต้
149 ถนนเจริญกรุง แขวงยานนาวา
เขตสาทร กรุงเทพฯ 10120

21 สิงหาคม 2549

เรื่อง อนุญาตให้เก็บข้อมูล และขอข้อมูล เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

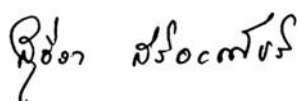
เรียน อาจารย์ใหญ่โรงเรียนสอนคนตาบอดกรุงเทพ

อ้างถึง สำเนาหนังสือที่ 049/2549 ลงวันที่ 18 สิงหาคม 2549

ตามหนังสือที่อ้างถึง มุสณิธิช่วยคนตาบอดแห่งประเทศไทย แจ้งเรื่อง ขออนุญาตให้เก็บข้อมูล และขอข้อมูล เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ราย นางสาวพัชรนันท์ ลิ้มประเสริฐ นั้น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ พระนครใต้ ได้พิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง อนุญาตให้ นางสาวพัชรนันท์ ลิ้มประเสริฐ เก็บข้อมูลและขอข้อมูลเพื่อนำมาประกอบการทำวิทยานิพนธ์ในวัน และเวลา ดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุธีรา สร้อยเพชร)

รักษาราชการแทนผู้อำนวยการวิทยาเขตพระนครใต้

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

แผนกสารบรรณ

โทร. 0-2211-2056 ต่อ 239

โทรสาร 0-2211-2040

23/8/49

แบบสอบถามการประเมินผลหลักสูตรคหกรรมศาสตรบัณฑิต (ต่อเนื่อง) พุทธศักราช 2543
สาขาวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย คณะคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ พระนครใต้

ฉบับผู้เชี่ยวชาญ

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้มี 2 ตอน

ตอนที่ 1	วัตถุประสงค์ของหลักสูตร
ตอนที่ 2	โครงสร้างของหลักสูตร
	2.1 ส่วนประกอบของหลักสูตร
	2.2 เนื้อหาสาระของหลักสูตร

แบบสอบถามการประเมินผลหลักสูตรคหกรรมศาสตรบัณฑิต (ต่อเนื่อง) พุทธศักราช 2543
สาขาวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย คณะคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ พระนครใต้

ฉบับอาจารย์

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้มี 3 ตอน

ตอนที่ 1	ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
ตอนที่ 2	วัตถุประสงค์ของหลักสูตร
ตอนที่ 3	โครงสร้างของหลักสูตร
	3.1 ส่วนประกอบของหลักสูตร
	3.2 เนื้อหาสาระของหลักสูตร

ตอนที่ 1
คำชี้แจง

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ ในช่องว่างตามความเป็นจริง

1. ท่านทำงานตำแหน่งใด

☐ 1. อาจารย์ประจำ

☐ 2. อาจารย์พิเศษ

2. ตำแหน่งทางวิชาการ

☐ 1. รองศาสตราจารย์

☐ 2. ศาสตราจารย์

☐ 3. อาจารย์ 3 ระดับ 8

☐ 4. อาจารย์

3. วุฒิการศึกษาสูงสุด

☐ 1.ปริญญาตรี

☐ 2.ปริญญาโท

☐ 3.ปริญญาเอก

4. ประสบการณ์ด้านการสอน ก่อนจะมาสอนที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ พระนครใต้

☐ 1. ต่ำกว่า 1 ปี

☐ 2. 1-2 ปี

☐ 3. 2-3 ปี

☐ 4. 3 ปีขึ้นไป

5. ท่านสอนที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ พระนครใต้ มาแล้ว

☐ 1. ต่ำกว่า 5 ปี

☐ 2. 5-10 ปี

☐ 3. 15-20 ปี

☐ 4. 20 ปีขึ้นไป

ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงหมวดวิชาพื้นฐาน

ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงหมวดวิชาพื้นฐานวิชาชีพ

ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงหมวดวิชาชีพบังคับ

ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงหมวดวิชาเลือก

ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงหมวดวิชาเลือกเสรี

แบบสอบถามการประเมินผลหลักสูตรศาสตรบัณฑิต (ต่อเนื่อง) พุทธศักราช 2543
สาขาวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย คณะคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ พระนครใต้

ฉบับนักศึกษา

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้มี 4 ตอน

ตอนที่ 1	ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
ตอนที่ 2	ด้านการอำนวยความสะดวกในการเรียน
ตอนที่ 3	ด้านการจัดการเรียนการสอน
ตอนที่ 4	ด้านการวัดผลประเมินผล

ตอนที่ 1
คำชี้แจง

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ วางตามความเป็นจริง

1. เพศ

☐ 1. ชาย

☐ 2. หญิง

2. คะแนนเฉลี่ยสะสมระดับ ปวส

☐ 1. 2.01-2.50

☐ 2. 2.51-3.00

☐ 3. 3.01-3.50

☐ 4. 3.51-4.00

3. เหตุผลที่เลือกเรียนหลักสูตรคหกรรมศาสตรบัณฑิต (ต่อเนื่อง) พุทธศักราช 2543 สาขาวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย

☐ 1. ต้องการวุฒิเพิ่ม

☐ 2. ต้องการเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์

☐ 3. เรียนตามเพื่อน

☐ 4. ผู้ปกครองต้องการให้เรียน

คำชี้แจง

โปรดพิจารณาข้อความที่เกี่ยวข้องกับด้านการอำนวยความสะดวกในการเรียน ว่าอยู่ในสภาพใด แล้วประเมินรายการต่าง ๆ โดยการทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็น

ตัวอย่าง

รายการประเมิน	มีปริมาณเพียงพอ กับผู้สอนและผู้เรียน					มีคุณภาพทันสมัย และอยู่ในสภาพดี					มีความสะดวก ในการใช้บริการ					มีความสอดคล้อง กับเนื้อหาวิชา				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. วัสดุ อุปกรณ์ในการตัดเย็บเสื้อผ้า			✓						✓			✓							✓	

คำอธิบายความหมาย

ข้อ 1 หมายความว่า วัสดุ อุปกรณ์ในการตัดเย็บเสื้อผ้า มีปริมาณเพียงพอกับผู้สอนและผู้เรียนปานกลาง มีคุณภาพทันสมัยและอยู่ในสภาพดีในระดับน้อย มีความสะดวกในการใช้บริการมาก และสอดคล้องกับเนื้อหาวิชาที่เรียนน้อย

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อความที่เกี่ยวข้องกับการเรียนของสาขาวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย คณะคหกรรมศาสตร์ แล้วประเมินรายการต่าง ๆ โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็น

ตัวอย่าง

การจัดการเกี่ยวกับการเรียนการสอน	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีการจัดแผนการศึกษาไว้อย่างชัดเจน ตลอดหลักสูตร.....				... ✓ ...	
2. จัดทำปฏิทินการศึกษาไว้ตลอดระยะเวลาของหลักสูตร.....		... ✓ ...			

คำอธิบายความหมาย

ข้อ 1 ท่านเลือกช่อง น้อย หมายความว่า ในการจัดการเรียนการสอน มีการจัดแผนการศึกษาน้อย

ข้อ 2 ท่านเลือกช่อง มาก หมายความว่า ในการจัดการเรียนการสอน มีการจัดทำปฏิทินไว้ตลอดระยะเวลาของหลักสูตรมาก

ตอนที่ 3 ด้านการจัดการเรียนการสอน

การจัดการเรียนการสอน	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีการจัดทำแผนการศึกษาไว้อย่างชัดเจน ตลอดหลักสูตร					
2. มีการจัดทำปฏิทินการศึกษาไว้ตลอดระยะเวลาของหลักสูตร					
3. มีการปฐมนิเทศให้นักศึกษาเข้าใจหลักสูตร และเรื่องราวเกี่ยวกับการดำเนินการศึกษา					
4. มีการบริการแนะแนวให้กับนักศึกษา					
5. มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมเกี่ยวกับการเรียนการสอน					
6. มีการส่งเสริมให้นักศึกษาทำงานเป็นกลุ่ม					
7. มีการส่งเสริมให้นักศึกษามีกิจกรรมร่วมกับสถาบันหรือหน่วยงานอื่น					
8. มีการส่งเสริมให้มีการจัดอบรมและสัมมนา					
9. มีการส่งเสริมนักศึกษาที่มีความสามารถพิเศษ					
10. มีการส่งเสริม ให้มีกิจกรรม เกี่ยวกับการพัฒนาชุมชน					
11. มีการส่งเสริม ให้มีกิจกรรม เกี่ยวกับการอนุรักษ์ วัฒนธรรม ประเพณี					
12. มีการส่งเสริมนักศึกษาที่เรียนดี					
13. มีการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ อย่างเพียงพอ					
14. มีการจัดการเรียนการสอนเหมาะสม กับเวลา					
15. อาจารย์มีการแทรกเนื้อหาอื่นๆ ที่เป็นข่าวสาร ข้อมูล หรือเทคโนโลยีปัจจุบัน					

ตอนที่ 3 (ต่อ)

การจัดการเรียนการสอน	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
16. จัดให้นักศึกษาทำรายงาน และค้นคว้า เกี่ยวกับงานทางด้านผ้าและเครื่องแต่งกาย					
17. อาจารย์มีความเชี่ยวชาญด้านวิชาชีพ					
18. อาจารย์ปฏิบัติตนเหมาะสมต่ออาชีพครู					
19. อาจารย์มีการใช้สื่อการเรียนการสอนอย่างน้อย 5 ครั้ง / 1ภาคเรียน					
20. บรรยากาศภายในห้องเรียนทฤษฎี					
21. บรรยากาศภายในห้องเรียนปฏิบัติ					
22. มีการจัดการซ่อมแซมและบำรุงรักษาวัสดุอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย ให้มีสภาพใช้การได้ดีอยู่เสมอ					

ข้อเสนอแนะการจัดการเกี่ยวกับการเรียนการสอน

ตอนที่ 4 ด้านการวัดผลและประเมินผล

การวัดและประเมินผล	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีการตรวจงานที่มอบหมายทุกครั้ง					
2. มีการทดสอบระดับความรู้ก่อนการเรียน					
3. มีเกณฑ์ที่วัดและประเมินผลการเรียนที่ชัดเจน					
4. มีการวัดและประเมินผลการเรียนตรงจุดประสงค์การเรียนการสอน					
5. มีการทดสอบทุกหน่วยเมื่อเรียนจบในแต่ละหน่วยการเรียน					
6. มีการทดสอบทั้งภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติ					
7. ข้อสอบที่ใช้ในการวัดผลเป็นข้อสอบกลาง					
8. มีการประกาศรายชื่อผู้ไม่มีสิทธิ์สอบอย่างชัดเจน และการจัดทำตารางสอบทุกภาคเรียน					
9. นักศึกษามีโอกาสในการประเมินผลการสอนของอาจารย์ผู้สอน					
10. อาจารย์นำผลจากการประเมินมาปรับปรุงการเรียนการสอน					

ข้อเสนอแนะด้านการวัดผลและประเมินผล

แบบสอบถามการประเมินผลหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (ต่อเนื่อง) พุทธศักราช 2543
สาขาวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย คณะคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ พระนครใต้

ฉบับผู้สำเร็จการศึกษา

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้มี 6 ตอน

ตอนที่ 1	ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
ตอนที่ 2	ด้านการนำความรู้ในรายวิชาตามหลักสูตรไปใช้ในการปฏิบัติงาน
ตอนที่ 3	ด้านการอำนวยความสะดวกในการเรียน
ตอนที่ 4	ด้านการจัดการเรียนการสอน
ตอนที่ 5	ด้านการวัดผลประเมินผล
ตอนที่ 6	ด้านปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงาน

ตอนที่ 1

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ ในช่องว่างตามความเป็นจริง

1. ท่านสำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา

☐ 2546

☐ 2547

☐ 2548

2. ระยะเวลาที่ท่านใช้ในการหางานทำ หลังจากสำเร็จการศึกษา

☐ 1. 1 - 3 เดือน

☐ 2. 4 - 6 เดือน

☐ 3. มากกว่า 6 เดือน

3. ปัจจุบันท่านทำงานหรือไม่

☐ 1. ทำ (ตอบข้อที่ 3 ถึงข้อที่ 5)

☐ 2. ไม่ทำ (ตอบข้อที่ 6)

4. ตำแหน่งงานปัจจุบัน

☐ 1. เจ้าของกิจการ

☐ 2. หัวหน้างาน

☐ 3. พนักงานหรือเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน

☐ 4. อื่นๆ โปรดระบุ.....

5. รายได้ที่ท่านได้รับต่อเดือน

☐ 1. ต่ำกว่า 7,000 บาท

☐ 2. 7,001- 9,000 บาท

☐ 3. 9,001 - 12,000 บาท

☐ 4. 12,001 - 15,000 บาท

☐ 5. มากกว่า 15,000 บาท

6. สาเหตุที่ท่านไม่ทำงาน

☐ 1. ศึกษาต่อ

☐ 2. กำลังหางานทำ/เปลี่ยนงาน

☐ 3. อื่น ๆ โปรดระบุ

คำชี้แจง

โปรดพิจารณาข้อความที่เกี่ยวข้องกับด้านการอำนวยความสะดวกในการเรียน ว่าอยู่ในสภาพใด แล้วประเมินรายการต่าง ๆ โดยการทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็น

ตัวอย่าง

รายการประเมิน	มีปริมาณเพียงพอ กับผู้สอนและผู้เรียน					มีคุณภาพทันสมัย และอยู่ในสภาพดี					มีความสะดวก ในการใช้บริการ					มีความสอดคล้อง กับเนื้อหาวิชา				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. วัสดุ อุปกรณ์ในการตัดเย็บเสื้อผ้า			✓						✓			✓							✓	

คำอธิบายความหมาย

ข้อ 1 หมายความว่า วัสดุ อุปกรณ์ในการตัดเย็บเสื้อผ้า มีปริมาณเพียงพอกับผู้สอนและผู้เรียนปานกลาง มีคุณภาพทันสมัยและอยู่ในสภาพดีในระดับน้อย มีความสะดวกในการใช้บริการมาก และสอดคล้องกับเนื้อหาวิชาที่เรียนน้อย

คำชี้แจง

โปรดพิจารณาข้อความที่เกี่ยวข้องกับการเรียนของสาขาวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย คณะมนุษยศาสตร์ แล้วประเมินรายการต่าง ๆ โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็น

ตัวอย่าง

การจัดการเกี่ยวกับการเรียนการสอน	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีการจัดแผนการศึกษาไว้อย่างชัดเจน ตลอดหลักสูตร.....				... ✓ ...	
2. จัดทำปฏิทินการศึกษาไว้ตลอดระยะเวลาของหลักสูตร.....		... ✓ ...			

คำอธิบายความหมาย

ข้อ 1 ท่านเลือกช่อง น้อย หมายความว่า ในการจัดการเรียนการสอน มีการจัดแผนการศึกษาน้อย

ข้อ 2 ท่านเลือกช่อง มาก หมายความว่า ในการจัดการเรียนการสอน มีการจัดทำปฏิทินไว้ตลอดระยะเวลาของหลักสูตรมาก

ตอนที่ 4 ด้านการจัดการเรียนการสอน

การจัดการเรียนการสอน	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีการจัดทำแผนการศึกษาไว้อย่างชัดเจน ตลอดหลักสูตร					
2. มีการจัดทำปฏิทินการศึกษาไว้ตลอดระยะเวลาของหลักสูตร					
3. มีการปฐมนิเทศให้นักศึกษาเข้าใจหลักสูตร และเรื่องราวเกี่ยวกับการดำเนินการศึกษา					
4. มีการบริการแนะแนวให้กับนักศึกษา					
5. มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมเกี่ยวกับการเรียนการสอน					
6. มีการส่งเสริมให้นักศึกษาทำงานเป็นกลุ่ม					
7. มีการส่งเสริมให้นักศึกษามีกิจกรรมร่วมกับสถาบันหรือหน่วยงานอื่น					
8. มีการส่งเสริมให้มีการจัดอบรมและสัมมนา					
9. มีการส่งเสริมนักศึกษาที่มีความสามารถพิเศษ					
10. มีการส่งเสริม ให้มีกิจกรรม เกี่ยวกับการพัฒนาชุมชน					
11. มีการส่งเสริม ให้มีกิจกรรม เกี่ยวกับการอนุรักษ์ วัฒนธรรม ประเพณี					
12. มีการส่งเสริมนักศึกษาที่เรียนดี					
13. มีการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ อย่างเพียงพอ					
14. มีการจัดการเรียนการสอนเหมาะสม กับเวลา					
15. อาจารย์มีการแทรกเนื้อหาอื่นๆ ที่เป็นข่าวสาร ข้อมูล หรือเทคโนโลยีปัจจุบัน					

ตอนที่ 4 (ต่อ)

การจัดการเรียนการสอน	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
16. จัดให้นักศึกษาทำรายงาน และค้นคว้า เกี่ยวกับงานทางด้านผ้าและเครื่องแต่งกาย					
17. อาจารย์มีความเชี่ยวชาญด้านวิชาชีพ					
18. อาจารย์ปฏิบัติตนเหมาะสมต่ออาชีพครู					
19. อาจารย์มีการใช้สื่อการเรียนการสอนอย่างน้อย 5 ครั้ง / 1 ภาคเรียน					
20. บรรยากาศภายในห้องเรียนทฤษฎี					
21. บรรยากาศภายในห้องเรียนปฏิบัติ					
22. มีการจัดการซ่อมแซมและบำรุงรักษาวัสดุอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย ให้มีสภาพใช้การได้ดีอยู่เสมอ					

ข้อเสนอแนะการจัดการเกี่ยวกับการเรียนการสอน

ตอนที่ 5 ด้านการวัดผลและประเมินผล

การวัดและประเมินผล	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีการตรวจงานที่มอบหมายทุกครั้ง					
2. มีการทดสอบระดับความรู้ก่อนการเรียน					
3. มีเกณฑ์ที่วัดและประเมินผลการเรียนที่ชัดเจน					
4. มีการวัดและประเมินผลการเรียนตรงจุดประสงค์การเรียนการสอน					
5. มีการทดสอบทุกหน่วยเมื่อเรียนจบในแต่ละหน่วยการเรียน					
6. มีการทดสอบทั้งภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติ					
7. ข้อสอบที่ใช้ในการวัดผลเป็นข้อสอบกลาง					
8. มีการประกาศรายชื่อผู้ไม่มีสิทธิ์สอบอย่างชัดเจน และการจัดทำตารางสอบทุกภาคเรียน					
9. นักศึกษามีโอกาสในการประเมินผลการสอนของอาจารย์ผู้สอน					
10. อาจารย์นำผลจากการประเมินมาปรับปรุงการเรียนการสอน					

ข้อเสนอแนะด้านการวัดผลและประเมินผล

ตอนที่ 6 ด้านปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงาน

ปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงาน	ระดับปัญหาในการทำงาน				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. งานที่รับผิดชอบมากเกินไป					
2. ความร่วมมือของผู้ร่วมงาน					
3. เงินเดือนน้อยเกินไป					
4. ความไม่ปลอดภัย ขณะปฏิบัติงาน					
5. สภาพแวดล้อม ของสถานที่ทำงาน					
6. ความไม่มั่นคงในอาชีพ					
7. ความรู้ทางด้านทฤษฎีที่เรียนมาน้อยเกินไป					
8. การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีที่รวดเร็ว					
9. ความรู้ ด้านภาษาอังกฤษไม่เพียงพอ					
10. ความรู้ ด้านคอมพิวเตอร์ไม่เพียงพอ					

ข้อเสนอแนะด้านปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงาน

แบบสอบถามการประเมินผลหลักสูตรธรรมศาสตรบัณฑิต (ต่อเนื่อง) พุทธศักราช 2543
สาขาวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ พระนครใต้

ฉบับหัวหน้านางาน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้มี 4 ตอน

ตอนที่ 1	ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
ตอนที่ 2	ด้านความรู้ ความสามารถในการปฏิบัติงานผู้สำเร็จการศึกษา
ตอนที่ 3	ด้านคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษา
ตอนที่ 4	ปัญหาและข้อเสนอแนะ

ตอนที่ 1
คำชี้แจง

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ วางตามความเป็นจริง

1. เพศ

☐ 1. ชาย

☐ 2. หญิง

2. อายุ

☐ 1. ต่ำกว่า 30 ปี

☐ 2. 30 - 40 ปี

☐ 3. 40 - 50 ปี

☐ 4. 50 ปีขึ้นไป

3. ตำแหน่งหรือหน้าที่งานของท่านในปัจจุบัน

☐ 1. เจ้าของกิจการ

☐ 2. ผู้อำนวยการ

☐ 3. เจ้าของกิจการ และผู้อำนวยการ

☐ 4. ผู้จัดการ

☐ 5. หัวหน้างาน

☐ 6. อื่น ๆ โปรดระบุ.....

4. วุฒิการศึกษาสูงสุด

☐ 1. ต่ำกว่าปริญญาตรี

☐ 2. ปริญญาตรี

☐ 3. สูงกว่าปริญญาตรี

5. ประสบการณ์ในการทำงานของท่าน

☐ 1. ต่ำกว่า 5 ปี

☐ 2. 5 -10 ปี

☐ 3. 11 - 15 ปี

☐ 4. 16 - 20 ปี

☐ 5. 21 ปีขึ้นไป

6. ท่านเป็นหัวหน้างานโดยตรงของผู้สำเร็จการศึกษามาแล้ว

☐ 1. 1-2 ปี

☐ 2. 3-4 ปี

☐ 3. มากกว่า 4 ปี

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับตามความคิดเห็นของท่าน

ตัวอย่าง

รายการความรู้ ทักษะ ในการปฏิบัติงาน	ระดับปฏิบัติจริง					ระดับที่ต้องการ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ด้านความรู้เรื่องผ้า										
1.1 การจำแนกชนิดของเส้นใย	... ✓ ...					... ✓ ...				

อธิบายความหมาย

ข้อ 1. ด้านความรู้เรื่องผ้า หมายความว่า ท่านได้นำความรู้ที่ได้ นำไปปฏิบัติได้จริงมากที่สุด และมีความต้องการมากที่สุด

ตอนที่ 3 ด้านคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษา

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในตารางเป็นการประเมินคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษา ในสภาพความเป็นจริง ตามความคิดเห็นของท่าน

คุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษา	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านคุณลักษณะทั่วไป					
1. ความรับผิดชอบในหน้าที่การงาน					
2. ความกระตือรือร้นในการทำงาน					
3. ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการปฏิบัติงาน					
4. ความมีมนุษยสัมพันธ์กับผู้ร่วมงาน					
5. ความรวดเร็วในการเรียนรู้งานที่ได้รับมอบหมาย					
6. ความซื่อสัตย์ต่อองค์กร					
7. รู้จักกาลเทศะ และมีมารยาทดี					
8. ยอมรับความคิดเห็นของผู้ร่วมงาน					
9. มีความรู้ข้อมูลข่าวสารในงานอาชีพ					
10. สนใจ ศึกษา ค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมเสมอ					
11. การตรงต่อเวลาในการทำงาน					
12. เคารพและยอมรับกฎเกณฑ์ขององค์กร					
13. มีวิสัยทัศน์กว้างไกล					

ตอนที่ 3 (ต่อ)

คุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษา	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
14. พยายามปรับปรุงตนเองเพื่อการทำงาน					
15. ควบคุมอารมณ์ในการทำงาน					
ด้านกิจนิสัยการทำงาน					
1. ปฏิบัติงานตามลำดับขั้นตอน					
2. ใช้อุปกรณ์ / เครื่องมืออย่างถูกต้อง					
3. คำนึงถึงความปลอดภัยขณะทำงาน					
4. ใช้วัสดุอย่างประหยัดและคุ้มค่า					
5. จัดเก็บอุปกรณ์ / เครื่องมือในการปฏิบัติงาน					
6. รักษาความสะอาดบริเวณปฏิบัติงาน					

ตอนที่ 4
คำชี้แจง

โปรดแสดงความคิดเห็น และข้อเสนอแนะ

โปรดตอบปัญหาและข้อเสนอแนะลงในช่องว่าง เพื่อช่วยในการปรับปรุงคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา

1. ท่านคิดว่า ผู้สำเร็จการศึกษาควรมีความรู้ หรือทักษะงานด้านใดเป็นพิเศษ คือ (โปรดระบุ)
ด้านความรู้

.....
.....

ด้านทักษะ

.....
.....

2. คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษา ที่องค์กรของท่านต้องการ คือ (โปรดระบุ)

.....
.....

3. ท่านคิดว่าปัญหาสำคัญในการปฏิบัติงานของผู้สำเร็จการศึกษา คือ (โปรดระบุ)

.....
.....

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ : นางสาวพัชรนันท์ ลิ้มประเสริฐ
 ชื่อวิทยานิพนธ์ : การประเมินผลหลักสูตรคหกรรมศาสตรบัณฑิต (ต่อเนื่อง)
 พุทธศักราช 2543 สาขาวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย คณะคหกรรมศาสตร์
 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ พระนครใต้
 สาขาวิชา : บริหารอาชีวะและเทคนิคศึกษา

ประวัติ

ประวัติส่วนตัว เกิดวันที่ 30 สิงหาคม 2519 ที่จังหวัดราชบุรี

ประวัติการศึกษา สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษา จากโรงเรียนวัดดอนทราย อำเภอปากท่อ จังหวัดราชบุรี สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จากโรงเรียนรัฐราษฎร์อุปถัมภ์ อำเภอเมือง จังหวัดราชบุรี สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ จากวิทยาลัยเทคนิคราชบุรี อำเภอเมือง จังหวัดราชบุรี สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาผ้าและเครื่องแต่งกาย จากสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ และสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ครุศาสตรบัณฑิต เอกคหกรรมศาสตร์ จากสถาบันราชภัฏสวนดุสิต

ประวัติการทำงาน เมื่อวันที่ 14 ธันวาคม 2543 บรรจุเข้ารับเป็นครูสังกัดสำนักงานบริหารงานคณะกรรมการศึกษาเอกชน ในตำแหน่งครู โรงเรียนสอนคนตาบอดกรุงเทพ ภายใต้มูลนิธิช่วยคนตาบอดแห่งประเทศไทย ในพระราชนิอุปถัมภ์